

ČETRTEK, 22. OKTOBER 2009

PRESEDSTVO: GOSPOD MARTÍNEZ MARTÍNEZ

podpredsednik

1. Otvoritev seje

(Seja se je začela ob 9.00)

2. Prerazporeditev sredstev: glej zapisnik

3. Predložitev dokumentov: glej zapisnik

4. Problem omejene dostopnosti nekaterih cepiv za države v razvoju (razprava)

Predsednik. – Prva točka je vprašanje za ustni odgovor Komisiji, ki ga je postavil gospod Goerens v imenu Skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo o problemu omejene dostopnosti nekaterih cepiv za države v razvoju (O-0100/2009 – B7-0214/2009).

Charles Goerens, avtor. – (FR) Gospod predsednik, v kontekstu tega vprašanja Komisiji bi rad pomagal raziskati načine, s katerimi bi se končala krivica, da 80 % svetovnega prebivalstva nima dostopa do cepiva proti gripi, zlasti do cepiva proti gripi A (H1N1) in cepiva na splošno.

Problem ni nov. Pravzaprav se vprašanje pojavi vsako leto ob nastopu sezone gripe. Na splošno rečeno, se novi virusi sezonske gripe najprej pojavijo v državah v razvoju. Takrat začnejo laboratoriji v industrializiranih državah pripravljati novo cepivo. S proizvodnjo lahko začnejo le, če pred tem dobijo seve iz države (v glavnem države v razvoju), kjer se je nova vrsta gripe prvič pojavila. Ko je cepivo razvito, ga je dovolj le za varovanje prebivalstva v industrializiranih državah. Posledica je, da so prebivalci na jugu nezavarovani pred pandemijami.

Na Komisijo se obračam z vprašanjem, kaj namerava storiti, da bi končala to krivico. Ali je moralno opravičljivo, da je raven zdravstvenega varstva, ki je na voljo prebivalstvu, odvisna od finančnih virov, ki jih ima ta država? Zato bi rad vedel, ali nam Komisija lahko pove, katere vire je sposobna uporabiti, da bi zapolnila to praznino. Kakšno strategijo bi imela Komisija v primeru potrebe in kakšno partnerstvo bi vzpostavila z zadevnimi državami in institucijami sistema Združenih narodov ali z zasebnim sektorjem v prizadevanju, da bi državljanom v državah v razvoju omogočili dostop do cepiva?

Ali sistem SZO za varovanje intelektualne lastnine, ki ga nisem omenil v svoji pisni različici, pomeni oviro za države v razvoju za proizvodnjo cepiva? Če je tako, ali bi bila Evropska unija pripravljena začeti razpravo v SZO z namenom, da se ta ovira odpravi?

Na koncu bi rad še nekaj vprašal. Ali lahko Komisija opiše ukrepe, ki jih je treba sprejeti, da bi izboljšali standard zdravstvene infrastrukture v državah v razvoju, kar je bistveni predpogoj za bolj pošten dostop do cepiva?

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Rad bi se zahvalil cenjenemu poslancu Charlesu Goerensu za to vprašanje, ki mi daje priložnost, da obravnavam obe vrsti vidikov, tiste, ki se nanašajo neposredno na pandemijo gripe A (H1N1), in širše vidike, ki se nanašajo na prispevek Evropske komisije za izboljšanje zdravstvene infrastrukture v državah v razvoju.

Skupnost je sprejela notranje in zunanje ukrepe proti pandemiji gripe A (H1N1). Dejansko se ukvarjamo s krizo, ki zahteva globalni pristop zaradi učinkovitosti pri varovanju naših državljanov in zaradi dejavnikov, povezanih s solidarnostjo z manj razvitimi državami.

Govorimo o učinkovitosti sistema za hitro obveščanje, pozornem spremljanju razvoja pandemije in dejanskega virusa samega, pa tudi o ocenjevanju učinkovitosti preventivnih in kurativnih ukrepov, sprejetih v državah, kjer se je pandemija prvič pojavila, ki so bistveni elementi za pripravo in prilagoditev naših lastnih odzivov. Vendar pa govorimo tudi o solidarnosti, kajti Evropska unija, kot ključna financerka pomoči za javni razvoj in ključna partnerica velikega števila držav v razvoju, mora podpirati te države pri spopadanju s temi novimi nevarnostmi.

V odzivu na te nevarnosti pa Komisija in Evropska unija kot celota ne začenjata svojih prizadevanj iz nič. EU je lahko na podlagi predhodne ptičje gripe, ki je nastala iz virusa H5N1, skupaj z mednarodnimi organizacijami, kot so Svetovna zdravstvena organizacija, Svetovna banka in druge, uvedla učinkovite postopke za izmenjavo informacij in usklajevanje tehnične pomoči, pa tudi finančne instrumente, kot je skrbniški sklad Svetovne banke. Kot pravi gospa Chan, generalna direktorica Svetovne zdravstvene organizacije, svet še nikoli ni bil tako dobro pripravljen na pandemijo. Komisija je že imela in še vedno ima posebno pomembno vlogo v teh sistemih, ki imajo zdaj tako razširjene sestavne dele, da zajemajo vse oblike nevarnosti gripe.

Nova pandemija gripe je ponovno oživila razpravo o splošnem dostopu držav v razvoju do cepiva, ki je v SZO že potekala pred več kot dvema letoma, in delovno skupino, ki izdeluje pripravke za pandemijo gripe, ustanovljeno na zahtevo Svetovne zdravstvene skupščine po sklepu, sprejetem v Indoneziji, ki ga je omenil gospod Goerens.

Ta teden SZO v Ženevi predstavlja prva priporočila svoje skupine, v kateri je imela Skupnost pomembno vlogo. V skladu z resolucijo Svetovne skupščine morajo biti končna priporočila predstavljena Izvršnemu svetu SZO, ki se bo sestal konec januarja. Takrat mora biti doseženo najboljše možno ravnotežje na eni strani med povečanjem raziskav in hitrim razvojem novih zdravil, ki v glavnem izhajajo iz raziskav zasebnega sektorja, ki jih danes spodbujajo zlasti pravice intelektualne lastnine, in na drugi strani s poštenostjo pri zagotavljanju dostopa do proizvodov, razvitih v teh raziskavah.

Evropska skupnost ima pridržke v zvezi s kakršnim koli omejevanjem izmenjave biološkega materiala, potrebnega za izvajanje ustreznih raziskovalnih dejavnosti. Za hiter razvoj in širjenje rešitev za odzivanje na pandemijo je bistveno dejavno in pregledno mednarodno sodelovanje, ki ga usklajujejo zakonite institucije, kot je SZO in njeno omrežje.

Tudi v posebnem primeru gripe A (H1N1), za katero ni na voljo zalog cepiva, je bila vprašljiva zmogljivost proizvodnje in kdo ima prvo predkupno pravico do te zmogljivosti, ko so se pojavila velikanska naročila iz držav, ki imajo potrebne vire. Zaveza, ki so jo dali nekateri proizvajalci cepiva in pred kratkim nekatere države, da bodo namenili 10 % svoje proizvodnje ali naročil za donacije ali prodajo po znižani ceni državam v razvoju, je spodbuden znak globalne solidarnosti.

Kar zadeva Komisijo, je pri spopadanju s pandemijo bistveno zagotavljanje pomoči tretjim državam in pomoč ne sme biti omejena na dostop do cepiv, kadar so na voljo. Nadvse pomembno je, da se nadaljuje podpora, ki jo dajejo Komisija in države članice v različnih oblikah, namenjenih utrditvi zdravstvenih infrastruktur, skupaj s pomočjo za projekte, sektorsko ali splošno proračunsko podporo za partnerske države in celo podporo za mednarodne organizacije.

Spoštovanje načela, ki državam dovoljuje, da prevzamejo odgovornost za lasten razvoj in se zavežejo zagotavljati učinkovito pomoč, bo treba zajamčiti predvsem tako, da bo pozornost še naprej osredotočena na prednostne bolezni in intervencije. Odziv na pandemijo dejansko temelji predvsem na razpoložljivih zdravstvenih infrastrukturah, ki so bolj opremljene in hitro obravnavajo primere, da bi imele na voljo preventivne vire na pravičen način takrat, ko so le-ti na voljo.

V primeru resne krize bo Evropska komisija sposobna uporabiti svoje humanitarne in nujne intervencijske vire in dokazati tudi prožnost pri uporabi virov, že dodeljenih partnerskim državam, ki so zaprosile za pomoč. Med takšnimi resnimi krizami bodo imele pomembno vlogo nevladne organizacije in glavna institucionalna omrežja. Komisija zato ve, da lahko računa tudi na te agencije, da se bodo učinkovito lotile dela.

Gay Mitchell, v imenu skupine PPE. – Gospod predsednik, z neizogibnim prihodom in ponovitvijo pandemije je prišlo vprašanje cepljenja v ospredje dnevnega reda novic. A za svet v razvoju je to dolgotrajen in vztrajen problem. Današnje vprašanje za ustni odgovor odlično kaže na hinavščino in neenakost zahodnega sveta, ki zahteva od držav v razvoju material za cepivo, da bi zavaroval svoje bogate državljane, hkrati pa si drzne prodajati revnim nazaj prav to isto cepivo.

Poleg tega, da bi moral imeti svet v razvoju podoben dostop do cepiva proti gripi, si moramo prizadevati, da bomo vzpostavili sistem, v katerem bodo imeli najrevnejši ljudje na svetu, ki so skoraj vedno tudi bolj izpostavljeni boleznim, možnost, ki se zdi nam na zahodu samoumevna, da se zavarujejo pred boleznimi, ki jih je mogoče preprečiti. Dober primer nasprotja med nami in našimi sosedi v nerazvitem svetu je tuberkuloza. V Evropi so otroci rutinsko cepljeni s cepivom BCG, ki ima več kot 80-odstotno učinkovitost. To je v Evropi privedlo do stanja, ko tuberkuloza ni več nenehna grožnja kakor nekoč.

V nasprotju s tem pa v nerazvitem svetu 26 % smrti, ki bi jih bilo mogoče preprečiti, povzroči tuberkuloza. Učinek tuberkuloze v teh državah poslabšuje dejstvo, da je to hudo nalezljiva bolezen, ki se prenaša po zraku in se zlahka razširja v utesnjenih območjih, kot so umazana, barakarska mesta, ki so tako razširjena v številnih državah v razvoju. Dodajte k temu še dejstvo, da bo 50 % obolelih z aidsom v podsaharski Afriki, kjer je pogost HIV/AIDS, dobilo še tuberkulozo, pa lahko vidimo, kakšno srečo imamo, da smo v razmeroma nadzorovanem imuniziranem območju in da imamo take programe.

Za bleščečo zgodbo o uspehu moči imunizacije in potrebo po razvoju pomoči na splošno pogledjte primer ošpic v Afriki, kjer je smrtnost zaradi te bolezni, ki je leta 2000 znašala 90 %, do leta 2006 padla v glavnem zaradi programov cepljenja.

Gospod predsednik, jasno je, da cepljenje deluje, in jasno je, da imamo odgovornost do ljudi, ki trpijo, ker niso cepljeni. Pozivam ta Parlament, da se še naprej trudimo, da bi zagotovili dostopnost cepljenja za najrevnejše med revnimi.

Dovolite, da pred koncem opozorim še na pravilnost postopka. Prosim, storite kaj z dvigali v tem Parlamentu. Vozil sem se gor in dol v dvigalu, ko so se vrata zataknila in komaj mi je uspelo pravočasno priti na to razpravo. Vsi se pritožujejo nad tem. Nekaj je treba ukreniti.

Predsednik. – (ES) Gospod Mitchell, v zvezi z vprašanjem dvigal, ki ste ga pravkar omenili, bi rad razkril nekaj, kar je morda zaupni del razprav predsedstva. Na zadnji seji predsedstva sem kritiziral stanje, ki ste ga pravkar opisali, in, kar je sramotno, to ni problem zgolj v Strasbourgu. Tudi v Bruslju so bili tedni, ko je bilo resnično nemogoče priti skozi različne labirinte v parlamentarnih zgradbah, ker niso delovala dvigala.

Predsedstvo bo posredovalo to zadevo ustreznim službam, da bodo lahko tako ali drugače izboljšale delovanje dvigal.

Michael Cashman, v imenu skupine S&D. – Gospod predsednik, rad bi spraval Parlament proč od dvigal in nazaj k cepivom, ki preprečujejo smrt. Mislim, da je prav to tisto, na kar bi se morali osredotočiti. Seveda podpiram poziv, ki smo ga slišali v zvezi z virusom A (H1N1), vendar bi rad pogledal veliko širše. Dejansko, komisar, obstajajo sistemi, ki delujejo, in cepiva resnično delujejo. Pogledjte pnevmokokno bolezen. To je bakterijska okužba, ki povzroča pljučnico, meningitis in sepsa, in je razmeroma neznana kljub svojemu smrtonosnemu statusu vodilnega ubijalca otrok, mlajših od pet let, po vsem svetu, ki jo je mogoče preprečiti s cepivom.

Pnevmokokne bakterije so glavni vzrok pljučnice, ki vsako leto vzame življenje dvema milijonoma otrok. To je globalni zdravstveni izziv z rešitvami. Morda vas bo zanimalo, da so se Komisija in mnoge države članice že zavezale, da bodo podpirale imunizacijo v najrevnejših državah na svetu tako, da bodo podprle GAVI, Mednarodno finančno pomoč za imunizacijo, in pnevmokokno napredno tržno zavezo (AMC), ki je niste omenili.

Vendar lahko in tudi moramo storiti več in dati v obstoječih zdravstvenih in razvojnih prizadevanjih prednost pnevmokokni bolezni in sodelovati z državami v razvoju, da bodo storile enako. Pnevmonokokna AMC ponuja državam neprecenljivo priložnost, da zavarujejo svoje otroke pred to ubijalsko boleznijo, ki jo je mogoče preprečiti. Pa vendar je žalostno dejstvo, da se je za financiranje v okviru AMC, ki bo rešila toliko življenj, prijavilo manj kot 20 od 71 upravičenih držav.

Dovolite, da spomnim Parlament, da je razširjeni dostop do osnovnih cepiv ključni vzvod za doseganje 4. merila razvojnih ciljev tisočletja, to je zmanjšanje smrtnosti otrok za dve tretjini do leta 2015. Poskrbeti moramo, da bomo ta cepiva dali državam, ki jih najbolj potrebujejo. To je preprost korak, ki bo preprosto rešil milijone otroških življenj. Pred tem Parlamentom je pisna izjava o tej zadevi, vključno z združevanjem patentov. Pozivam poslance, da to podpišejo in storijo nekaj, kar je pomembno.

Frédérique Ries, v imenu skupine ALDE. – (FR) Gospod predsednik, kot vemo, je to teden, ko je v večini naših držav članic uveden prvi val cepljenja proti gripi A, hkrati pa smo prisiljeni priznati skromen napredek, dosežen na tem področju glede dostopa do cepiv v državah v razvoju.

Pravkar je bilo rečeno, da milijoni ljudi, predvsem otrok, v teh državah vsako leto umrejo zaradi cele vrste bolezni, kot je prej omenil zlasti kolega poslanec, gospod Mitchell.

Ne pravim, da je rešitev preprosta, zlasti – ne zgolj, ampak zlasti – ker vprašanje dostopa do cepiva nikakor ni primerljivo z vprašanjem dostopa do zdravil, zaradi najmanj dveh posebnih razlogov: majhnega števila proizvajalcev in nadzora nad zamrzovalno verigo, ki je še vedno zapleten. Obstajajo pa pozitivni elementi,

dejstvo, da virus zaenkrat še ni mutiral, in navedbe, da bodo vsako leto na voljo tri milijarde odmerkov. To so očitna dejstva, ki zahtevajo, da se spodbudi uvedba strategije v svetovnem merilu.

V omejenem času, ki mi je na voljo, bom končala, gospod predsednik. Menim torej, da bi morala Evropska unija z vsem srcem podpreti poziv SZO glede pravične razdelitve cepiv, predvsem na področjih z visoko smrtnostjo, in da moramo ustvariti tudi pogoje in spodbuditi razvoj zasebnih in javnih partnerstev za učinkovit boj proti pomanjkanju cepiva na svetu.

Marisa Matias, v imenu skupine GUE/NGL. – (PT) Gospod predsednik, komisar, predvsem bi rada poudarila pomembnost vprašanja, ki ga je postavil gospod Goerens in se nanaša na osnovno pravičnost. Vsi se dobro zavedamo, da so v primeru pandemije gripe A južne države tiste, ki bodo nosile glavno breme tega problema in posledice širjenja virusa, in ne severne. Vsako leto stojimo križem rok, ko tisoči državljanov umirajo zaradi pandemij, ki so bile v severnih državah že izkoreninjene ali pa jih je mogoče zdraviti, in njihov seznam je zelo dolg: malarija, mrzlica dengue, rumena mrzlica, tuberkuloza. Seznam je neskončen, pa vendar kar gledamo in nič ne storimo s tem problemom.

Dejansko uporabljamo južne države za dobaviteljce brezplačnih vzorcev novih sevov virusov, da lahko izboljšamo zdravljenje v severnih državah, vendar ne zagotovimo učinkovitega odziva na te probleme. Zato bi rada dodala še nekaj vprašanj k tistim, ki so bila že postavljena.

Ali res želimo obravnavati ta problem kot problem javnega zdravja ali kot posel? Če ga želimo obravnavati kot problem javnega zdravja, potem moramo zagotoviti enak dostop do zdravljenja v vseh regijah sveta in moramo biti torej učinkovitejši v svojih prizadevanjih. Ob tem bi rada vprašala in upam, da ne gre za to, ali čakamo, da bodo končno nastale odvečne zaloge cepiv v Evropi ali da se bodo stranski učinki izkazali za preveč škodljive, preden bomo pokazali radodarnost in začeli nenadoma pošiljati potrebna cepiva v južne države.

Za konec bi rada še vprašala, ali se Evropska unija, mi Evropejci in Komisija prijetno počutimo ob sistemu in modelu, po katerem se severne države branijo pred pandemijami s preventivo, južne države pa dobijo blažila ali, preprosto rečeno, ostanke.

Predsednik. – Zdaj je na vrsti, da dobi besedo, gospod Guerrero Salom in rad bi povedal, da me zelo veseli in sem kar nekoliko ganjen, da bom lahko prvič dal besedo nekemu, ki je že dolga leta moj dobri prijatelj in kolega.

Enrique Guerrero Salom (S&D). - (ES) Gospod predsednik, hvala za prijazne besede. V čast mi je delati za institucijo, v kateri ste zdaj podpredsednik.

Za besedo sem se prijavil, da podprem interese, ki jih zbuja to vprašanje, in sicer zagotovitev podpore državam v razvoju za preprečitev in boj proti pandemiji gripe H1N1.

A poleg vprašanja pandemije bi rad poudaril tudi to, da imajo bolezni zdaj večji vpliv na države v razvoju kakor na razvite države. Številne bolezni, ki so bile v razvitih državah izkoreninjene, še vedno zahtevajo življenja več deset milijonov ljudi v državah v razvoju.

Te države morajo zavarovati zdravje svojih prebivalcev in državljanov, vendar nimajo sredstev, da bi to storile. Za boj proti aidsu, tuberkulozi, malariji in drugim nalezljivim boleznim potrebujejo te države cepiva, do katerih zdaj nimajo dostopa in jih ne morejo kupiti.

Rad bi spodbudil Komisijo, kot je opisal komisar, da bi poiskala zaveznitva, spodbudila programe, motivirala države donatorke in si prizadevala zagotoviti, da bi države v razvoju dobile dostop do generičnih zdravil po cenah, ki si jih lahko privoščijo njihovi državljani.

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Poleg tega, kar sem dejal na začetku svojega govora, bi rad poudaril tudi naslednje točke. Evropska komisija stalno zagotavlja finančno pomoč za zadeve v zvezi z zdravjem številnim državam v razvoju v okviru projektov, programov in proračunske pomoči.

Da bi se uskladila z nacionalnimi prednostnimi nalogami, bo Komisija skupaj s svojimi partnericami preučila način, kako lahko uporabi te vire, da bi okrepila metode, ki se uporabljajo za boj proti pandemiji. To, kar sem že posredno povedal, bom še izrecno ponovil. Evropska komisija nima tehničnih in finančnih instrumentov, da bi sama kupila cepiva.

Vendar bomo s tesnim sodelovanjem s Svetovno zdravstveno organizacijo in oblikovanjem zavezništev ter podpisom sporazumov z različnimi zainteresiranimi stranmi skupaj delali pri pripravi odgovorov na zahteve v zvezi s to temo.

Predsednik. – S tem je ta točka končana.

5. Finančne in gospodarske razmere v Moldaviji (razprava)

Predsednik. – Naslednja točka je izjava Komisije o gospodarskih in finančnih razmerah v Moldaviji.

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Volitve v Republiki Moldaviji, ki so bile ponovljene 29. julija, so bile odločilni preskus sposobnosti države, da prečisti svoj demokratični razvoj in nadaljuje napredovanje k približevanju Evropski uniji. Veseli nas, da so volitve potekale v umirjenem, urejenem ozračju in da nova vlada ni zgolj izrazila svojega trdnega namena, da bo naklonjena proevropski smeri, temveč je tudi sprejela številne ukrepe, ki kažejo v to smer.

Po drugi strani pa se nove oblasti v Republiki Moldaviji srečujejo z ogromnimi težavami. Ena najresnejših kriz in največjih težav je potreba, da se spopadejo s posledicami gospodarske in finančne krize. Med sosedami Evropske unije na vzhodu je Moldavija verjetno v najbolj negotovem položaju. Trgovina in industrijska proizvodnja sta propadli in to ne le kot posledica krize, temveč tudi zaradi političnega nemira, ki so ga sprožile parlamentarne volitve v aprilu.

Zneski denarja, ki so ga moldavijski državljani pošiljali iz tujine, in so do lanskega leta znašali več kot tretjino BDP države, so padli globoko pod običajno raven. Izvoz in uvoz sta se dramatično zmanjšala. Enako velja za domače povpraševanje in industrijsko proizvodnjo. Za leto 2009 je napovedan oster padec, celo več kot 10 % BDP.

Glede na to, da je Republika Moldavija že zdaj najrevnejša država v Evropi, jo bo ta upad še posebno močno prizadel in bo še bolj zaostril že tako velike težave, s katerimi se spopada prebivalstvo, zlasti najranljivejši ljudje v družbi. Da bi Evropska unija pomagala Republiki Moldaviji in njenim prebivalcem, je pripravljena podpreti to državo in ji ponuditi makrofinančno pomoč poleg tega, kar ji bo verjetno priskrbel Mednarodni denarni sklad, in skupaj z njim v usklajenem prizadevanju. Poleg tega bomo zagotovili izvedensko pomoč in pospešili plačilo naše običajne pomoči tej državi.

V zvezi z makrofinančno pomočjo, ki je potrebna za tako pomoč, bo naša podpora odvisna od sklenitve sporazuma o programu podpore med Republiko Moldavijo in Mednarodnim denarnim skladom. Predstavniki MDS so zdaj v Kišinjevu in z zanimanjem pričakujemo njihovo poročilo. Ne moremo nadaljevati s pripravami programa makrofinančne pomoči pred uvedbo programa MDS. Zato je za nas prezgodaj, da bi lahko vedeli, kakšno obliko bo imel program makrofinančne pomoči, ki bi ga lahko zagotovila Evropska komisija.

Pričakujemo, da bodo oblasti te države zaprosile za pomoč, ne le za utrditev njihovih sedanjih rezerv, ampak tudi za pokritje proračunskega primanjkljaja. Omeniti moram tudi, da je Republika Moldavija upravičena do nepovratnih sredstev in do posojil. Končna sestava tega svežnja pomoči pa bo seveda odvisna od ugotovljenih potreb.

Medtem je Evropska komisija že poslala v Kišinjev misijo strokovnjakov, ki jo vodi Generalni direktorat za gospodarske in finančne zadeve (GD ECFIN), da bi pomagala oblastem v Republiki Moldaviji pri sestavljanju gospodarskega programa. Cilj misije, ki izhaja iz nedavnega sestanka z oblastmi v Kišinjevu, je bil, da jim pomaga oceniti odziv države na sedanje gospodarske razmere. Ob tej priložnosti so službe Komisije zbrale informacije, potrebne za pripravo programa makrofinančne pomoči.

Komisija ostaja ves čas na voljo, da ponudi oblastem v Kišinjevu izvedensko svetovanje na tem področju. Hkrati si prizadevamo, da bi pospešili plačila iz proračunske podpore, ki so značilna za Evropski instrument sosedstva in partnerstva. Septembra je Evropska komisija odobrila povečanje zgornje meje plačil, namenjenih za proračunsko podporo, s 30,5 milijona EUR na 34,5 milijona EUR. Seveda je cilj naše pomoči v obliki proračunske podpore predvsem spodbuditi reforme v dogovorjenih sektorjih in ne zgolj zapolnitev lukenj v proračunu.

Vendar je v sedanjih razmerah več kot le sredstvo za nadomestitev omejenih proračunskih virov. Je tudi način pomoči prebivalcem Republike Moldavije, da bodo premagali resnične težave, s katerimi se srečujejo.

Zlasti pozdravljamo, da so poslanci Evropskega parlamenta zahtevali nujno pomoč za Republiko Moldavijo. V prihodnjih mesecih vas bomo pozvali, da podprete prizadevanja, ki jih izvajamo na tem področju. Prepričani smo, da bo Parlament takoj odobril sveženj makrofinančne pomoči za Republiko Moldavijo, ko ga bo dobil na mizo. To nam bo zagotovilo, da bo ta pomoč pravočasno zagotovljena.

Preden končam svoj govor, gospe in gospodje, mi dovolite, da na kratko omenim stanje v Pridnjestrski moldavski republiki. Najprej bi rad poudaril, kako pomembno je za nas, da ne izgubimo izpred oči tega problema zaradi znatnih političnih sprememb, ki se dogajajo v Republici Moldaviji. Pogovori, namenjeni reševanju spopada, bi se morali čim prej nadaljevati v obliki 5+2. Glede tega smo optimistični, ker je nova vlada v svojem programu ponovno potrdila, da podpira to načelo. Evropska unija ima izredno pomemben vpliv v tem procesu.

Računamo da bo nova vlada v Kišinjvu sprejela proaktivni pristop do tega problema, ki bo pomagal rešiti spor. Kar zadeva nas, smo pravkar uvedli dva projektna svežnja s financiranjem iz Evropske komisije za okrepitev zaupanja v zdravstveni, okoljevarstveni, socialni in gospodarski sektor. Ta ukrep je del naših stalnih širših prizadevanj, namenjenih reševanju spora.

Gospe in gospodje, Republika Moldavija je na razpotju, političnem in gospodarskem. Mi smo se v celoti zavezali, da bomo podpirali prihodnji razvoj te države. Še naprej bomo dajali vse od sebe na tej posebno kritični točki, da bomo zagotovili znatno in učinkovito podporo v pravem trenutku.

Marian-Jean Marinescu, v imenu skupine PPE. – (RO) Republika Moldavija prestaja resno gospodarsko, finančno in institucionalno krizo, ki jo je povzročilo svetovno gospodarsko in finančno vzdušje in zlasti osem let komunistične vlade.

Predčasne volitve, ki so bile julija 2009, in zmaga Zaveznštva za evropsko povezovanje označujejo pomemben korak v smeri izpolnjevanja evropskih teženj moldavijskih državljanov. Zmaga je bila dosežena s prizadevanjem strank v Zaveznštvu proti komunističnim metodam in proti vplivu razmer v Pridnjestrski moldavski republiki in vplivu Ruske federacije. Občudovati moramo tiste, ki so skoraj z levo roko dosegli to zmago s tem, ko so uspeli pridobiti zaupanje moldavijskih državljanov.

Moldavija potrebuje pomoč. Od tega je odvisna stabilnost nove vlade v Kišinjvu, pa tudi prihodnji razvoj te nekdanje sovjetske države proti zahodu ali vzhodu. Trdno sem prepričan, da bo Moldavija dobila pomoč iz številnih koncev. To mora vključevati tudi nas.

Evropska unija nima nobene druge možnosti, kot da se pozitivno odzove na prizadevanja Zaveznštva za evropsko povezovanje v Moldaviji. To izrecno pomeni čimprejšnji dogovor za pridružitveni sporazum med Evropsko unijo in Moldavijo, zelo hiter začetek tvornega dialoga, namenjenega uvedbi odprave vizumov za moldavijske državljane in zagotovitev finančne podpore Republici Moldaviji, da bi lahko pokrila proračunski primanjkljaj. Evropska komisija mora Moldaviji čim prej zagotoviti makrofinančno pomoč, ki jo tako obupno potrebuje.

Komisar, pozorno sem poslušal, kar ste povedali in veseli me, da Komisija posveča pozornost Republici Moldaviji in da pripravljate sveženj makrofinančne pomoči, le, da je vse to odvisno tudi od sodelovanja z MDS. Prosil bi vas, Komisijo in MDS, da ne obravnavate Moldavije vzporedno, temveč, da sodelujete drug z drugim tako, da ne bo prišlo do scenarija, da bi MDS pričakoval, da bo ukrepala Komisija, in obratno.

Kristian Vigenin, v imenu skupine S&D. – (BG) V posebno veselje mi je bilo poslušati govor gospoda Orbana o namerah in pristopu Evropske komisije v zvezi z Moldavijo. Prepričan sem, da moramo dati Moldaviji zelo jasne signale iz evropskih institucij in Evropske unije kot celote in ji zagotoviti potrebno finančno in gospodarsko podporo. Vendar moram poudariti, da je politična podpora potrebna tudi za sedanjo vlado in njene poskuse, da bi izvlekla Moldavijo iz težkega položaja, v katerem je država. Po dveh zaporednih volitvah si bo ta vlada očitno prizadevala, da bi se lotila resničnih problemov prebivalstva, ker se zdi, da je to v teh zadnjih mesecih, če ne letih, ostajalo v ozadju. Poleg tega v tem trenutku ne smemo pozabiti, da se lahko politične razmere v Moldaviji, čeprav se zdijo stabilnejše in pozitivne, zelo hitro obrnejo v drugo smer. Prepričan sem, da je še vedno popolnoma nejasno, ali bo Moldavija uspela izvoliti svojega predsednika, in če se to ne bo zgodilo, bo država očitno imela naslednje leto nove volitve. To bi bil najslabši možen razvoj, ne le za državo samo, temveč tudi za ljudi v Moldaviji.

Zato podpiramo prizadevanja Komisije. Prepričan sem, da bosta naša skupina in Parlament podprla namere Evropske komisije. Poleg tega moramo zelo jasno opozoriti Moldavijo, njeno vlado in sedanjo opozicijo, da je čas, da se Moldavija sooči z resničnimi problemi prebivalstva in da ne sme biti nobenih političnih igrac na

račun njenih državljanov. Zdi se mi, da bo takšno strogo opozorilo v trenutku razumela tudi opozicija v Moldaviji. Podpiramo tudi zamisel o hitrem podpisu pridružitvenega sporazuma, ki bi moral, kot je omenil gospod Marinescu, vključevati odpravo vizumov, resen problem, ki je povzročal napetost med Moldavijo in Romunijo, in vključevati tudi vzpostavitev območja proste trgovine. Mislimo, da moramo poleg nujnih ukrepov, ki jih je predlagala Komisija, poskrbeti, da bo začelo pravilno delovati vzhodno partnerstvo, ki je bilo uvedeno sredi tega leta. Pokazati moramo tudi prave rezultate v skladu s to politiko Evropske unije.

Cristian Silviu Bușoi, v imenu skupine ALDE. – (RO) Republika Moldavija je v izredno težkem gospodarskem položaju. Finančna kriza v Evropski uniji je vplivala tudi na države, ki mejijo na nas, in naša dolžnost je, da jim pomagamo.

Gospodarska kriza v Moldaviji ni le posledica globalne krize, ampak je vzrok prvenstveno v pomanjkanju takojšnjih ukrepov, ki so bili potrebni, ko je v Republiki Moldaviji izbruhnila kriza. Dejansko je prejšnja komunistična vlada zaradi volitev potvorila lokalne proračune s tem, ko je prednostno dodelila sredstva oblastem, ki so bile pod nadzorom komunistov. Poleg tega je bil sprejet sklep, da se obdrži umetni menjalni tečaj med levom in evrom na ravni, ki je morala zagotoviti, da kriza ni prizadela prebivalstva v tej državi, ki meji na nas. Tako lokalne oblasti zdaj, ko se bliža zima, tvegajo, da ne bodo mogle plačati toplotne energije, vlada pa bo imela probleme z izplačilom plač in pokojnin.

Pozdravljamo pobudo za pogajanja med vlado Republike Moldavije in MDS ter Svetovno banko. Prepričan sem, da se bodo končala s sporazumom, v katerem bo upoštevana gospodarska, politična in socialna realnost Republike Moldavije. Republiki Moldaviji ni treba nalagati pogojev, ki jih glede na občutljive politične in gospodarske razmere v državi ni mogoče izpolniti.

Aprila je bilo nekaj priložnosti, ko smo v Evropskem parlamentu razpravljali z Republiko Moldavijo. Vsi smo soglašali, da mora Evropska unija zagotoviti finančno podporo. To je veliko pomembneje zdaj, ko so na oblasti liberalne, proevropske sile. Zato v imenu Skupine zavezništva liberalcev in demokratov za Evropo jasno prosim Komisijo, naj zagotovi, da bo predlog, ki ga bo pripravila, vključeval posebne ponudbe makrofinančne pomoči, kajti Republika Moldavija potrebuje pomoč takoj, da bo sposobna pokriti proračunski primanjkljaj, ki bo do konca leta 2009 verjetno dosegel 14 % BDP države.

Srednjeročno lahko vzhodno partnerstvo služi kot pomemben instrument, vendar mora postati operativno takoj, ko bo mogoče, in dobiti zadostna sredstva. Prosimo tudi, da se v prihodnji pridružitveni sporazum vključi predlog o oblikovanju razširjenega, celovitega, skupnega območja proste trgovine skupaj s predlogom o odpravi vizumov za moldavijske državljane.

Werner Schulz, v imenu skupine Verts/ALE. – (DE) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, verjetno se bodo jutri politične razmere v Moldaviji sprostile zaradi izvolitve predsednika, ki ga podpira koalicija za evropsko povezovanje. Drugače bodo, kot smo slišali, potrebne nove predčasne volitve in bo morala EU, če bo prišlo do tega, zagotoviti konstruktivno pomoč.

Ta pa seveda ne sme biti omejena na opazovanje volitev in rad bi se dotaknil problema, kako je mogoče povečati volilno udeležbo in doseči preglednejše rezultate. Približno en milijon Moldavijcev dela in živi v tujini, na zahodu, predvsem v Italiji, na Portugalskem in v Avstriji. Odstotek njihove udeležbe na zadnjih volitvah je bila enomestna številka in za to obstajajo logični razlogi. V Italiji, na primer, je bilo mogoče glasovati samo v Rimu in Bologni in številni Moldavijci, raztreseni po državi, niso uporabili te možnosti zaradi stroškov.

Mi, Evropski parlament, Komisija, Svet in tudi moldavijska vlada, bi morali poskrbeti, da bo pri naslednjih volitvah postavljenih več volilnih skrinjic in posebnih volišč, da se bodo Moldavijci, ki živijo v tujini, lahko udeležili volitev, kajti oni so tisti, od katerih lahko pričakujemo jasno zavezo Evropi, zato bi rad usmeril vašo pozornost, vašo osredotočenost, ne le na gospodarsko in finančno podporo, temveč tudi na potrebo, da zagotovimo zavestno in konstruktivno politično podporo.

Charles Tannock, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, Moldavija je najrevnejša evropska država in je tudi brez morja, vendar je imela pred nedavnim uspešne demokratične volitve. Novi parlament mora zdaj modro izbrati svojega predsednika.

Moldavija bi bila nedvomno uspešnejša in varnejša, če ne bi utrpela umetne ozemeljske delitve. Glede rešitve zamrznjenega spora v Pridnjestrski moldavski republiki, problema, ki je star kakšnih 17 let, pa je bil narejen zelo majhen napredek. Vzrok je v glavnem v tem, da Rusija denarno podpira nezakonit režim v Tiraspolu in nadaljuje z nameščanjem vojaških enot v Pridnjestrski moldavski republiki.

Navadno lahko iskrenost Rusije presojujemo po stopnji njene zavzetosti za reševanje sporov, kakršen je ta, vendar je dejstvo, da Rusija v Pridnjestrski moldavski republiki, kakor tudi v Gruziji in Ukrajini, ne prenese vmešavanja. Rusija meni, da je Moldavija kot nekdanja sovjetska republika v njenem območju vpliva. Takšni koncepti pa so zastareli. Moldavija je očitno suverena in evropska država, ki se lahko nekega dne pridruži Natu ali celo EU.

EU mora zdaj podvojiti prizadevanja, da bo rešila odprta vprašanja v Moldaviji in ji dala primerno finančno pomoč, za katero prosi, vendar se to ne bo zgodilo z naivno ponastavitvijo odnosov s Kremljem.

Jiří Maštálka, v imenu skupine GUE/NGL. – (CS) Rad bi govoril o teh problemih, pa tudi o naslednjem poročilu o Gruziji. Dodeljeno nam je premalo časa, da bi ocenili tako zapletena vprašanja. Čutim se dolžnega navesti, da se češki predsednik Václav Klaus ni motil v svojih izjavah glede razmer v Moldaviji ali o mejnem sporu med Gruzijo in Rusijo. Vse to je bilo seveda v preteklosti, mi pa se danes srečujemo z novimi težavami, kljub dejstvu, da imamo predsednika Komisije, pa nobene nove Komisije.

Rad bi pohvalil vsaj poročilo o sporu med Gruzijo in Rusijo in prizadevanja za objektivno oceno celotnega položaja. Najavili smo ambiciozen program vzhodnega partnerstva in rad bi na hitro dal nekaj predlogov v zvezi z obema, Moldavijo in Gruzijo. Prvič, projekt vzhodnega partnerstva se ne sme obravnavati kot politični instrument proti Rusiji, temveč kot instrument za reševanje vprašanj skupaj z Rusijo. Drugič, vprašanje ozemeljske celovitosti Moldavije in Gruzije je treba reševati v skladu z mednarodnim pravom in ne s tako imenovano različico Solun-Kosovo. Tretjič, obe državi sta izrazili interes za tesnejše sodelovanje z Evropsko unijo in to mora vključevati ustrezno finančno podporo pa tudi resnično politično podporo, na primer s sprostitev vizumskega režima. Četrto, obe državi potrebujeta veliko pomoči na področju svetovanja, zlasti v zvezi z vodenjem javnih institucij, kot so uradi predsednika, parlamenta, javnega tožilca in tako naprej. Četrto, obe državi nujno potrebujeta pomoč, zlasti pri uvedbi pravnega okvira za svobodo izražanja in svobodo medijev, s katero lahko okrepi občutek zaupanja pri svojih državljanih.

Da pa bi se vse to izpolnilo, mora biti Evropska unija pripravljena in sposobna dokončati nalogo povezovanja teh držav v novo Evropo s politično in finančno podporo pa tudi z drugimi mehanizmi. Če ji to ne bo uspelo, bo vzhodno partnerstvo obveljalo preprosto za del geopolitičnega manevriranja in ostalo zgolj prazna zamisel. Če to propade, preprosto tvegamo razočaranje in še več besed, povedanih ob koncu našega volilnega obdobja o potrebi po novi oranžni, rožnati ali ne vem še kakšni revoluciji. Morda lahko res zagotovimo njihovo financiranje, vendar ne bodo pomenile prave rešitve razmer ali izboljšanja življenja prebivalcev.

Bastiaan Belder, v imenu skupine EFD. – (NL) Gospod predsednik, finančne in gospodarske razmere v Moldaviji se lahko povzamejo v nekaj besedah. To je popoln polom, kot me je včeraj obvestil dr. Aneli Gabani, eden od vodilnih evropskih strokovnjakov o Moldaviji. Mandat v Kišinjevu je 25. septembra res prevzela nova vladna ekipa z obetavnim imenom in programom – Zavezništvo za evropsko povezovanje – a komunistična stranka je ostala močna in že pripravlja svojo vrnitev na oblast, po pričakovanjih z izsiljenimi novimi volitvami.

Če bi Evropska unija rada podprla sedanjo evropsko smer moldavijske vlade, se mora Bruselj tega kar hitro lotiti. Zato morata Svet in Komisija pozvati MDS, da čim hitreje pristopi k pomoči Moldaviji, ne da bi pri tem takoj zahteval družbeno varčnost. Pustimo kabinetu, ki razmišlja o reformah, nekaj prostora za lastno politiko. Ni treba posebej poudarjati, da mora tudi sama Evropska unija v tem primeru zagotoviti radodarno financiranje. Navsezadnje je politična prihodnost Moldavije danes tukaj na evropskem dnevnem redu.

Cristian Dan Preda (PPE). – (RO) Tudi jaz bi rad pozdravil namero Komisije, da podpre Republiko Moldavijo. Republika Moldavija potrebuje podporo, ki mora biti usmerjena v njeno prebivalstvo. To je edini način, da bodo prebivalci Republike Moldavije lahko pridobili zaupanje, ki ga potrebujejo, da bodo našli pot v stabilnost in rast.

Sveženj makrofinančne pomoči, ki je bil tukaj dogovorjen, mora biti očitno čim hitreje pripravljen. Z ukrepanjem se ne sme odlašati, kajti vsako odlaganje bo v Moldaviji na koncu pripeljalo do razočaranja namesto do zaupanja. Poleg tega sem prepričan, da je treba vlado v Kišinjevu politično podpreti, kajti po dolgem času se država končno zares odpira k Evropski uniji. Ime, ki si ga je izbrala vladna koalicija, gotovo ni naključno. Sestavljena je iz strank, ki resnično želijo drugačno možnost od tiste, ki si jo je Moldavija izbirala do zdaj.

Ta politična podpora je bistvena, še toliko bolj, ker obstaja tveganje, in to močno poudarjam, da se bo Moldavija obravnavala kot lokalni problem, v skrajnem primeru kot problem za Romune znotraj Evropske unije. Je pa vse kaj drugega. Je evropski problem in veseli me, da obstajajo poslanci s celo vrsto različnih

pogledov, ki govorijo o tej temi. Navsezadnje je Moldavija blizu Evrope in jo je treba podpreti v času, ko se tam dogaja to odpiranje. Sicer tvegamo, da bomo zapadli nazaj v cikel odlaganja in odlašanja, ki je bil značilen za Voroninovo administracijo.

Demokratski razvoj in podpora s strani EU lahko dejansko vodita do rešitve razmer v Pridnjestrski moldavski republiki, ker je bila ta regija na mrtvi točki. Vzrok je bil v tem, da si vlada v Kišinjevu ni preveč želela končati pat položaja in je o tem sprejela dvoumno, nekonstruktivno stališče.

Navsezadnje državljani Moldavije potrebujejo vizume. Razmere tam nikakor niso nič slabše kot na zahodnem Balkanu in državljani iz Republike Moldavije morajo zato uživati možnost neoviranega potovanja.

Cătălin Sorin Ivan (S&D). – (RO) Kot sem tukaj v Evropskem parlamentu dejal že v ponedeljek, Moldavija potrebuje konkretna dejanja, ne obljube. Moldavija ima zdaj najtežje gospodarske razmere od vseh držav na naši celini. Prav zato morajo institucije Evropske unije najti rešitve za zagotovitev takojšnje makrofinančne pomoči Republiki Moldaviji.

Ta pomoč je namenjena pokritju proračunskega primanjkljaja, ki znaša 14 % BDP. Že zelo dolgo obstaja potreba po začetku pogajanj za nov sporazum z Moldavijo. Zdaj je to postalo možno in upamo, da se bodo čim hitreje izvedla. A parlament v Kišinjevu je v težkem položaju. Tveganje novih volitev je še vedno navzoče. Volitve novega predsednika, ki so bile na začetku načrtovane za jutri, je bilo treba preložiti še za 10 dni.

Veseli me navdušenje, s katerim je Komisija najavila začetek teh pogajanj, in upam, da se bo to navdušenje nadaljevalo. Ne moremo si privoščiti razočaranja moldavijskih ljudi. Potrebujejo nas, potrebujejo Evropo.

Ryszard Czarnecki (ECR). – (PL) Gospod predsednik, v naših razpravah o Moldaviji v tem Parlamentu, je bilo veliko pozornosti namenjene izredno slabim gospodarskim razmeram v državi, a odkrito povedano, razmere so danes precej boljše, kot so bile pred letom dni. Vidimo, da je Moldavija očitno dosegla jasen napredek v smeri gospodarstva, ki bo svojim državljanom sposobno zagotoviti blagostanje. Paradoksalno je, da ima Moldavija zdaj boljše razmere kakor pred enim letom, Ukrajina, ki smo jo dajali kot primer za vzgled, pa ima zdaj slabši položaj.

Vidimo lahko napredek, ki ga dosegata Moldavija in njena vlada. Evropska unija mora tej državi ponuditi jasno evropsko perspektivo in dati sedanjim oblastem čvrsto podporo, da bo preprečila vrnitev stare politične nočne more. Sedanje razmere v Moldaviji so rezultat osmih let vladanja komunistov in če ne želimo igrati ključnega pomena pri vračanju te nesposobne ekipe na oblast, pomagajmo sedanji moldavijski vladi in moldavijskim ljudem.

PRESEDSTVO: GOSPA WALLIS

podpredsednica

Lena Barbara Kolarska-Bobińska (PPE). – Gospa predsednica, tudi jaz bi se rada zahvalila komisarju in Komisiji za vse izjave v zvezi z Moldavijo in za korake, ki jih želi Komisija sprejeti v prihodnje. Ker sem iz Poljske, vem, kako pomembni so takšni koraki in izjave o krepitvi šibke demokracije pri prehodu v njihovih državah. Razvoj v Moldaviji je pomemben za njene ljudi, vendar je zelo pomemben tudi za celotno regijo. To je tisto, kar bi rada poudarila.

V času procesa prehoda so reforme v številnih postsovjetskih državah zelo krhke in uspehi v Moldaviji bodo pomemben primer in pomemben signal za druge proreformistične skupine v postsovjetski regiji.

Ko govorimo o krhkosti vlade v tem trenutku in o razmerah v Moldaviji, se moramo spomniti izkušenj iz začetka devetdesetih let prejšnjega stoletja v tej državi, ko so težke gospodarske razmere pripeljale do nezmožnosti plačila pokojnin in plač ter do zloma reform. Zdaj govorimo o tem, kako bi pomagali v gospodarskih razmerah, vendar se moramo spomniti tudi na potrebo po krepitvi institucij. V srcu vseh demokracij so institucije: politične institucije, institucije pravne države, pravosodni sistem in svoboda tiska.

Poljska je pred nedavnim storila veliko, da je pomagala Moldaviji med volitvami in pred njimi, vendar mislim, da moramo prav mi uporabiti vzhodno partnerstvo kot ustrezen ukrep, ker ponuja številne možnosti. Mislim, da ni samo Komisija tista, ki sprejema pomembne ukrepe, ampak moramo tudi mi v Parlamentu, ki dobivamo vse te dokumente, pospešiti svoj postopek in sklepe, da bomo pomagali pri reševanju razmer.

Monica Luisa Macovei (PPE). – Gospa predsednica, ne moremo pustiti, da postane proevropska vlada v Republiki Moldaviji žrtev resnih gospodarskih razmer. Zahtevam večjo pomoč kakor je sveženj, dogovorjen s Komisijo, in vztrajam pri tem.

Finančna pomoč mora podpreti prebivalstvo in mora podpreti reforme, ki naj bi jih izpeljala država v skladu s spodbujanjem Unije. Te reforme je treba podpreti z okrepljeno in hitro finančno podporo iz Unije, v povezavi z mehanizmi za zagotavljanje in podporo pravilnemu upravljanju teh sredstev. Nazadnje, novi sporazum z Republiko Moldavijo mora biti pridružitveni sporazum, tako kot pri drugih državah v okviru evropske sosedске politike. Treba se je dogovoriti o liberalizaciji vizumov in pomagati, da se uresniči.

Elena Băsescu (PPE). – (RO) Gospodarska kriza se močno čuti tudi v Republiki Moldaviji. Romunija in Republika Moldavija imata posebno tesne gospodarske odnose. Moja država je namembna država številka ena za moldavijski izvoz in drugi največji vir za njen uvoz. A te trgovinske izmenjave je težko prizadela škodljiva vizumska shema, ki jo je uvedla komunistična uprava. Po odpravi te sheme so bile izmenjave ponovno uvedene.

Odobritev 100 milijonov EUR posojila, ki ga je obljubila Komisija, je treba pospešiti. S tem v mislih lahko misija MDS že v kratkem obišče Kišinjev. Tudi Poljska je obljubila, da bo zagotovila znatno pomoč. Evropska unija mora upoštevati, da je rezultat volitev, ki so jih imeli državljani Republike Moldavije v juliju, pokazal, da se odpirajo k Evropi.

Zdaj, še pred nastopom zime, je potrebna znatna intervencija Evropske unije, tako da protievropske sile ne bodo imele nobene možnosti, da bi izkoristile težke razmere, v katerih je zdaj Moldavija. Do zdaj ni v Republiko Moldavijo prispel niti en sam evro.

Victor Boștinăru (S&D). – (RO) Volja moldavijskih državljanov je povzročila radikalno spremembo v Kišinjevu s proevropsko vlado, ki iskreno želi izpeljati pravi projekt za Republiko Moldavijo, to je evropski projekt.

Moldavija se zdaj srečuje z resnimi gospodarskimi in socialnimi težavami in Evropska unija mora dokazati, da se simbolična beseda „solidarnost“ ne uporablja samo med volilnimi kampanjami. Pokazati moramo, da ima Evropska unija namen izpolniti pričakovanja državljanov v tej državi. Republika Moldavija, ki se srečuje s katastrofalnim položajem, ki ga je zapustil Voroninov režim, z učinki gospodarske krize, da ne omenjamo še nastopa zime, potrebuje pomoč zdaj. Ko govorimo o MDS, ne smemo pozabiti, da so številne države članice Evropske unije tudi pomembne udeleženke Mednarodnega denarnega sklada in da je treba odločitev sprejeti zdaj.

Zigmantas Balčytis (S&D). – (LT) Dejansko sem bil opazovalec med volitvami v Moldaviji in so mi te razmere poznane. To je država z razmeroma zapleteno zgodovino. Gre za Pridnjestrsko moldavsko republiko, Gagauzijo, Moldavijo in številne druge zadeve. Skoraj vse države postsovjetskega sistema najprej potrebujejo določen znesek finančne podpore. Zato bi vas resnično pozval, da se pogovori začnejo takoj, ko je mogoče, in da se sprostijo pogovori z Mednarodnim denarnim skladom, kajti vsi mi moramo resnično podpreti to državo in to vlado, ki je bila oblikovana ob zadnjih volitvah in ki zasluđuje pot v demokracijo. Mislim, da so imeli moji kolegi popolnoma prav glede tega, kar so dejali o posebnih ukrepih za prihodnost, to je o odpiranju priložnosti za območje proste trgovine in o vizumskem režimu. To so vsakdanje zadeve, ki jih bomo v prihodnje morali prav tako rešiti.

Agustín Díaz de Mera García Consuegra (PPE). – (ES) Gospa predsednica, rad bi predstavil svoje razloge za glasovanje.

Sem za to, da Evropska unija zagotovi podporo Moldaviji za reševanje kritičnih razmer. Sem za finančno podporo, ki jo dajeta Mednarodni denarni sklad in Evropska unija, namreč za nujno podporo in finančno pomoč ljudem v Moldaviji. Sem za to, da se zagotovi politična podpora koalicijski vladi v Kišinjevu, ker bo ta poteza odprla vrata upanju. Ta vrata je treba odpreti s finančno pomočjo.

Ljudje v Moldaviji morajo imeti možnost zapustiti svojo državo in potovati, zato sem za ustrezno vizumsko politiko. Sem tudi močno in odločno za to, da je to pridružitveni sporazum. Gospa predsednica, zdi se, da vsota 100 milijonov EUR ne bo zadoščala. Resnično moramo zagotoviti takojšnjo in nujno pomoč.

Ioan Enciu (S&D). – (RO) Vse bolj spodbudna sporočila, ki jih Evropska unija zadnje čase pošilja v Kišinjev, so sprejeta z velikim navdušenjem, kajti večina državljanov v tej državi polaga velike upe v to, da bi postali del Evrope. Teh teženj ni težko razumeti.

Evropska unija je več kot enkrat dokazala sposobnost, da spravi svoje članice iz težkih gospodarskih razmer in da ima tudi mehanizme, ki so potrebni, da to stori. Vendar obstajajo motivi, ki zbujajo določeno skrb, povezano z nevarnostjo pojemanja moldavijskega navdušenja. Prvenstveni razlog je v tem, da vzorec sporazuma, ki je bil predlagan Moldaviji, ne ponuja enakih jamstev za vključitev kakor stabilizacijsko-pridružitveni sporazum, ki je bil ponujen državam na zahodnem Balkanu. Po drugi strani pa bodo pogajanja o sporazumu zahtevala več časa, kar je bilo navedeno že na začetku.

Prepričan sem, da mora Evropska unija hitro predlagati tudi alternativno možnost, na primer načrt velike gospodarske pomoči, morda celo mini Marshallov načrt za Moldavijo.

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Opazil sem nekaj izredno pomembnega. V Parlamentu obstaja politična podpora za krepitev vezi z Republiko Moldavijo in približevanje te države Evropski uniji.

Posebej moram odgovoriti na nekatera vprašanja, ki so bila pravkar postavljena. Eno najpomembnejših se nanaša na usklajevanje med Evropsko komisijo in Mednarodnim denarnim skladom o dodelitvi makrofinančne pomoči. Kot sem dejal že prej, z MDS tesno sodelujemo pri usklajevanju naših postopkov pomoči. Za nas je še vedno presojljivo, da bi rekli, kako se bodo sporazumi obnesli, vendar menimo, da bo Evropska unija želela, da bi program prilagoditve vključeval tudi vrsto reform, za katere menimo, da so bistvene za zagotovitev dobre upravljanja in trajnostne rasti v prihodnje.

Na podlagi izkušenj, pridobljenih v programih makrofinančne pomoči za druge države, je mogoče sklepati, da se lahko v sklopu pogajanj o natančnih postopkih za zagotavljanje te pomoči pojavijo nekateri pogoji, ki so posebej povezani, na primer, z dobrim upravljanjem, kar je omenilo že nekaj govornikov, in usklajenostjo z evropsko sosedsko politiko. Rad bi še enkrat poudaril naslednja dejstva: na podlagi pravil, ki jih moramo upoštevati, ne moremo dodeliti samo makroekonomske pomoči. Zato je treba skleniti sporazum med oblastmi v Republici Moldaviji in Mednarodnim denarnim skladom. Brez tega sporazuma se makrofinančna pomoč, o kateri smo natančneje govorili, ne da zagotoviti.

Po drugi strani pa vam zagotavljam, da usklajujemo ukrepe z Mednarodnim denarnim skladom. Zdaj je delegacija MDS v Kišinjevu. Kot sem vam že povedal, so tudi naši kolegi iz GD ECFIN prav tako v Kišinjevu in usklajujejo dialog z Mednarodnim denarnim skladom pa tudi z oblastmi v Republici Moldaviji.

Naslednje vprašanje, ki je bilo omenjeno, se nanaša na to, ali lahko da Evropska unija Republici Moldaviji še kakšno drugo pomoč, usmerjeno v prebivalstvo, da bi pokazali, da si želimo resnično pomagati tudi prebivalstvu, ne zgolj oblastem v Republici Moldaviji. Naj navedem samo nekaj primerov. Ta pomoč Skupnosti je prinesla prebivalstvu in mu bo še naprej prinašala posebne koristi.

Sofinanciramo projekte cestne infrastrukture, posodobitev letališča v Kišinjevu, razširitev republikanske klinične bolnišnice v Kišinjevu, ki je največja v državi, pa tudi utrditev osnovne zdravstvene pomoči. Letos spomladi smo dostavili zdravstveno opremo v vrednosti 4,5 milijona EUR v 60 klinik v Republici Moldaviji.

Ta država je največja koristnica pomoči Skupnosti na prebivalca po palestinskem ozemlju. V sklopu evropske sosedske politike se je proračun za pomoč, ki se je v letu 2007 dvignil na 40 milijonov, letos povečal na 62 milijonov in bo po napovedih še naraščal.

Zdaj ne moremo natančno določiti velikosti svežnja finančne pomoči, kot deleža makroekonomske podpore in drugih programov ter vrst podpore, ki jih nameravamo priskrbeti. Ta znesek bo znan, ko bomo prišli na stopnjo sklenitve sporazuma z oblastmi v Republici Moldaviji, ki bo izpolnjeval predvsem potrebe, ki jih ima ta država.

Postavljeni sta bili še dve vprašanji. Eno od teh se nanaša na časovni razpored pogajanj za sklenitev novega pridružitvenega sporazuma z Republiko Moldavijo. Rad bi vam povedal, da je prejšnji teden Evropska komisija poslala v Kišinjev delegacijo za tehnična posvetovanja z oblastmi o pogajanjih za novi sporazum.

Dnevni red teh pogovorov vključuje obliko, cilje in časovni razpored pogajanj, pa tudi sestavine prihodnjega sporazuma. Torej se pogajamo o tem vprašanju.

Zadnja stvar, ki bi jo rad omenil, je vprašanje odprave vizumov. V skladu s skupno deklaracijo z dne 7. maja 2009, ki je zaznamovala začetek vzhodnega partnerstva, bo Evropska unija sprejela ukrepe, ki se postopno gibljejo v smeri odprave vizumov, z dolgoročnim ciljem, da bi to dosegla za vsako državo, ki je članica tega partnerstva. Pogoj za to je izpolnitev zahtev, ki se nanašajo na dobro upravljanje in varnost ter jamstvo varnosti gibanja.

Na sedanjem razpotju Evropska komisija s posebnim interesom čaka na razpravo Sveta o začetku strukturiranega dialoga o odpravi vizumov z Republiko Moldavijo. Do takrat pa bomo še naprej močno spodbujali oblasti v Republici Moldaviji, naj nadaljujejo z reformami na področju pravosodja, svobode in varnosti, ki bodo nedvomno olajšale razprave o poenostavitvi vizumskega režima.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

Pisne izjave (člen 149)

Sebastian Valentin Bodu (PPE), v pisni obliki. – (RO) Poročilo Evropske komisije o gospodarskih in finančnih razmerah v Republici Moldaviji je povsem nedvoumno. Vlada v Kišinjevu prestaja težke čase, ki jih ne povzroča samo globalna gospodarska recesija, temveč tudi gospodarske odločitve, ki so bile napačne ali pa je prejšnja vlada z njimi predolgo odlašala. Poleg tega je v zadevah, s katerimi imamo zdaj opravka, nedvoumno, da se je Republika Moldavija jasno opredelila za evropsko možnost in da želi biti mnogo več, kot le država, ki meji na Evropsko unijo.

Zdaj Moldavija išče podporo, da bi se izvlekla iz gospodarskega propada, pa tudi zaveznike. Moldavija je neločljiv del Evrope in podpora Skupnosti bi lahko poleg dajanja spodbud in izjav o podpori in približevanju prevzela obliko posebnih ukrepov. Živimo v medsebojno povezani, globalni Evropi, kjer ne more nobena vlada delati čudežev sama zase, zlasti če jih čez noč pričakujejo ljudje, na katere so vse predolgo pozabljali lastni voditelji.

Pomoč pri sodelovanju, ki jo Evropa ponuja Moldaviji in veliko približevanje med Kišinjevim in Brusljem, bo vilo zaupanje vlagateljev v to državo. To se bo potem odrazilo v dolgoročni stabilnosti in rasti.

George Sabin Cutaș (S&D), v pisni obliki. – (RO) Pot Republike Moldavije k demokraciji je bila težka in se je zdaj usmerila k Evropi. Vendar ima nova večinska vlada v Kišinjevu šibek položaj, ker jo čaka še preloženo glasovanje, ki ga je določil njen parlament ob imenovanju predsednika Moldavije.

Hkrati imajo lahko težke gospodarske razmere, s katerimi se spopada nova vlada, resne družbene in politične posledice. V teh okoliščinah je potrebna takojšnja zajetna pomoč iz Evropske unije na številnih področjih, vključno s tremi vejami prihodnjega pridružitvenega sporazuma: politični sporazum, sporazum o prosti trgovini in odprava vizumov.

Finančna podpora je bistvena za zagotovitev stabilnosti te države in spodbujanje demokratične in gospodarske reforme. EU in MDS morata res dodeliti znatno makroekonomsko pomoč za pokritje proračunskega primanjkljaja in socialnih stroškov za naslednje obdobje.

Izražam upanje, da predsedniške volitve v Moldaviji in spremembe, ki se bodo pojavile v Evropski komisiji in predsedstvu EU, ne bodo vplivale na prednost, ki jo mora dobiti evropska pomoč tej državi v naši neposredni sosesčini, na ozemlju katere se odvija najbližji nerešeni spor na mejah EU. Tega dejavnika se ne sme spregledati, ker neposredno vpliva na stabilnost vzhodne Evrope in varnost evropskih meja.

Rafał Kazimierz Trzaskowski (PPE), v pisni obliki. – (PL) Republika Moldavija je zelo pomembna partnerica za Evropsko unijo in razmere v državi odražajo stabilnost celotne regije. Nova vlada bi se rada v prihodnosti pridružila Evropski uniji, zato jo moramo podpreti, da bo vzdrževala spremembe, ki se jih država loteva v pravi smeri. V teh okoliščinah je zelo pomembno, da uporabimo možnosti, ki jih ponuja sodelovanje v okviru vzhodnega partnerstva, in vključujejo podpis pridružitvenega sporazuma in liberalizacijo vizumske politike. Evropska unija ne sme pozabiti, kako pomembno je, da podpira postsovjetske države, ki si prizadevajo uvesti demokracijo v svoje politično življenje.

Iuliu Winkler (PPE), v pisni obliki. – (RO) Sporočilo švedskega predsedstva o čimprejšnjem začetku pogajanj o novem sporazumu z Republiko Moldavijo, ki naj bi zamenjal sedanji sporazum o partnerstvu in sodelovanju, je več kot dobrodošlo glede na nove politične razmere v tej državi. Evropsko usodo Republike Moldavije je okrepila proevropska večina vlade, oblikovana v parlamentu v Kišinjevu.

Prepričan sem, da mora Evropska unija zlasti zdaj, v času, ko se čutijo globoki učinki gospodarske krize, podpreti Republiko Moldavijo, kar pomeni tudi finančno, hkrati pa prepoznati mehanizme, ki bodo pomagali spodbuditi reforme v Republici Moldaviji, da bodo privedle to državo bliže k izpolnitvi njene želje po priključitvi k EU. Mehanizmi, ki vključujejo gospodarsko sodelovanje in trgovinske sporazume, so močni instrumenti za uresničitev evropske usode Republike Moldavije.

Prednostni trgovinski pogoji, ki jih je Evropska unija odobrila na začetku leta 2006 in udeležba Moldavije v Cefti leta 2007 skupaj z vsemi zahodnobalkanskimi državami, od katerih so nekatere kandidatke za EU, povezuje gospodarstvo te države z evropskim enotnim trgom. To je točka, kjer lahko dočaka možnost za vključitev v EU. Prepričan sem, da morajo evropske institucije pripisati poseben pomen ne le političnim odnosom z Republiko Moldavijo, temveč tudi gospodarskim in trgovinskim odnosom.

6. Poročilo o neodvisni mednarodni preiskavi spora v Gruziji (razprava)

Predsednica. – Naslednja točka je izjava Komisije o poročilu o neodvisni mednarodni preiskavi spora v Gruziji.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Gospa predsednica, glede pravilnosti postopka želim protestirati proti manipulaciji nekoga v sekretariatu. Pripravljen je bil seznam za razpravo o preiskavi v Gruziji, a imena nekaterih govornikov, vključno z mojim, so bila izbrisana. Zato zahtevam svoj čas za govor v skladu s tem, kar je bilo dogovorjeno do tik pred zdajci. Zahtevam besedo za gospodom Kasoulidesom.

Predsednica. – Gospod Landsbergis, zdi se, da so govorniki samo v imenu skupin in vi že imate govornika v imenu skupine PPE. Vendar vam lahko ponudim, da govorite po postopku proste prijave k besedi.

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Veseli me, da imam danes priložnost razpravljati z vami o Gruziji. Manj kot eno leto po oboroženem spopadu z Rusijo se Gruzija srečuje s številnimi izzivi, ki so v neposrednem interesu Evropske unije, zato se moramo tej državi posvetiti v celoti.

Poročilo o neodvisni mednarodni preiskavi spora v Gruziji, ki ga je pregledala švicarska ambasadorica Heidi Tagliavini, je bilo pripravljeno na zahtevo Evropske unije na podlagi sklepa Sveta. Vendar je povsem neodvisno in Evropska unija sploh ni sodelovala v njegovi pripravi in nima ničesar z njegovo vsebino. Zato se ne bom spuščal v podrobnosti o njegovih rezultatih.

Verjamemo, da je poročilo doseglo svoj glavni namen in ponudilo razlage dogodkov, ki so se zgodili avgusta 2008, pa tudi glavne vzroke spopada. Poročilo jasno poudarja, kot se pogosto zgodi v primerih spora, da krivde za spor ni mogoče zvaliti na eno stran. Kritiki za svoja dejanja sta deležni obe, Gruzija in Rusija. Naslednji nauk, ki ga daje poročilo, je potreba po hitrejšem in odločnejšem ukrepanju mednarodne skupnosti v skrajno napetih razmerah, ki se lahko sprevržejo v nasilje.

Evropska unija čvrsto ohranja zaveze, ki jih je dala v zvezi z ozemeljsko celovitostjo Gruzije. Ta hip moramo prizadevanja osredotočiti na izogibanje prihodnjim spopadom in na miroljubno reševanje tekočih napetosti, kajti to je edina pot k dolgoročni blaginji in stabilnosti v regiji.

Gospe in gospodje, vojna je globoko zaznamovala Gruzijce in država se še vedno srečuje s temeljnimi težavami, kot je izpolnitev osnovnih potreb na tisoče razseljenih oseb. Zato sem vesel, da lahko rečem, da izvajanje svežnja pokonfliktne pomoči, ki ga je pripravila Evropska komisija s podporo držav članic in drugih strank, dobro deluje. Kot veste, sveženj Evropske komisije zagotavlja pomoč do 500 milijonov EUR za obdobje 2008–2010. Nekatera področja, na katera se sveženj osredotoča, vključujejo potrebe razseljenih oseb znotraj države in gospodarske ukrepe, usmerjene v ustvarjanje gospodarske rasti in spodbujanje odpiranja delovnih mest. Poleg tega je Evropska komisija predlagala, da bi Gruzija koristila makrofinančno pomoč v višini 46 milijonov EUR, ki bi tej državi pomagala pri premagovanju posledic finančne in gospodarske krize.

Zdaj je nadzorna misija Evropske unije v Gruziji še vedno edina mednarodna navzočnost, ki spremlja razmere v državi. Ta misija ima ključno vlogo, vendar bi še vedno radi videli, da se njene dejavnosti razširijo po vsem ozemlju. Pogovori v Ženevi pod skupnim predsedovanjem Evropske unije, Ovseja in ZN ponujajo edinstveno priložnost za politični dialog z vsemi partnerji. Tudi v prihodnje bomo storili vse, kar je naši moči, da bi spodbudili tvorne razprave, ki bodo vodile v konkretne rezultate.

Zdaj delovna skupina za notranje razseljene osebe in humanitarne vidike, ki ji sopredsedujeta Evropska komisija in Urad visokega komisarja ZN za begunce, razpravlja o vrsti ukrepov, ki naj bi se sprejeli za vračanje beguncev in razseljenih oseb znotraj države in drugih razseljenih oseb. Hkrati sta dala dva mehanizma v Abhaziji in Južni Osetiji za preprečevanje in odzivanje na izredne dogodke nekaj pozitivnih rezultatov glede zmanjševanja števila takih dogodkov in olajšanja prečkanja meja tem osebam.

Ob upoštevanju nedavnih dogodkov je pomembno, da se v Gruziji okrepijo stabilnost, varnost in blaginja. Potreba po gospodarski in politični reformi v tej državi je večja kot kdaj koli prej. Vzhodno partnerstvo, ki

je bilo maja ustanovljeno v Pragi, je pomemben okvir za krepitev podpore, ki jo dajemo Gruziji, in sicer skozi dvostransko in večstransko sodelovanje z drugimi partnerji v regiji. Eden ključnih elementov je predlog za uvedbo močnejših političnih in trgovinskih odnosov. Po navedbah vzhodnega partnerstva je Svet za zunanje odnose septembra soglašal, da se morajo pripraviti direktive za pogajanja o novih sporazumih za vse tri države na južnem Kavkazu, vključno z Gruzijo.

Poleg krepitev naših političnih odnosov bomo predlagali, da se v novi sporazum z Gruzijo vključi oblikovanje razširjenega, celovitega območja proste trgovine. Pomembno je, da se omeni, da mora takšno območje zagotoviti postopno usklajitev gruzijskega gospodarstva z notranjim trgom EU. Razume se, da si bo morala Gruzija ob tem ambicioznem dolgoročnem cilju še vedno prizadevati in podpirati napore, namenjene izvajanju reform. Pogajanja o razširjenem, celovitem območju proste trgovine se bodo začela šele potem, ko bodo izpolnjeni potrebni pogoji.

Dovolite mi, da v zvezi z odnosi z Gruzijo dodam, da napredujejo naši ukrepi za povečanje stikov med ljudmi. Komisija je končala pogajanja o sporazumu za olajšanje odprave vizumov in zagotovitev vračanja državljanov, njegovo besedilo pa je na voljo v Svetu. Upamo, da se bo postopek lahko končal takoj, ko bo mogoče.

Gospa in gospodje, prepričan sem, da se vsi strinjamo, da je Gruzija ključni akter v naši sosesčini. Zato je za nas nadvse pomembno, da ohranimo zaveze tej državi, da ji bomo pomagali reševati številne izzive, s katerimi se srečuje, zlasti pri doseganju programov reform. Ker Gruzija dosega resnični napredek pri izvajanju političnih in gospodarskih reform, bodo postali odnosi EU z Gruzijo globlji in tesnejši.

Ioannis Kasoulides, v imenu skupine PPE. – Gospa predsednica, najprej jemljemo na znanje poročilo o neodvisni preiskavi, ki nam je bilo pravkar predstavljeno. Zelo težko je v okoliščinah, kot so te, reči, kdo je začel s stvarmi in kdo je nadaljeval. Pomembno je, da so dejstva eno leto po tem sporu še vedno navzoča in da se kršijo številna načela, ki jih Evropska unija podpira.

Prvič, kot ste dejali, gospod komisar, obstaja načelo podpore ozemeljske celovitosti Gruzije. Noben naš diplomatski in drug ukrep ne sme nikoli spodbujati separatizma. Izvršena dejstva, ustvarjena z uporabo sile, niso sprejemljiva in ne morejo biti nikoli sprejemljiva.

Drugič, obstaja pravica razseljenih oseb, da se vrnejo na svoje domove in posestva; osnovna prostega gibanja, kot ste dejali, da prečkajo ločnice. Lastništvo imetja in naselbin mora biti v središču naših politik in treba je sprejeti pobude za obravnavo vprašanj teh humanitarnih in človekovih pravic, neodvisno od izida katerega koli političnega dogovora.

Tretjič, sovražnosti v Južni Osetiji so dokazale, da ne obstaja nič takega kot je zamrznjeni spor. Izraz zamrznjeni ima pomen pomiritve. Pomanjkanje zanimanja pri mednarodni skupnosti lahko vodi v kroničnost in neporavnani spor je potencialna nevarnost za mir in stabilnost. Eno leto po sporu še enkrat poudarjam uspešno vlogo Evropske unije in francoskega predsedstva pri doseganju pospešenega premirja in misije, ki ga nadzira. Navzočnost evropskih opazovalcev je jamstvo, da od zdaj naprej ne more nobena stran samovoljno trditi, da je druga začela sovražnosti. Prizadevanja je treba zdaj preusmeriti v politični dogovor, ne glede na to, kako je to težko, poleg tega pa je treba spodbujati nadaljevanje političnih pogajanj, ki so se začela v Ženevi takoj po sovražnostih.

Podpiramo prizadevanja za novi pridružitveni sporazum v okviru vzhodnega partnerstva, ki presega priložnosti za trgovino in vlaganje. Podpiramo tudi sporazum, ki bi olajšal postopke za izdajanje kratkoročnih vizumov in vračanje državljanov med Evropsko skupnostjo in Gruzijo in zadovoljni smo s svežnjem pokonfliktne pomoči, ki dobro deluje.

Zoran Thaler, v imenu skupine S&D. – (SL) Gospa predsedujoča, kolegice in kolegi, predstavniki Komisije, pozdravljamo nepristransko in neodvisno preiskavo ter kasnejše poročilo o konfliktu v Gruziji leta 2008, ki jo je opravila mednarodna preiskovalna misija na čelu s švicarsko diplomatko Heidi Tagliavini. Pred izbruhom sovražnosti v noči s 7. na 8. avgust 2008 v Južni Osetiji, kar je povzročilo veliko žrtev med civilisti, smo bili priče – mesece – provokacij z vseh strani. Ruska vojaška akcija, vključno z invazijo na Gruzijo je bila nesorazmerna in neupravičena. Obe strani v spopadu sta zagrešili kršitve mednarodnega humanitarnega prava, kar je potrdilo tudi poročilo ter razne organizacije, kot na primer *Human Rights Watch*.

Kaj storiti zdaj? Rusija mora popolnoma upoštevati sporazum o premirju. Predvsem se mora umakniti z območij, ki jih je zasedla po 7. avgustu 2008. Članom nadzorne misije Evropske unije in mednarodnim agencijam, med njimi tudi Združenim narodom, naj omogoči takojšen prost in neomejen dostop v Južno

Osetijo, da bi nadzorovali premirje in skrbeli za humanitarno pomoč. Približno petindvajset do trideset tisoč Gruzijcev je še vedno izgnanih iz njihovih domov v Južni Osetiji. *De facto* oblasti v Južni Osetiji jim morajo omogočiti vrnitev na svoje domove.

Gruzijska teritorialna integriteta ne sme biti vprašljiva. Vendar skrbijo nas znaki avtoritarizma v Gruziji. Zloraba pravnega sistema s strani predsednika, naraščajoča nestrpnost do drugačnega mnenja, vedno manjša svoboda govora, včasih konfrontacijska nacionalistična retorika škodi Gruziji. Samo z ideali, ki jih je Gruzija podprla v rožnati revoluciji se lahko ta država vrne na proevropsko in demokratično pot ter postane atraktivna za ostale v regiji. Vsi akterji naj bona fide uporabijo možnosti, ki jih dajejo ženevski pogovori. Situacija na Kavkazu mora biti resno obravnavana na naslednjem vrhu EU-Rusija.

Kristiina Ojuland, v imenu skupine ALDE. – (ET) Gospa predsednica, gospe in gospodje, ko govorim v imenu Skupine zaveznitva liberalcev in demokratov za Evropo, izkoriščam priložnost, da izrazim odobravanje poročevalcu. Poročilo ima izredno pomembno vlogo, pa čeprav samo izpodbija splošni mit, ki ga je razširila Ruska federacija, da je vojno začela Gruzija. Hkrati je to poročilo uravnoteženo in kritizira obe strani v spopadu in pravi celo, da nista mogli preprečiti spopada. Poročilo je vsekakor pomembno, ker zelo jasno navaja dejstvo, da je Ruska federacija že od samega začetka spopada organizirala usposabljanje na južnoosetijskem ozemlju in priskrbela Južnoosetijcem vojaško tehnologijo pa tudi drugo vojaško opremo.

Naslednji pomemben dejavnik v tem poročilu je nedvomno vprašanje „uvedbe potnih listov“, ki ga je Ruska federacija dolga leta izvajala v Abhaziji in Južni Osetiji in s tem ustvarjala navzkrižje z mednarodno zakonodajo, da ne omenjamo, da je spodkopavala dobre sosedske odnose. Čeprav poročilo zelo jasno pravi, da ta uvedba potnih listov ni spremenila ljudi, ki živijo v Južni Osetiji ali Abhaziji, v državljane Ruske federacije, so zgolj *de jure* še vedno gruzijski državljani in tudi zato trditev Ruske federacije, da so zaščitili svoje državljane v Južni Osetiji in poslali tja ljudi, da jih zaščitijo, prav gotovo ne vzdrži. Naslednji pomemben del poročila je vsekakor dejstvo, da govori o etničnem čiščenju v gruzijskih vaseh na ozemlju Južne Osetije. To je zelo pomemben dejavnik. Na žalost pa poročilo ne obravnava etničnega čiščenja, ki ga je Ruska federacija izvajala v Abhaziji od leta 1991, ko je bilo zaradi neodvisnosti Gruzije skoraj četrt milijona Gruzijcev prisiljenih zapustiti Abhazijo, svojo lastno državo.

In za konec, gospa predsednica, bi rada povedala, da je seveda najpomembnejše od vsega sklicevanje v poročilu na dejstvo, da je treba spoštovati gruzijsko neodvisnost, avtonomijo, suverenost in ozemeljsko celovitost. Naše vprašanje danes je, ali je to res mogoče storiti in, glede na to, da bomo zdaj praznovali 20-letnico padca berlinskega zidu, bi zato rada vprašala, gospe in gospodje, kdaj bomo lahko praznovali dan, ko se bosta Abhazija in Južna Osetija združili z Gruzijo?

Ulrike Lunacek, v imenu skupine Verts/ALE. – Gospa predsednica, rada bi se pridružila prejšnjim govornikom s toplimi čestitkami gospe Tagliavini in njeni ekipi za poročilo, ki so ga pripravili.

Poročilo je zelo jasno povedalo, da sta za stopnjevanje do spopada, ki se je zgodil avgusta 2008, odgovorni obe strani. Jasno je, da je Rusija gradila vojaško navzočnost v Južni Osetiji, ki je bila gruzijsko ozemlje. Vendar je jasno tudi to, da so te provokacije povzročile pretiran odziv gruzijskega predsednika Sakašvilija. Pomembno je, da se pove, da sta bili obe strani odgovorni in da moramo zdaj pogledati, kako se lahko razvijajo stvari v prihodnje. To je zelo velik dosežek tega poročila. Prav tako se strinjam z vsemi, ki so dejali, da je treba spoštovati ozemeljsko celovitost Gruzije in vseh držav. Mednarodno pravo je treba spoštovati.

Vendar je pomembno tudi, da se pogleda nekatere od razlogov, ki so bili del stopnjevanja do tega spopada: napadalno, ksenofobno in nacionalistično govorjenje. Naslednja stvar, ki se jo je treba vprašati, je, kaj bo zdaj storila EU. Imamo nadzorno misijo, ki je pomembna, vendar mora imeti dostop do vseh delov Gruzije, da bi pomagala razselenim osebam in drugim.

V naši razpravi zdaj – član Komisije je predlagal napredovanje Gruzije v območje proste trgovine in Parlament bo razpravljal o mikrofinančni pomoči za Gruzijo – je jasno, da mora EU premisliti tudi o določitvi pogojev za Gruzijo, na primer o zmanjšanju zneska njenega vojaškega proračuna. V preteklih letih je Gruzija povečala obrambni proračun, šibka pa je na drugih področjih, kot so socialna vprašanja, civilna družba in svoboda medijev. EU mora tudi to pozorno spremljati. Na kratko, pomembno je, da EU podpre prizadevanja za umiritev napadalnega govorjenja, finančna pomoč pa mora biti dana skupaj s pogoji.

Milan Cabrnoch, v imenu skupine ECR. – (CS) Gospa predsednica, gospe in gospodje, v imenu skupine ECR in v imenu delegacije Evropskega parlamenta za sodelovanje z gruzijskim parlamentom, ki ji predsedujem, pozdravljam poročilo, ki ga je predložila Komisija. Poročilo je verodostojno in vanj ne dvomi nobena stran v spopadu. Pozorno spremljamo razmere v Gruziji, spremljamo pa tudi podrobnosti priprav za članstvo

Gruzije v Natu. V celoti podpiramo ozemeljsko celovitost in suverenost Gruzije kot neodvisne države. Ne moremo sprejeti zamisli, da leži Gruzija ali katera koli druga država v območju izključnega vpliva Ruske federacije ali katere koli druge države. V zvezi z vojaškim spopadom, ki je bil lansko leto v Gruziji, z velikim nelagodjem spremljamo razmere zlasti v Južni Osetiji. Zaskrbljeni smo zaradi razmer v zvezi s spoštovanjem sporazumov o prekinitvi ognja, še posebno pa nas skrbijo razmere beguncev, ki so bili prisiljeni zapustiti domove in se vanje ne morejo vrniti. Humanitarna pomoč EU zdaj žal ne pride do Abhazije in Južne Osetije. Zdaj v teh območjih trpijo vsi, etnični Gruzijci in drugi prebivalci. Prav tako zelo obžalujemo, da neodvisni mirovni opazovalci, ki jih je v Gruzijo poslala EU, ne morejo delovati v teh območjih.

Poročilo navaja, da sta obe strani v sporu kršili mednarodno pravo. Ni naša naloga, da sodimo, a kljub temu je iz poročila jasno, da ukrepi, ki jih je sprejela Ruska federacija, močno presegajo splošni pojem potrebne obrambe. Zelo smo zaskrbljeni nad informacijo o etničnem čiščenju in nasilju proti civilnemu prebivalstvu, ki je v skladu s poročilom potekalo med spopadom in po njem. V prihodnjem delu znotrajparlamentarnega odbora bomo podprli takojšnji konec vsega nasilja, takojšnjo odpravo blokad, ki ovirajo dostavo humanitarne pomoči tistim, ki jo resnično potrebujejo, dostop za mednarodne mirovne opazovalce in največjo možno ublažitev vpliva spopada na nedolžne civiliste. Podprli bomo vse korake, ki bodo vodili h končanju spopada in obnovi gruzijske ozemeljske celovitosti in suverenosti.

Bastiaan Belder, v imenu skupine EFD. – (NL) Gospa predsednica, koristno poročilo komisije za preiskavo oboroženega spopada v Gruziji poleti 2008 pravi, „da ni zmagovalcev“. Ne strinjam se s tem.

Seveda je bila in je zmagovalka Rusija. S pomočjo gruzijskega predsednika Kremelj odločno in z vojaškimi sredstvi končuje politično priključitev Abhazije in Južne Osetije. Poraženka je gruzijska država, čeprav se, mimogrede povedano, lahko tolaži s podporo ruske pravoslavne cerkve, ki še naprej trdi, da so Abhazijci in Južnoosetijci gruzijski državljani. Rad bi poudaril to pohvalno stališče moskovskega patriarha, ki je po mojem prepričanju primer za vzgled državam članicam, ki omahujejo.

Komisija Tagliavinijeve upravičeno kritizira množično podeljevanje ruskih potnih listov gruzijskim državljanom v Abhaziji in Južni Osetiji, ki so v nasprotju z mednarodno zakonodajo. Zdaj se to spodkopavanje gruzijske suverenosti natančno zrcali v spodkopavanju ukrajinske nacionalne suverenosti na Krimu, kjer Rusija velikodušno izroča nove potne liste ukrajinskim državljanom.

Zato je pomemben politični nauk, ki ga lahko Evropska unija potegne iz poročila Tagliavinijeve, da bi morala dejavno pomagati Kijevu v obrambi njegove nacionalne neodvisnosti pred vsemi sosedami. Evropski projekti na Krimu so odlična priložnost, da to stori, enako pa velja za Gruzijo.

Franz Obermayr (NI). – (DE) Gospa predsednica, spopad na Kavkazu leta 2008, imenovan tudi 5-dnevna vojna, je bil obžalovanja vreden oborožen vojaški spopad med Gruzijo in Rusijo na gruzijskem ozemlju, ki je vplival tudi na tako imenovani „odpadniški provinci“ Južno Osetijo in Abhazijo.

Zaradi, na žalost, pogostega enostranskega poročanja mednarodnih medijev o dejstvih in ozadju vojne, bi rad razjasnil nekaj točk. ZDA so ostro obsodile rusko vojaško akcijo in jo opisale kot demonstracijo čistega ustrahovanja in moči ter branile stališče Gruzije. Prva stvar, ki jo je treba povedati, je, da Rusija ni bila agresorka in se je odzvala na vojno, ki jo je začel Sakašvili. Še predobro je vedel, ko je izvedel svoj program ponovne združitve, da se sooča z vsemogočno nasprotnico, vendar je računal na Nato in ZDA, da mu bodo zaščitili hrbet, zato se je odločil, da bo odpadniški provinci pridobil nazaj s silo.

Odziv Rusije je bil nedvomno pretiran, vendar izveden v skladu z mednarodnim pravom v tako imenovanih razmerah samoobrambe. Podpora ZDA Gruziji torej očitno ni bila namenjena varovanju demokratičnih pravic do samoodločanja, temveč je imela tudi – to je treba povedati – vojaške in politične cilje, zlasti ker je Gruzija delovala kot strateška vazalska država na Kavkazu ob ruski meji.

Gruzijci bi morali biti previdni pri dovoljevanju ZDA, da zavarujejo njihov hrbet. Spomnite se samo Madžarske leta 1956, ko so ZDA, kot vemo, prav tako ponudile svojo podporo. Kakor koli, izid je bil porazen. Zahodni svet je Madžare zapustil v njihovem boju za svobodo.

Nazadnje bi rad omenil še poročilo z dne 30. septembra 2009, v katerem preiskovalni odbor, ki ga je postavil Svet ministrov EU, podrobno dokazuje, da upravičenost za napad na podlagi mednarodnega prava, ki jo navajajo Gruzijci, ne velja.

Vytautas Landsbergis (PPE). – Gospa predsednica, gospa Heidi Tagliavini, vodja misije, je v posebnem tiskovnem povzetku napisala naslednje pripombe: „Treba je reči, da bi bilo spopad leta 2008 mogoče napovedati in preprečiti“, „Vendar je mednarodna skupnost gledala stran, kot da bi se vdala, ne le pri reševanju

temelnjega spora, temveč tudi pri vzdrževanju vedno šibkejšega premirja“. Komu bi bilo bolj všeč vzdrževati naraščajočo negotovost in oboroženo nasilje z odkritim približevanjem tragičnemu izidu?

Gospa Tagliavini je omenila tri pravne osebe, ki opredeljujejo ravnodušno mednarodno skupnost: Združene narode, OVSE in Evropsko unijo. Zdaj smo mi v Evropskem parlamentu med tremi velikimi hinavci, ki so videli, vedeli in niso želeli preprečiti nedavne krvave stopnje te 17-letne vojne.

Drugi pomembni sklepi misije so prav tako pomembni za svet. Ti so: nobenih mirovnikov več iz sosednjih držav, kajti ti navadno branijo določena državna področja, ne pa miru. Upoštevati je treba vpliv prisilne politike in diplomacije velike sile proti mali in nepodrejeni sosedu, da ne omenjamo morebitne izgube pomembnih delov ozemlja z vsiljeno priključitvijo. V tem spopadu ni zmagovalcev. Ko je mednarodna skupnost med velikimi poraženci, trpi politična kultura sodelovanja.

Še dva citata: „Prezrta so bila uveljavljena načela mednarodnega prava, kot je suverenost in ozemeljska celovitost držav“; „posledica je odmik od civiliziranih standardov politično vzajemnega delovanja v Evropi“.

(Predsednica je prekinila govornika)

Jelko Kacin (ALDE). – (SL) Gospa predsednica, gospod komisar, sam sem bil v Tbilisiju nazadnje septembra lani. Vprašanje ozemeljske celovitosti in stabilnosti Gruzije močno vpliva na stabilnost širše regije, ki je na žalost zelo stabilna v svoji nestabilnosti. Resnica ni samo ena, resnica je več in pogosto si med seboj nasprotujejo. Kadar živci popustijo odločujočim politikom, so posledice nepredvidljive in zelo obsežne. Neposredna in stranska škoda je velika, posledice pa najprej in najbolj prizadenejo nedolžne ljudi.

Vmešavanje velikih sil in navijanje za to ali ono stran ni pot do uspeha. Potrebujemo ukrepe za vzpostavitev in krepitev zaupanja, ki ga ni. Kavkaz je kompliciran in tako kot Balkan ima več zgodovine, kot jo lahko prebavi in obvlada. Poenostavitve in ksenofobija niso pot do uspeha, nespoštovanje pravic in legitimnih potreb manjšin pa so glavni povod za konflikte. Vzroki so širši in tudi gospodarski, predvsem energetski in geopolitični. Geopolitika pa zahteva odgovorno ravnanje sil velikih, saj tam, kjer se valjajo sloni, trava slabo raste. Slonom moramo dopovedati, da vsa trava ni in ne bo njihova.

Paweł Robert Kowal (ECR). – (PL) Gospa predsednica, prepričan sem, da je sedanja razprava zapadla v vzorec, ki se preveč osredotoča predvsem na odpravljanje simptomov, ki so posledica težavnih razmer v Gruziji. Gruzija je zdaj država, kjer se odloča o ugledu Evropske unije kot glavne sile na mednarodnem prizorišču. Resnica je, da nihče ne spoštuje načrta gospoda Sarkozyja in je ta postal že stvar preteklosti, da Rusija vztraja pri svojem vojaškem povezovanju z Abhazijo in Osetijo in da si Evropska unija ne bo sposobna ustvariti položaja sile, katere beseda se spoštuje, vsaj kar zadeva razmere v Gruziji. Najboljši dokaz tega je, da komisarka Ferrero-Waldner ni navzoča na današnji razpravi in je samo gospod Orban predstavil stališče Komisije. Gospa Wallis očitno ne verjame, da je zadeva dovolj pomembna, sodeč po strogih omejitvah, ki jih je določila za čas, dovoljen za govor o tem vprašanju.

Csaba Sógor (PPE). – (HU) To je vprašanje, ki se nanaša na glavne sile, čeprav gre za stanje človekovih pravic. Civilisti, manjšine in demokracija so kakor lutke v igrah glavnih sil in vedno žrtve teh razmer. Kjer gre za ločevanje in delitev, negotovost zamenja varnost in orožje govori namesto pogajanj. Kaj se lahko naredi? Evropska unija mora pokazati nekaj verodostojnosti. EU mora sprejeti manjšinsko politiko, s katero bo manjšinam zagotovila, da uporabljajo materni jezik, spodbujajo svojo kulturo in uživajo avtonomijo v Franciji, Romuniji, Grčiji in tudi na Slovaškem. Ključ za razmere v Rusiji, Gruziji, Južni Osetiji in Abhaziji je v EU. EU mora pripraviti rešitev in biti tem državam za vzor.

Charles Tannock (ECR). – Gospa predsednica, čeprav je dejansko res, da je leta 2008 predsednik Sakašvili sprožil napad na Južno Osetijo, je bilo to šele po provokaciji, ki je vključevala hude gospodarske sankcije in nameščanje ruskih vojaških enot na zavzetem ozemlju.

Poročilo po mojem mnenju ne prikazuje v celoti nesorazmernega odziva ruskih sil, ki je vključeval bombardiranje civilnih območij v Gruziji, kot je Gori, in dopuščal sistematično etnično čiščenje Gruzijcev iz Južne Osetije in zavzete gruzijskega ozemlja s strani abhazijskih sil.

Sakašvili je bil po mojem mnenju res nestrpen, ko je skušal ponovno pridobiti nadzor nad suverenim gruzijskim ozemljem in je naredil strašno politično napako – pa čeprav je šlo navsezadnje za gruzijsko suvereno ozemlje. Vendar je Rusija zdaj odločena, da bo nezakonito vzpostavila območje vpliva v drugih državah v njeni sosesčini, v tako imenovani „bližnji tujini“, ki je seveda suvereno ozemlje, ki bi se moralo spoštovati po mednarodnem pravu.

Tunne Kelam (PPE). – Gospa predsednica, iz spopada je mogoče potegniti sklep, da se je mednarodna skupnost predolgo in preveč zlahka strinjala z obstojem tako imenovanih zamrznjenih sporov, ki, kot pravi moj kolega gospod Kasoulides, pomenijo popuščanje. Bistveno dejstvo v tem sporu je, da Gruzija ni napadla ruskega ozemlja, Rusija pa je vdrla na gruzijsko ozemlje z velikansko vojaško silo in je nameravala zavzeti njeno glavno mesto. To je bila kršitev mednarodnega prava brez primere, ki je omajala verodostojnost Rusije kot zanesljive partnerice.

Ker je mednarodni odziv na ta vdor še vedno dvoumen, se lahko Rusija počuti kot zmagovalka, kar pomeni, da obstaja verjetnost za podobne agresije, na primer na Krimu ali celo na območju Baltskega morja. Zato potrebujemo jasno zavezo iz EU, da bo navzoča v Gruziji, in ji bo zajamčila svobodno izbiro in ozemeljsko celovitost. Njena navzočnost bo izredno pomembna.

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Rad bi bil zelo kratek in bom za začetek rekel, kar je omenilo že veliko govornikov, da je ozemeljska celovitost Gruzije bistvena za ukrepe, ki jih izvajamo. To je temeljno vprašanje, ki ga imamo v mislih pri vsakem ukrepu, ki ga uvedemo.

Rad bi zelo jasno povedal, da bo Komisija še naprej podpirala sodelovanje in vezi z Gruzijo na številnih področjih in pomagala tej državi, da napreduje in se približa Evropski uniji. Ta podpora in ti ukrepi se bodo izvajali, kot je bilo rečeno, na številnih področjih.

Še naprej bomo navzoči v pogajanjih v Ženevi, kjer poteka politični dialog, v katerega so vključene vse strani. To je bistveno za reševanje teh razmer. Še naprej bomo tudi zagotavljali pomoč razseljenim osebam. V teku je tudi postopek, da se začnejo pogajanja o pridružitvenem sporazumu, vključno s sporazumom o prosti trgovini, ki očitno vključuje vprašanja, povezana z olajšanjem vizumskega režima.

Nazadnje bi rad rekel, da seveda želimo v pripravi na ta pogajanja izpolniti nekatere pogoje in nekatere obveznosti, ki izhajajo iz pravne države in spoštovanja človekovih pravic ter temeljnih pravic, vsekakor skupaj z drugimi gospodarskimi pogoji, ki so povezani s trgovinsko izmenjavo.

Predsednica. – Razprava je zaključena.

(Seja je bila prekinjena ob 10.55 in se je nadaljevala ob 11.05)

PRESEDSTVO: GOSPOD BUZEK

predsednik

Ana Gomes (S&D). – (PT) Gospod predsednik, v skladu s členom 151 Poslovnika o osebnih izjavah bi rada rekla, da se mi zdi, da je bilo moje ime nezakonito uporabljeno v predlogih sprememb proračuna v zvezi s prisilno umetno prekinitvijo nosečnosti, ki sta jih predložila gospod Deva in gospod Szymański. Predlog spremembe, na katero se sklicujeta in ki sem jo predložila v mnenju o poročilu „Otroci na posebnem mestu v zunanje-političnih dejavnostih EU“, pravi naslednje, citiram:

„Poziva EU, da trdno podpre odpravo vseh oblik diskriminacije proti dekletom (od spočetja) in razporedi ustrezna sredstva za premagovanje posledičnih nesorazmerij“.

(PT) Moje besedilo skuša zavarovati dekleta pred diskriminacijo pred rojstvom, in sicer pred selektivno umetno prekinitvijo nosečnosti na podlagi spola, vendar nima namena preprečevati vseh dejavnosti, povezanih s prekinitvijo nosečnosti.

Moje besedilo je drugačno, v besedah in namenih, od besedila gospoda Deva in gospoda Szymańskija v predlogih sprememb tega proračuna. Zato ni prav, da se vlečejo vzporednice med njima, in še toliko manj, da se v tej zvezi omenja moje ime, kar čutim kot nedopusten poskus politične manipulacije.

Glasovala bom proti predlogom sprememb 727, 732 in 734, ki sta jih vložila gospod Deva in gospod Szymański.

7. Nagrada Saharova 2009 (razglasitev dobitnika)

Predsednik. – Rad bi začel z nekaterimi pomembnimi informacijami o nagradi Saharova za leto 2009. Na konferenci predsednikov Evropskega parlamenta so danes zjutraj podelili nagrado Saharova za leto 2009

organizaciji Memorial, ki jo predstavljajo Oleg Orlov, Sergej Kovalev in Ljudmila Aleksejeva ter vsi drugi zagovorniki človekovih pravic v Rusiji. Letošnjo nagrado smo podelili Memorialu. Resnično upamo, da bomo s tem prispevali h končanju kroga strahu, negotovosti in nasilja, ki obdaja zagovornike človekovih pravic v Ruski federaciji.

Upamo tudi, da bomo posredovali naše sporočilo, da morajo imeti zagovorniki civilne družbe povsod pravico do izvajanja svojih temeljnih pravic svobode misli in svobode govora ter svobode pisne besede. Moramo imeti pravico, da sledimo svojim mislim, kajti to je bistveno za iskanje resnice.

Dovolite, da delim z vami svoje veliko zadovoljstvo, da lahko naznam to nagrado kot predsednik Evropskega parlamenta in zlasti kot človek, ki prihaja iz Solidarnosti. Nekoč smo imeli resne težave, zelo podobne tem, ki jih imajo naši kolegi in partnerji v Ruski federaciji danes. Zelo me veseli, da na koncu vedno zmagata resnica in svoboda. Tako je bilo v številnih državah v srednji in vzhodni Evropi. Dejstvo, da Rusi, ki danes iščejo resnico, tega ne morejo storiti svobodno, je pomembna težava za vso Evropo, pa tudi njihova osebna tragedija. Namen te nagrade za nas, poslance Evropskega parlamenta, je, da izrazimo svojo veliko podporo njihovi dejavnosti.

(Aplavz)

Rad bi podal nekaj splošnih točk. Od leta 1988, kar je pred več kot 20 leti, je Evropski parlament uvedel nagrado Saharova za svobodo misli, da bi počastil ljudi ali organizacije za njihov prispevek k razvoju človekovih pravic in temeljnih vrednot.

Tudi danes bi se morali spomniti vseh tistih izjemnih ljudi, ki so z lastnimi napori in zagnanostjo nasprotovali kruti realnosti zatiranja, preganjanja in izgnanstva. To so pogosto „navadni“ ljudje, ki pokažejo izjemen pogum in zagnanost. Pogosto veliko tvegajo, celo lastno življenje. Nagrado smo podeljevali pisateljem, novinarjem, politikom, profesorjem, pravnikom in organizacijam, ki se bojujejo za svobodo dela, in celo ženskim združenjem, ki se bojujejo proti prisilnim izginotjem. Svoboda misli je univerzalna vrednota.

Rad bi izkoristil to priložnost, da povem, da dve letošnji nominaciji, ki nista dobili nagrade Saharova, uživata našo veliko podporo in bi morali omeniti tudi imena obeh ljudi, ki sta naredila na nas tako posebno močan vtis. Dejstvo, da omenjamo njuni imeni, dejstvo, da sta bila z nami v tako številnih razpravah, veliko pove o naši veliki podpori temu, kar sta storila. Ni samo dobitnik nagrade tisti, ki si zasluži naše veliko spoštovanje in globoko priznanje, temveč tudi nominiranci.

(Aplavz)

Slovesna podelitev nagrade bo v sredo, 16. decembra 2009, v Strasbourgu.

8. Čas glasovanja

Predsednik. – Naslednja točka je glasovanje.

(Za izide in druge podrobnosti glasovanja: glej zapisnik)

8.1. Predlog splošnega proračuna Evropske unije – Proračunsko leto 2010 (glasovanje)

- Pred glasovanjem:

László Surján, poročevalec. – Gospod predsednik, v Odboru za proračun smo glasovali o več kot 1 100 spremembah predloga proračuna za leto 2010. Po pričakovanju je nekaj tehničnih sprememb, za katere prosim, da se dajo na glasovanje na plenarnem zasedanju.

V zvezi z Evropskim načrtom za oživitev gospodarstva je Odbor sprejel dva nova odstavka, ki naj se dodata k proračunskim vrsticam 06 04 14 01, 06 04 14 02 in 06 04 14 03. Morala bi biti dodana k obstoječim proračunskim pripombam, vendar sta zaradi tehnične napake prikazana, kot da jih nadomeščata. Predlog spremembe 832 se mora zato ustrezno spremeniti.

Po preverjanju rezerv je z glasovanjem v odboru ostala v razdelku 3b rezerva 1 775 000 EUR. Predlagam, da ta znesek dodelimo programu Evropa za državljane. To bi pomenilo, da je treba predlog spremembe 889

o proračunski vrstici 15 06 66 spremeniti tako, da dobimo skupne odobrene pravice za prevzem obveznosti v višini 32 255 000 EUR in s tem je pokrit ponovno vložen predlog spremembe 547.

Besede „trajnostni in okolju prijazni ukrepi ... (zeleni New Deal)“ je treba dodati k pripombam namesto besed „zeleni New Deal“ v pripombah, sprejetih za naslednje proračunske vrstice:

04 02 17 ESF – Konvergenca

04 02 19 ESF – Konkurenca

13 03 16 ERDF – Konvergenca

13 03 18 ERDF – Konkurenca

Podobno je treba v proračunski vrstici 13 03 20 ERDF – Operativna tehnična pomoč za Evropski sklad za regionalni razvoj prva dva nova odstavka zamenjati z naslednjim:

„Del odobritev je namenjenih financiranju trajnostnih in okolju prijaznih ukrepov (zeleni New Deal), ki zagotavljajo uskladitev zahtev za gospodarski, socialni in okoljski razvoj in za obnovo evropskih regij po gospodarski in finančni krizi“.

Proračunska vrstica Pilotni projekt vsesplošnega sodelovanja med javnimi organi, trgovinskimi družbami in nepridobitnimi podjetji o povezovanju ljudi v družbo in zaposlovanju se mora zaradi tehničnih razlogov spremeniti v drugo vrstico 04 03 12.

Številka proračunske vrstice „Pripravljeni ukrep – Erasmus za novinarje“ se mora zaradi tehničnih razlogov spremeniti v 09 06 05.

Če se sprejme predlog spremembe 943 o proračunski vrstici EPSO 26 01 20, je treba ustrezno spremeniti proračunsko prilogo za ta urad.

Prosim službo zasedanja naj opravi ustrezne popravke zapisnika – če me bo plenarno zasedanje podprlo. Hvala za vašo pozornost.

Gospod predsednik, dovolite mi, da se zahvalim sekretariatu za veliko delo, ki so ga opravili. Ta seznam sprememb je navadno značilen za vsako leto in predstavlja dobro delo sekretariata. O tem smo razpravljali s skupinami in koordinatorji in dobil sem podporo za to spremembo, ki je v duhu splošnega predloga.

Najpomembnejša stvar je, da smo bili v Odboru za proračun enotni pri uporabi vseh pravnih možnosti, ker moramo izpolniti rezervo za skoraj vsak razdelek, kar pomeni, da vsak dodaten glas, ki daje dodaten denar, tvega zakonitost proračuna. Rad bi vas opozoril na to in upam, da se bo duh sodelovanja obdržal. Imamo nekoliko različne poglede, a to je normalno.

(Aplavz)

(Ustni predlogi sprememb so bili sprejeti.)

- Pred glasovanjem o spremembi 870:

Helga Trüpel (Verts/ALE). – Gospod predsednik, v skladu s seznamami glasovanja bo sprememba 464, ki jo predlaga skupina Zelenih/EFA, brezpredmetna, če se sprejme sprememba 870, ki jo predlaga Odbor za proračun. Seznam glasovanja upošteva pravilo, uvedeno v formuli Thomasa von der Vringa, po kateri se spremembe, ki jih sprejme Odbor za proračun, dajo na glasovanje najprej na plenarno zasedanje in če so sprejete, so vsi drugi predlogi sprememb iste proračunske vrstice brezpredmetni.

Vsekakor je bila ta praksa, ki ni vključena v Poslovnik Parlamenta, uvedena samo zato, da bi zagotovili, da bo skupno stališče o proračunu, ki ga sprejme Parlament, ostalo v finančnih okvirih, ki so določeni za Evropski parlament. Ker sprememba 464 predlaga samo to, da se dajo sredstva v rezervo, nedvomno ne more predstavljati težave za prekoračitev omejitev. Dejansko se obe spremembi na noben način ne izključujeta in se zato lahko nedvomno glasuje o obeh.

Zato vas pozivam, da uporabite člen 161 Poslovnika in odobrite tudi glasovanje o predlogu spremembe 464.

(Aplavz)

Predsednik. – Gospe in gospodje, razpored je bil določen že prej in je bil natančno preverjen, vendar bi prosil poročevalca, da prevzame besedo. Ker najbolj poznate to temo, vas prosim, da poveste nekaj besed o tej zadevi.

László Surján, poročevalec. – Gospod predsednik, navadno ni poročevalec tisti, ki odloča o tem, ali je kaj pravilno ali ne. Imamo prakso in običaje. Moram seznanimi plenarno zasedanje, da bo, če ne glasujemo najprej o spremembah, ki jih predlaga Odbor za proračun, o katerih skupina Verts/ALE ne dvomi, njihova naknadna sprememba potem zmanjšala plačila v Evropski sklad za regionalni razvoj za 300 milijonov EUR.

To je resnično protislovje. Po eni strani bi šlo za povečanje in na drugi strani za zmanjšanje. Držati se moramo svojega sklepa, ki je jasno zapisan v predlogu spremembe 464, da se plačilo ne poveča. Tam ni nobenega povečanja. Torej je to v navzkrižju – ne more biti povečanje za 300 milijonov EUR in hkrati nobenega povečanja.

Predsednik. – (...) torej lahko nadaljujemo z glasovanjem. To menijo naše službe, ki so preiskale zadevo, in poročevalca. Zato predlagam, da preidemo na glasovanje.

– *Pred glasovanjem o spremembi 812:*

Luis Manuel Capoulas Santos (S&D). – (PT) Gospod predsednik, rad bi prosil za besedo v skladu s členom 173 Poslovnika, ki obravnava nespoštovanje Poslovnika. Prosil bi za spremembo vrstnega reda glasovanja, ker se mi zdi, da vrstni red na seznamu glasovanja krši člen 161 Poslovnika.

Zato prosim, da se o spremembi 70, ki predlaga dodelitev 600 milijonov EUR za pomoč sektorju mleka, ki se spopada z izjemno težkim položajem, kot vsi vemo, glasuje tik pred spremembo 812, ki predlaga dodelitev 300 milijonov. Poudaril bi, da je bila ta dodelitev v višini 600 milijonov EUR soglasno odobrena v Odboru za kmetijstvo in razvoj podeželja in je dobila široko podporo večine v Parlamentu na zadnjem zasedanju 17. septembra, ko smo glasovali o resoluciji o podpori sektorju mleka in krizi, s katero se spopada.

Predsednik. – Hvala. Očitno gre za vprašanje finančnih virov, ki so nam na voljo, kar pomeni, da je odločitev o tej zadevi resna. Res bi nam bila vseh pomoč, vendar moramo vedeti, kaj je na voljo. Sedanji predlog je, da najprej glasujemo o spremembi 812. To je predlog. Rad bi prosil poročevalca, da spregovori o tej zadevi. Kako je s financami, kakšne so finančne možnosti?

László Surján, poročevalec. – Gospod predsednik, še enkrat, vrstni red glasovanja ni moja odločitev. Pred nekaj minutami je moja kolegica gospa Trüpel navedla, da obstaja tako imenovano neformalno pravilo, da se najprej glasuje o spremembi, ki jo predlaga Odbor za proračun. Zakaj? Zato, ker je Odbor za proračun parlamentarno telo, v katerem lahko izmerimo, ali imamo manevrski prostor ali ne.

Ni v našem interesu, da spreminjamo pravila med postopkom glasovanja in sem proti temu. Seznam glasovanja je bil razdeljen. Skupine so se odločile, kako bodo glasovale. Vsaka sprememba bo povzročila zmedo in pozneje veliko težav. Če iz kakršnega koli razloga spremenimo svoja pravila za en primer, bomo izgubljeni. Vsako telo mora spoštovati lastne običaje, pravila in predpise.

– *Pred glasovanjem o spremembi 445:*

María Paloma Muñiz De Urquiza (S&D). – (ES) Gospod predsednik, prišlo je do tehnične napake. Nameravala sem glasovati proti predlogu spremembe 444.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, popolnoma razumem utemeljitve, ki jih je navedel poročevalec, ki nas vodijo k temu, da najprej glasujemo za predlog spremembe 812.

Če je to samo utemeljitev glede postopka, ni nujno, da glasovanje za predlog spremembe 812 pomeni, da je predlog spremembe 70 brezpredmeten.

Na parlamentarnih skupščinah je običajno, da se glasuje najprej, kot je zahteval gospod Capoulas Santos, o predlogih sprememb, ki se najbolj oddaljujejo od izvirnega besedila. Delamo izjemo zaradi razlogov, ki jih je navedel poročevalec ...

(Predsednik je prekinil govornika)

Predsednik. – Hvala. Razumemo. Imamo določen dokončen postopek glasovanja. Prosim poročevalca, da prevzame besedo. Po navedbi služb in po našem mnenju ta drugi predlog spremembe odpade. Ali lahko poročevalec to potrdi?

László Surján, poročevalec. – Tudi po glasovanju ni razloga, da spet načenjamo razpravo. Zdaj smo za glasovanje.

– *Pred glasovanjem o spremembi 603:*

Michael Cashman (S&D). – Gospod predsednik, samo nekaj v pomoč. Nekateri od nas smo slišali navajanje različnih števil. Torej, da bi se izognili nesporazumom, ali lahko posvetimo pozornost zaslonu tu zgoraj? Za vsak primer, če so kakšne težave s sluhom ali sporazumevanjem. Nikogar ne krivim, a bodimo jasni in pogledjmo zaslon.

Predsednik. – Prav. Vsi se bomo ravnali po zaslonu. Morda sem jaz prehitro bral številke. Jih bom bral počasneje. Hvala.

– *Pred glasovanjem o spremembi 937:*

Godfrey Bloom (EFD). – Gospod predsednik, hitro se vzejevoljim in to zaradi pravilnosti postopka. Pred nekaj minutami ste dejali, da moramo upoštevati pravila in kaj lahko storite, kadar vas zavezujejo pravila? Popolnoma razumem to in razume tudi Parlament.

Ali lahko domnevam in lahko mi domnevamo, da vas bodo zavezovala pravila tega Parlamenta ves vaš mandat? Kajti vaš predhodnik ni čutil, da bi ga pravila omejevala in je na podlagi obrazložitve glasovanja prekršil pravilo, ker se mu ni zdelo, da ga mora zavezovati. Odločitev prepuščam vam, gospod.

Predsednik. – Hvala vam. Gospe in gospodje, zlasti med glasovanjem lahko dobimo besedo samo glede *vprašanja pravilnosti postopka*. Prosim ne odpirajte drugih zadev razen *vprašanja pravilnosti postopka*, kajti, če jih boste, ne bomo mogli glasovati. To pa je zelo neprijetno za vse nas.

(Aplavz)

8.2. Predlog splošnega proračuna za leto 2010 (oddelek III) (A7-0038/2009, László Surján) (glasovanje)

8.3. Predlog splošnega proračuna za leto 2010 (oddelki I, II, IV, V, VI, VII, VIII, IX) (A7-0037/2009, Vladimír Maňka) (glasovanje)

8.4. Prilagoditev osnovnih plač in nadomestil za osebje Europolu (A7-0040/2009, Claude Moraes) (glasovanje)

8.5. Skupna ureditev kmetijskih trgov in posebne določbe za nekatere kmetijske proizvode (Uredba o enotni SUT) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem o odstavku 79:*

Syed Kamall (ECR). – Gospod predsednik, najprej bi se rad opravičil kolegom za to poseganje, vendar bi prosil, če mi lahko nekdo razloži, kaj dejansko pomeni „SUT“.

Predsednik. – To pomeni „skupna ureditev trga“, čeprav v vsakem jeziku malce drugače!

8.6. Napredek pri razvoju SIS II in VIS (glasovanje)

8.7. Gradnja demokracije v zunanjih odnosih (glasovanje)

8.8. Institucionalni vidiki ustanovitve Evropske službe za zunanjepolitično delovanje (A7-0041/2009, Elmar Brok) (glasovanje)

– *Pred glasovanjem o spremembi 3:*

Elmar Brok, poročevalec. – (DE) Gospod predsednik, Zelenim bi rad predlagal ustno spremembo. Če jo sprejmejo, bi predlagal glas „za“. Če uvedemo stavek „V Svetu ali v Evropskem svetu ne sme biti nobenega podvajanja zunanjih storitev“, bi predlagal, da plenarno zasedanje glasuje za.

(Ustna sprememba je bila sprejeta)

– Pred glasovanjem o spremembi 56:

Corien Wortmann-Kool (PPE). – Gospod predsednik, lahko glasujemo v svežnju. Predlagam, da glasujemo od 56 do 28.

(Aplavz)

(Parlament ni sprejel predloga)

8.9. Priprave na srečanje čezatlantskega ekonomskega sveta in na vrh EU/ZDA (2. in 3. november 2009) (glasovanje)

PRESEDSTVO: GOSPOD WIELAND

podpredsednik

9. Obrazložitev glasovanja

Ustna obrazložitev glasovanja

- Finančno leto 2010

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, v času, ko morajo nacionalne vlade pristriči svoje proračune in ko morajo vsi naši državljani varčevati v svojih družinskih proračunih, kako tipično, da je Evropska unija edina, ki si drzne znatno povečevati svoj proračun.

To bo imelo takojšnje in otipljive davčne posledice v državah članicah. V moji državi, na primer, se bodo naši proračunski prispevki v naslednjih 12 mesecih dvignili za 60 %. Če povem to na primeru, na svoji zadnji konferenci je moja stranka videla, da bi morala obljubiti, da bo letno privarčevala 7 milijard GBP na leto pri celotni vladni porabi. Mi pa porabimo dvakrat toliko zgolj za to točko naših bruto prispevkov v proračun EU.

To lahko prikažete kot spodbudo za porabo in odziv na posojilni krč ter vse ostalo, vendar veste, da ni res. To, kar dejansko počnemo, je, da jemljemo denar iz zasebnih žepov ali denarnic ljudi in ga v njihovem imenu trošimo za birokracijo. Če bi bil to učinkovitejši način dodeljevanja sredstev, bi izgubili hladno vojno. Zdaj vidimo resnico in ta je, da je osrednja funkcija EU zaposlovanje lastnih zaposlenih, zato se proračun vedno dviga.

Diane Dodds (NI). – Gospod predsednik, rada bi jasno povedala, da sem podprla osnutka dopolnitev 732 in 733 in škoda je, da ju Parlament ni podprl. Pozdravljam vsak ukrep, ki preprečuje financiranje programov družinskega načrtovanja, ki bodo vključevali programe umetne prekinitve nosečnosti in prisilne sterilizacije.

Poleg tega je treba pozdraviti dodeljevanje mandata tistim, ki prejemajo sredstva za dejavni boj proti neravnovesju med spoloma zaradi izbiranja spola dojenčkov, rojenih v nekaterih azijskih državah. Ta sprememba bi dala priložnost EU, da podpre svoje besedne obsodbe s pozitivnim ukrepanjem in odkloni pomoč za take programe.

- Poročilo: László Surján (A7-0038/2009)

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) Gospod predsednik, tudi jaz bi rada izrazila svojo jezo, da se danes nismo uspeli dogovoriti o pogoj, da se evropsko financiranje iz proračuna razvojne pomoči ne sme dajati za dejavnosti, kot je načrtovanje družine s pomočjo prisilne umetne prekinitve nosečnosti ali obvezne sterilizacije. Rada bi protestirala proti metodam, s katerimi so predvsem v številnih azijskih državah ženske prisiljene v umetno prekinitve nosečnosti, zlasti v primerih, ko nosijo otroka ženskega spola. Pravijo, da je bilo na ta način odpravljenih 35 milijonov deklic. Ne smemo podpirati tistih, ki organizirajo take stvari, in ustaviti moramo pošiljanje vseh finančnih sredstev iz Evrope. Zahrbtano glasovanje, ki smo ga danes videli pri liberalcih, komunistih in nekaterih socialistih v sprejetju našega proračuna, je blokiralo takšno zagotovilo.

Zoltán Balczó (NI). – (HU) Številne predlagane spremembe so vključevale spremembo besedila, ki je zadela žebljico na glavico. Pravi: „zavrača zamisel uporabe proračuna Skupnosti za financiranje bolj militaristične in neoliberalne EU“. Parlament je zavrnil to spremembo. S tem je pokazal, da se ni nič naučil iz krize v zadnjih letih in da se ni nič naučil iz sklepov, ki so jih sprejeli celo prejšnji zagovorniki svobodnega trga, da ni več mogoče nadaljevati po tej poti. Proračun Evropske unije se vedno naslanja na premoč svobodnega trga, to pa lahko povzroči evropskemu prebivalstvu resno škodo, kot smo izkusili že nedavno tega.

Bruno Gollnisch (NI). – (FR) Gospod predsednik, medtem ko so različni instituti in programi, ki so vsi ob politično prevladujočih oblikah komunikacije in izobraževanja ali ponovnega izobraževanja prebivalstva dobili milijarde evrov, je postopkovna zvižaja prikrajšala naše proizvajalce mleka za pomoč, ki so jo upravičeno pričakovali.

Predložena sta nam bila dva predloga sprememb: sprememba 812, ki ima morda podporo Sveta, za samo 300 milijonov EUR in sprememba 70 za 600 milijonov EUR. Smiselno bi bilo, da bi bila najprej dana na glasovanje sprememba 70. Poleg tega je v členu 161(2) našega Poslovnika zelo jasno navedeno: „Če sta bila k istemu delu besedila vložena dva medsebojno izključujoča se predloga sprememb ali več takih predlogov, ima prednost tisti, ki se najbolj oddaljuje od izvirnega besedila, in se najprej glasuje o njem“.

Poročevalec je citiral neformalno pravilo, a formalno pravilo ima prednost pred domnevnimi neformalnimi pravili in ta postopek je bil uporabljen za razglasitev, da je druga sprememba, ki je dodelitev povišala na 600 milijonov EUR, brezpredmetna.

To je škandal!

- Poročilo: Vladimír Maňka (A7-0037/2009)

Vilija Blinkevičiūtė (S&D). – (LT) Glasovala sem za proračun 2010, ker bodo sredstva, ki so namensko rezervirana v tem proračunu, resnično nekoliko olajšala razmere za državljane držav članic EU, ki jih je prizadela gospodarska, socialna in finančna kriza. Poleg tega je v tem proračunu več sredstev namenjenih za socialne potrebe in to je v sedanjem času še posebno pomembno. Podprla sem tudi tiste določbe, ki namenjajo dodatna sredstva za povečanje zaposlovanja in varovanje delovnih mest. Zelo pomembno je tudi, da namenimo posebna sredstva za sektor mleka. Seveda bi lahko namenili več denarja sektorju mleka, kot so predlagali predstavniki stranke socialnih demokratov, vendar je dobro, da je vsaj nekaj sredstev v tem predlogu rezerviranih za to.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospod predsednik, glasoval sem proti proračunu, ker so vse postavke ostale enake ali pa so se povečale, države članice pa se spoprijemajo z zmanjševanjem prihodkov. In tukaj porabimo več denarja v Evropi! Tega preprosto ne razumem.

Tudi jaz sem glasoval „proti“, ker je zdaj določeno, da je vsak poslanec ali poslanka EP poleg svoje plače in povračila potnih in drugih stroškov upravičen še do 4 202 EUR splošnih stroškov. Poslanci naj bi ta zajeten znesek porabili na primer za pisarno in telefonske stroške, vendar nihče od njih ni dolžan polagati računov, kako je porabljena ta vsota. To pomeni, da vsak mesec vsak poslanec dobi bianko ček, ki bi presenetil še Božička.

To se mi zdi skrajno nedopustno. Če jemlje ta Parlament sam sebe resno, mora ustaviti to prakso. To lahko stori tako, da se mi pridruži in glasuje proti proračunu, pozval pa bi tudi vse poslance, da prostovoljno postavijo pod drobnogled način, kako se porabi teh 4 202 EUR.

- Sprememba Uredbe (ES) št. 1234/2007 („Uredba o enotni SUT“)

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Očitno sem glasovala za predlog, namenjen odpravi krize v sektorju mleka. Rada bi ponovno poudarila, da je to samo miloščina, ki ne bo zadoščala niti za gašenje požara. Vendar bi storila narobe, če bi glasovala proti temu. Sem razočarana in žalostna, da niti po ponovnih poskusih nisem dobila nobenega odgovora na svoja tri vprašanja. Prvo vprašanje je bilo o tem, kaj želi Evropska unija storiti, da bi zagotovila, da se v prihodnje ne bo več opotekala od ene krize do druge, bodisi v sektorju mleka bodisi v podobnih krizah drugje. Kakšen nauk je Evropska unija potegnila iz te strašne krize, ki je uničila in še uničuje življenja številnih družin? Moje drugo vprašanje je komisarki, ko je bila tukaj, in s tem torej tudi Komisiji je bilo, kako se lahko denar razdeli državam članicam in ali je mogoče to storiti na tak način, da bodo mali proizvajalci, ki tvegajo preživetje, prvi, ki ga bodo dobili. Moje tretje vprašanje, na katerega nisem dobila odgovora, je bilo o tem, kakšne ukrepe nameravajo uvesti nove države članice proti svojemu diskriminatornemu položaju. Sto odstotkov našega trga mora biti ...

(Predsednik je prekinil govornico)

Peter Jahr (PPE). – (DE) Gospod predsednik, imam tri pripombe k resoluciji o sektorju mleka. Prvič, izrecno pozdravljam dejstvo, da se lahko Komisija zdaj hitreje odzove na motnje na trgu v sektorju mleka. Drugič, navdušen sem, da smo skupaj uspeli odobriti finančno pomoč evropskim kmetom, ki proizvajajo mleko. Tretjič, prav zato, ker denar ni vse, si moramo zdaj vzeti čas in se pripraviti na obdobje po mlečnih kvotah. Zato upam na intenziven dialog med politiki in panogo, kajti vprašanje, kako bomo oblikovali trg mleka za kmete, ki proizvajajo mleko, po letu 2015, še vedno nima odgovora in to je po mojem mnenju glavna težava.

Zuzana Roithová (PPE). – (CS) V celoti podpiram razširitev obsega člena 186 tako, da bo vključeval sektor mleka in mlečnih izdelkov. To bo omogočilo prožno odzivanje na nenadne spremembe na globalnem in evropskem trgu mleka, da se bo mogoče izogniti negativnim vplivom na proizvajalce ali izkrivljanju gospodarske konkurence. Vendar pa sem v dvomih glede učinkovitosti uporabe odkupa kvot, ki se financira iz proračunov posameznih držav članic za reševanje krize v sektorju mleka. Nimajo vse države EU enakih možnosti za financiranje tega ukrepa. Prepričana sem, da bo to spodkopalo konkurenčnost kmetov v teh državah in zato seveda tudi gospodarsko konkurenco. Zato bi kot evropska poslanka iz Češke republike v tem primeru raje videla, da bi se odkup kvot financiral iz proračuna Skupnosti, ki ga lahko upravljajo vse države enakopravno. Zato sem se vzdržala glasovanja.

Czesław Adam Siekierski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, po več mesecih čakanja, po dolgih razpravah v Odboru za kmetijstvo, po množičnih protestih kmetov v različnih državah članicah smo odobrili dodatne oblike podpore za kmete, ki proizvajajo mleko. Pa vendar to ni dovolj, kajti ti kmetje so utrpeli hude izgube, številni med njimi so na robu bankrota, kar je ogrozilo verodostojnost Evropske unije in nas, poslancev Evropskega parlamenta.

Ali je treba, da je tako? Zakaj ima Komisija zapoznele odzive? Ali to pomeni, da trga ne spremljamo pravilno? Če je tako, to ne govori v prid stanju javne uprave v Evropski uniji. Mi poslanci smo bili tisti, ki smo že mesece postavljali to vprašanje.

Ne pozabimo, da je zapoznelo posredovanje veliko manj učinkovito in na koncu stane več. Iz tega bi se morali kaj naučiti za prihodnost. Potrebujemo dolgoročno stabilnost za težko, delovno intenzivno in drago dejavnost proizvodnje mleka. To smo dolžni našim kmetom, ki trdo delajo.

Predsednik. - Hvala, gospod Siekierski. Dobil sem še dve obrazložitvi glasovanja, obe od novih članov. Moram poudariti, da se na podlagi člena 170 po začetku prve obrazložitve glasovanja nadaljnje zahteve za obrazložitev glasovanja ne sprejemajo več. Izjemoma bom dovolil ti dve obrazložitvi, vendar bi prosil službe, da še enkrat na primeren način opozorijo skupine na to. Če ne bomo do neke mere nadaljevali po pravilih, nam bodo stvari ušle iz rok.

Besedo ima gospod Seán Kelly.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, najprej želim povedati, da sem tudi jaz vesel, da smo danes izglasovali financiranje proračuna za sektor mleka, kar kaže, da Evropska unija res posluša in se odziva – očitno v mejah svojega proračuna. Bolje bi bilo, če bi lahko dali sektorju mleka več denarja, a upajmo, da se bo to lahko v prihodnje izboljšalo. Bolje vrabec v roki kot golob na strehi.

Drugič, rad bi opozoril, da je bilo danes pri prevajanju v angleščino narejenih veliko napak. Gospod Buzek je zelo prijazno dejal, da je to morda zato, ker je prehitro govoril. To ni pomembno in ne gre za to, da bi kogar koli krivili, ampak 908 je bilo prevedeno kot 909, 444 kot 445 in 440 kot 444, tako da bo to treba upoštevati, če bo prišlo do poznejših poizvedb. Seveda na žalost tudi zaslon ni ves čas deloval, a to je bila elektronska in ne človeška napaka.

Jarosław Kalinowski (PPE). – (PL) Gospod predsednik, glasoval sem za spremembo Uredbe o vzpostavitvi skupne ureditve kmetijskih trgov, čeprav sem imel pomisleke glede tega, ali naj bi začel novi način računanja kazni za prekoračitev nacionalnih kvot veljati 1. aprila letos. To pomeni preklic zakonov za nazaj, kar spodkopava načelo pravne varnosti. Kakor koli, glasoval sem za, ker bo ta sprememba sprostila 280 milijonov EUR finančnih sredstev za proizvajalce mleka in ker daje upanje, da so proizvajalci mleka zdaj prestali najhujše.

Seveda pa ostaja odprto temeljno vprašanje glede prihodnosti proizvodnje mleka v Evropski uniji, najpomembnejša zadeva na tem področju pa je prihodnost mlečnih kvot. Zdaj so v ukrepih Komisije nasprotja.

Po eni strani obstaja predlog za povečanje kvot in odpravo kvot v letu 2015. Po drugi strani je bil danes vložen predlog, da se zmanjša dobava. Moramo se odločiti za eno ali drugo. Jaz sem za nadaljevanje kvot.

- Predlog za resolucijo RC-B7-0118/2009

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, francoski filozof René Descartes je znan po predpostavki, da morda vse naše čute upravlja zlobni demon.

Včasih, ko poslušam ta poročila, dobim vtis, da prebivamo v Descartesovem univerzumu, v svetu, kjer se Evropska unija zavzema samo za vrednote demokracije in svobode in pravice ter širi svoje vrednote raje s trgovinskimi sporazumi kot z vojnami. In potem, spet v realnem svetu, kaj je tisto, kar počne Evropska unija? Prilizuje se tiranom v Pekingu in vztraja pri osamitvi Tajvana. Zavrača pogovor z disidenti na Kubi, ki nasprotujejo Castru. Skuša spraviti ajatole v dobro voljo z njihovimi osnovnimi ambicijami. Je glavna financerka Palestine, ki jo nadzira Hamas.

Ni povezave med tem poročilom o razširjanju demokracije in dejanskim obnašanjem naših institucij. Ne pravim, da je Evropska unija hinavska, saj uporabljamo, seveda, enake standarde znotraj naših meja in veselo zamahnemo z roko nad referendumskimi rezultati, kadar menimo, da so šli v napačno smer. Navzven, tako kakor navznoter, preziramo predstavniško vlado in zaničujemo demokratično voljo. Dovolite mi, da ponovim, Lizbonsko pogodbo bi bilo treba dati na referendum. *Pactio Olisipiensis censenda est!*

Syed Kamall (ECR). – Gospod predsednik, mislim, da nihče ne more nasprotovati potrebi po spodbujanju in podpiranju demokracije po svetu in zunaj EU pa tudi znotraj nje. Vendar, če se ozrete nazaj, na to, kar nas uči zgodovina, se spomnim, da so ljudje, ko so se Združene države lotile spodbujanja demokracije po svetu, dejali: „Kaj pa vaše lastno dvorišče, kako je z Afroameričani, ki ne morejo voliti ali ne dobijo možnosti, da bi volili?“ Pred leti so imeli britanski in drugi kolonialni gospodarji navado v kolonijah reči: „Razširimo demokracijo!“, pa vendar so odrekli ženskam pravico do volitev.

Zdaj pa pogledajte, kaj počne EU. Govori o širjenju demokracije po vsej EU in kolega gospod Hannan je podal že veliko podrobnosti o tej hinavščini. Vendar je ena stvar, ki si jo moramo zapomniti. Ko govorimo o širjenju demokracije, poskrbimo, da bomo pometli pred svojim pragom. Ko so Francozi in Nizozemci na referendumu o Ustavni pogodbi glasovali „proti“, smo dejali, da bomo imeli obdobje premisleka, potem pa smo prezrli glasovanje. Ko so Irci v prvem krogu glasovali „proti“, smo dejali: „Oh, veste kaj, strinjamo se z demokracijo, ampak samo, če boste glasovali prav. Dali vam bomo še eno priložnost“. Čas je, da napravimo red v lastni hiši.

- Poročilo: Elmar Brok (A7-0041/2009)

Daniel Hannan (ECR). – Gospod predsednik, spet moram opomniti kolege, da Evropska ustava ali Lizbonska pogodba tehnično še ni veljavna. Vsaka klavzula, vsak člen poročila gospoda Broka temelji na tem, kot da bi bila Pogodba že veljavna, kar seveda ni.

Moram reči, da je nekaj malce sumljivega v zvezi s tem, da se je to poročilo zadrževalo, dokler ni bil irski referendum varno pospravljen in so bili prešteti vsi glasovi, potem pa je nenadoma prišel na plan s predlogom, da bi imeli po svetu ambasade EU, ki bi odgovarjale temu Parlamentu, in enotne evropske diplomatske enote.

Seveda vsi poznamo resnico, da zunanja politika EU obstaja *de facto*, če ne *de jure*. Imamo delegacije po svetu, ki prekašajo vse nacionalne misije; imamo ambasadorje EU, ki so to v vsem razen po imenu, in zdaj spet vidimo, da poročilo prepozno ureja, kar je postalo v Evropski uniji praksa že pred mnogimi leti.

Tako nam zdaj, ko ugovarjamo, pravijo, da nima smisla, da se pritožujemo zdaj, ko pa je to že dolga leta splošna praksa. Ali gredo evropske politike torej res od nepredstavljivega k neizogibnemu brez kakršne koli vmesne stopnje?

- Predlog za resolucijo RC-B7-0095/2009

Zigmantas Balčytis (S&D). – Gospod predsednik, podprl sem to resolucijo, ker pripisujem velik pomen bližnjemu vrhu EU-ZDA. Na nedavnem srečanju G20 so bile dane številne obljube, ki jih bo težko doseči, če bodo države delale same.

V tem smislu bi morali EU in ZDA prevzeti vodilno vlogo pri izvajanju zavez G20. Torej potrebujemo boljšo in učinkovitejšo koordinacijo med ukrepi, ki jih sprejemajo ZDA in EU. Ni nam treba imeti strateškega partnerstva EU-ZDA. Upam, da bo Komisija upoštevala to zahtevo Evropskega parlamenta.

Syed Kamall (ECR). – Gospod predsednik, rad bi se vsem zahvalil za potrpežljivost in tudi vsem tolmačem, ki so opravili čudovito delo. Vsi se strinjamo o pomembnosti odnosov med EU in ZDA in mislim, da vsi pozdravljamo vrhe in razprave na ravni čezatlantskega ekonomskega sveta in razne druge čezatlantske dialoge. Vendar je res pomembno, da spoznamo, da ves svet gleda te vrhe in gleda moralno vodstvo, ki ga ponujamo, ne samo na ravni EU, temveč tudi na ravni administracije ZDA. Prav gotovo je eden najboljših načinov, da spodbudimo naše gospodarstvo predvsem v času krize, to, da poskrbimo, da bomo res delali to, kar govorimo o odprti trgovini.

Zelo me moti, če pogledamo skupno kmetijsko politiko in se zdi, da dopolnjujemo našo skupno kmetijsko politiko in povečujemo protekcionizem, kar povzroča veliko škodo kmetom v državah v razvoju. Tudi če pogledamo Obamovo administracijo in njegove nedavne tarife za kitajske pnevmatike, zapadamo v spiralo protekcionizma. Čas je, da se vrnemo nazaj k načelu odprte trgovine, da spodbudimo svetovno gospodarstvo.

Pisne obrazložitve glasovanja

- Finančno leto 2010

Maria Da Graça Carvalho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Prispevek evropskega proračuna za leto 2010 k spodbujanju gospodarske rasti, konkurenčnosti, kohezije in varnosti zaposlitve je pomemben odziv na nedavno gospodarsko krizo.

Kot posebno spodbudo za evropsko gospodarstvo bi poudarila Evropski načrt za oživitev gospodarstva, ki spodbuja, med drugim, projekte v energetskega sektorju (električno omrežje, omrežje zemeljskega plina in projekte zajemanja in shranjevanja ogljika), finančne ukrepe, ki se nanašajo na širokopasovni internet in razširjajo tako imenovane informacijske poti do podeželskih skupnosti, in uvaja sklad za sektor mleka in mlečnih izdelkov, kot nov izziv skupne kmetijske politike in druge programe pomoči Skupnosti, kot sta razdeljevanje sadja in mleka v šolah.

Rada bi poudarila predvsem spremembo predloga splošnega proračuna za leto 2010, ki ga je predložila skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) in kot dodatni cilj programa Erasmus uvedla spodbujanje prve zaposlitve za mlade s pomočjo usposabljanja v sodelovanju s podjetji, pripravnostim in podjetniškimi tečaji.

Lena Ek (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Skupina sprememb proračuna EU za leto 2010, ki sestavlja „sklop 3“, vsebuje posredovanja in podporne ukrepe, ki jim nasprotujem že načeloma. To vključuje različne ukrepe skladiščenja, na primer za alkohol, in obsežno podporo EU za vinski sektor. To vključuje tudi pomoč EU za mleko in sadje v šolah, ki je sicer lahko pomembno, vendar ni nekaj, o čemer bi morala odločiti EU. Hkrati vsebuje ta skupina pomembne naložbe, na primer v dobro počutje živali in nadzor prevoza živali, ki jih pozdravljam. A ker me postopek glasovanja sili, da sprejem skupino sprememb kot celoto, sem se odločila, da se vzdržim glasovanja o sklopu 3.

Predlog spremembe 886 ima hvalevreden namen – vlaganje v šport. Vendar ta stvar ne spada na raven EU. Zato sem glasovala proti.

Predlog spremembe 905 temelji na odnosu do priseljencev, ki ga načeloma ne morem sprejeti. Na primer, zagotovili naj bi sredstva za pojasnjevanje ljudem, ki živijo v Afriki, kako nevarno je priti v Evropo. Mi ne smemo graditi zidov okrog svoje celine. Zato sem glasovala proti tej spremembi.

Predlog spremembe 909 vsebuje vire za spremljanje evropskih državljanov. To je nekaj, česar ne morem sprejeti in zato sem glasovala proti.

Nigel Farage (EFD), v pisni obliki. – Člani stranke UKIP smo glasovali za te spremembe predvsem zato, ker nasprotujemo VSAKEMU povečanju proračuna in ker lahko omejevanje uporabe teh proračunskih vrstic, kot so jih predlagali ECR, povzroči zmanjšanje plačil iz proračuna. Vendar želimo poudariti tudi to, da se denar EU, ki ga izdatno financira britanski davkoplačevalec, ne sme uporabljati za uvajanje politik, kot je prisilna prekinitev nosečnosti pri manjšinskem in drugem prebivalstvu, ki trpi v protidemokratskih režimih. Takšna uporaba je v nasprotju z zakonodajo v Združenem kraljestvu. Je tudi v nasprotju z zakonodajo v drugih satelitskih državah EU in v nasprotju s Splošno deklaracijo Združenih narodov o človekovih pravicah, ki jo je podpisalo Združeno kraljestvo, in v nasprotju z Evropsko konvencijo o človekovih pravicah, ki jo je Združeno kraljestvo prav tako podpisalo. Ne glede na to, ali vsebovani znesek res znaša že več milijonov ali ne, bi bilo lokalno prizadeto prebivalstvo upravičeno do povezovanja stranke UKIP s tiranijo njihovih lastnih vlad, če bi delegacija UKIP glasovala proti tem predlogom sprememb.

Patrick Le Hyaric (GUE/NGL), v pisni obliki. – (FR) Glasoval sem za predlog spremembe 812 v svežnju 3 zato, da ne bi oškodovali kmetov, ki proizvajajo mleko, za pomoč, čeprav je to lahko smešno (280 milijonov EUR). Vendar ni sprejemljivo, da bi sprejetje te spremembe povzročilo zavrnitev predloga spremembe 70, ki dodeljuje pomoč 600 milijonov EUR namesto 280 milijonov EUR, kot zahteva Odbor Parlamenta za kmetijstvo in razvoj podeželja. Protestiram proti temu pravilu predloga nižjega proračuna na račun kmetov.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Prepričana sem, da ukrepi, ki jih je najavila komisarka Fischer Boel na koncu sestanka Sveta kmetijskih ministrov v Luxembourgju in Odbora za kmetijstvo in razvoj podeželja v Strasbourgu (19. oktobra), niso ustrezni. Sveženj, ki ga mora še vedno potrditi Svet Ecofin 19. novembra, znaša 280 milijonov EUR in bo državam članicam zagotovljen v obliki finančnega okvira na podlagi proizvodnje in letnih kvot. V skladu z izračuni bo Portugalska dobila finančni okvir 6–7 milijonov EUR za spopadanje s padcem proizvodnih cen, ki je večji od 50 % glede na cene v času 2007–2008. Prepričana sem, da je 0,003 EUR za liter mleka, proizvedenega na Portugalskem (izračuni, ki so jih dali proizvajalci), drobiž za težavo, ki se vleče zdaj že toliko mesecev, zlasti če bo minister za kmetijstvo uporabil ta denar za pričakovane reforme, kot je že najavil.

Ta vsota 280 milijonov EUR pošilja pomemben signal iz Evropske komisije, vendar ni ustrezna v primerjavi s tem, kar proizvajalci resnično potrebujejo, da bi premagali krizo.

Nuno Teixeira (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pogajanja o proračunu so med najpomembnejšimi procesi Skupnosti, v katerih si Parlament, Komisija in Svet delijo moč odločanja. Danes je ob koncu prve obravnave Parlament ponovno potrdil svojo vlogo proračunskega organa z uspešnim povišanjem odobritve sredstev za prevzem obveznosti in odobritve plačil glede na predlog Sveta, čeprav manj, kot bi si mi želeli. Ključna vprašanja, ki jih je Skupina Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) podpirala v zvezi z oživljanjem evropskih gospodarstev v okoliščinah sedanje krize, so bila zdaj podprta s poudarkom na kohezijski politiki za spodbujanje rasti in konkurenčnosti, zlasti MSP, ki so glavna gonilna sila za ustvarjanje delovnih mest.

Kot portugalski socialdemokratski poslanec EP imam razlog, da sem še posebno zadovoljen s krepko večinsko odobritvijo predloga naše delegacije za spremembo, ki je namenjena oblikovanju programa Erasmus za prvo zaposlitev, enega od predlogov, ki smo jih predložili na zadnjih evropskih volitvah. Zavarovani sta tudi podpora za kmete, ki proizvajajo mleko, in jamstvo večje varnosti za državljane, tudi glede dobave energije. To ni konec procesa, ker bodo morale vse tri institucije doseči še skupno stališče, o katerem se bo glasovalo na drugi obravnavi v decembru.

- Poročilo: László Surján (A7-0038/2009)

Regina Bastos (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ob sedanjem ozadju gospodarske, finančne in socialne krize je bistveno, da se v proračunu Evropske unije za leto 2010 daje poseben poudarek tem razmeram in da to postane učinkovito orodje za premagovanje krize. Zato sem glasovala za predlog proračuna EU za leto 2010, ker verjamem, da se celovito odziva na te potrebe.

Parlament je odločen, da bo storil vse, kar je v njegovi moči, da bo zajamčil ustrezno financiranje za vse dejavnosti in politike, ki spodbujajo rast in ustvarjanje delovnih mest in zagotavljajo rešitve za evropske državljane. Konkretno to pomeni boljšo energetske varnost, večjo podporo za raziskave in inovacije, posebno na področju čistih tehnologij, spodbujanje malih in srednje velikih podjetij in večjo podporo za vseživljenjsko učenje. V tem smislu, kot so predlagali poslanci portugalske Socialdemokratske stranke, želim poudariti pomen oblikovanja programa Erasmus za zaposlovanje, namenjenega mladim, ki iščejo prvo zaposlitev, da jim bo pomagal doseči te cilje.

Nazadnje moram poudariti, da se ne strinjam z dodatnim zmanjševanjem proračunskih postavk Sveta v podporo lizbonski strategiji, glede na to, da so takšna znižanja v nasprotju s tem, kar bi bilo treba storiti za spodbujanje rasti in oživitev gospodarstva.

Sophie Briard Auconie (PPE), v pisni obliki. – (FR) Medtem ko ima kohezijska politika bistveno vlogo v prizadevanjih za boj proti gospodarski krizi in podnebnim spremembam, je Svet predlagal znatno zmanjšanje odobritve plačil, namenjenih za to v letu 2010. Ker smo se poslanci EP zavedali pomembnosti evropskih skladov in pričakovanj, ki obstajajo na terenu, je bilo bistveno, da ponovno vzpostavimo ali v nekaterih primerih celo povečamo zneske, ki jih je Evropska Komisija predlagala vnaprej.

To glasovanje je izraz politične Evrope, ki jo potrebujemo, takšne, ki bo sposobna sprejemati proračunske odločitve, ki zagotavljajo dobro prihodnost za solidarnost, konkurenčnost in rast v korist njenih državljanov.

Poslanci so danes potrdili svojo podporo evropski kohezijski politiki, ki ima res sredstva za izpolnjevanje svojih ambicij. Ker odobravam splošno smer poročil gospoda Surjana in gospoda Maňka o predlogu proračuna Evropske unije za finančno leto 2010, sem odločno glasovala za njuno sprejetje.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Podpiram poročilo gospoda Surjana kot možen kompromis v zvezi s proračunom EU. Žal mi je, da je Svet še dodatno zmanjšal predhodni osnutek proračuna Komisije, ki je bil po mojem mnenju že tako premajhen za potrebe. Ne moremo imeti večje Evrope s pičlim proračunom, ki očitno ne zadošča. Še posebno sem proti zmanjševanju proračunskih postavk v podporo lizbonski strategiji. Razhajanje med javnimi izjavami o dajanju prednosti spopadanju z gospodarsko krizo in podpiranjem „konkurenčnosti za rast in zaposlovanje“ ter odobritvami, predvidenimi v tem predlogu proračuna, ne bi moglo biti večje. Pozdravljam povečanje odobrenih sredstev na področju svobode, varnosti in pravice in rad bi poudaril, da je gradnja Evrope državljanov odvisna tudi od pravilnega izvajanja teh proračunskih postavk.

Vasilica Viorica Dăncilă (S&D), v pisni obliki. – (RO) Nisem glasovala za oblikovanje sklada v višini 300 milijonov EUR in za takojšnjo pomoč, namenjeno proizvajalcem mleka, ker sem prepričana, da se proizvajalci mleka in mlečnih izdelkov spopadajo z zlomom cen, ki povzroča negotovost. Pravzaprav bi bilo stališče, ki ga je sprejela Skupina naprednega zavezništva socialistov in demokratov v Evropskem parlamentu (S&D) za sklad v višini 600 milijonov EUR, hitrejše in učinkovitejše v boju proti vzrokom in predvsem učinkom, ki so vodili v občutno zmanjšanje trga mlečnih proizvodov, ki se nadaljuje v razmerah sedanje gospodarske krize. Prepričana sem tudi, da je nabor podpornih ukrepov, ki jih je sprejela Evropska Komisija, prišel prepozno. Sklad v višini 600 milijonov EUR bi resnično zagotovil pravo podporo za države članice, ki se spopadajo s to krizo.

Lena Ek, Marit Paulsen, Olle Schmidt in Cecilia Wikström (ALDE), v pisni obliki. – (SV) Skupina sprememb proračuna EU za leto 2010, ki sestavlja „sklop 3“, vsebuje posredovanja in podporne ukrepe, ki jim nasprotujemo že načeloma (na enak način, kot smo kritični do podpore EU za pridelavo tobaka – in smo glasovali proti njej). To vključuje različne ukrepe skladiščenja, na primer za alkohol, in obsežno podporo EU za vinski sektor. To vključuje tudi pomoč EU za mleko in sadje v šolah, ki je sama po sebi pomembna, vendar smo prepričani, da bi morala biti ta zadeva obravnavana na nacionalni ravni. Sočasno skupina sprememb sklopa 3 vsebuje pomembne naložbe, na primer v dobro počutje živali in nadzor prevoza živali, ki jih načeloma pozdravljamo, ker ta vprašanja močno podpiramo v drugih okoliščinah, a ker nas postopek glasovanja sili, da sprejmemo skupino sprememb kot celoto, smo se odločili, da se vzdržimo glasovanja o sklopu 3.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Prepričan sem, da so povečanja, ki jih predlaga Parlament za različne razdelke in znesek 1,5 milijarde EUR za financiranje Evropskega načrta za oživitev gospodarstva, bistvenega pomena za EU, da si bo opomogla iz gospodarske krize, v kateri smo zdaj, pa tudi okrepila vlogo Evropske unije na svetovnem prizorišču.

Kot sem rekel že prej, sem prepričan, da je posebno pomembno, da dodelimo potrebna sredstva tako, da bodo mala in srednje velika podjetja, ki so med glavnimi žrtvami krize, dobila podporo, ki jim bo omogočila, da bodo to krizo preživela. Povečanje, ki se nanaša na Okvirni program za konkurenčnost in inovativnost, bo omogočilo spodbujanje podjetniškega duha in inovativnosti, ki sta bistvena, da se EU uveljavi na globalnem trgu, in za družbenogospodarski razvoj na notranjem trgu.

Seveda pa mi je žal, da je bilo za oblikovanje sklada za sektor mleka in mlečnih izdelkov dodeljenih le 300 milijonov EUR. Po mojem mnenju bi resna kriza, ki jo ta sektor zdaj doživlja, upravičila dodelitev več sredstev, za začetek 600 milijonov EUR, ki bi pomagala proizvajalcem, da bi premagali težave, s katerimi se zdaj spopadajo. Zato verjamem, da 300 milijonov EUR ni dovolj in upam, da se dodelitev tega zneska lahko še znatno popravi glede na potrebe tistih, ki jih bo ta sklep prizadel.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) V zvezi s stališčem Parlamenta bi rad poudaril: a) predloge sprememb za preusmeritev sredstev, ki jih je predložila v obravnavo Komisija in jih je pozneje preklical Svet; b) Evropski načrt za oživitev gospodarstva kot prednostno nalogo Evropskega parlamenta, ki mora zagotoviti „svež“ denar za svoje financiranje; c) predloge za pospešitev financiranja za energetska varnost, raziskovanje in razvoj, podporo za MSP ter vseživljenjsko učenje; d) oblikovanje sklada za sektor mleka v vrednosti 300 milijonov EUR kot neustreznega zneska, vendar največjo možno vsoto (mislim, da je bistveno, da imamo mehanizem za uravnavanje in vzdrževanje mlečnih kvot); e) financiranje širokopasovne povezave za podeželske skupnosti iz rezerve, ki je na voljo pod razdelkom 2; f) predlog spremembe, ki smo ga vložili za okrepitev in spremembo programa Erasmus, da bi bil hkrati tudi instrument za ustvarjanje možnosti prve zaposlitve za mlade ljudi.

Upam, da bo skupni proračun z vrednostjo plačil približno 127 milijard EUR uporabljen v celoti, čeprav je zamuda pri upravljanju sredstev enaka finančnemu letu.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Sredi gospodarske in socialne krize z drastičnimi učinki na delovna mesta in življenjske razmere ljudi je predlog proračuna Skupnosti za leto 2010, o katerem razpravljamo danes, daleč od tega, kar je potrebno, in še enkrat kaže, kaj resnično pomeni „evropska solidarnost“. Namesto, da bi proračun odgovarjal na socialno krizo, je znaten del namenjen za povečanje vojaške porabe in za podporo gospodarskim in finančnim skupinam v skladu s stopnjevanjem militarističnih in neoliberalnih teženj Evropske unije.

Čeprav predstavlja predlog Parlamenta povečanje glede na predlog proračuna Sveta in Evropske komisije, pa je to še vedno za približno 6 milijard EUR premalo glede na tisto, kar je bilo določeno za leto 2010 v večletnem finančnem okviru 2007–2013, medtem ko je končni znesek (ki bo določen v decembru) še vedno neznan. Seveda pozdravljamo odobritev našega predloga, da se odpre nova proračunska postavka za dejavnosti v tekstilni in obutveni industriji, ki bo namenjena oblikovanju programa Skupnosti za industrijo. Ta predlog je namenjen spopadanju s krizo v industriji, ki je posledica eksponentne rasti uvoza iz tretjih držav, zlasti v regije, ki so najbolj odvisne od sektorja.

Gunnar Hökmark (PPE), v pisni obliki. (SV) Glede proračuna EU za leto 2010 podpiramo osnovna načela, na katerih temelji, in bi radi poudarili, da mora dati ljudem dobro vrednost za denar. Okvir, določen v finančni perspektivi, bi bilo treba spoštovati in zato pozdravljamo dejstvo, da bo proračun ostal znotraj tega okvira. Želimo izrazito zmanjšati kmetijsko in regionalno pomoč ter celotni proračun. Več skupnih sredstev želimo dati v raziskave in razvoj, rast, infrastrukturo in varnost.

Paulo Rangel (PPE), v pisni obliki. – (PT) Na začetku bi rad izrazil obžalovanje, da je Svet še dodatno zmanjšal predhodni predlog proračuna Komisije in da kljub predpostavki, da so prednostna naloga proračuna za leto 2010 državljani in reševanje gospodarske krize, ni ustreznega financiranja v razdelku 1a – Konkurenčnost za rast in zaposlovanje. Zmanjšanja proračuna, ki jih je uvedel Svet, jemljejo sredstva za izvajanje lizbonske strategije, ki poteka proti spopadanju s sedanjo gospodarsko krizo.

Rad bi pozdravil dejstvo, da je bil odobren predlog spremembe, ki so ga dali poslanci EP iz portugalske Socialdemokratske stranke in je bil volilna obljuba portugalskim volivcem, v delu, ki se nanaša na oblikovanje načrta Erasmusa za prvo zaposlitev kot načina spodbujanja zaposlovanja mladih in pomoč pri spopadanju z gospodarsko krizo.

Nazadnje, nasprotujem zmanjšanjem, ki jih je naredil Svet v razdelku 1b – Kohezija za rast in zaposlovanje, v času, ko sta strukturni in kohezijski sklad pomembna za spodbujanje rasti in gospodarske obnove, vendar tudi zato, ker se veliko število pomembnih politik, namenjenih boju proti podnebnim spremembam in podpiranju rasti in zaposlovanja, financira iz tega podrazdelka.

Daciana Octavia Sârbu (S&D), v pisni obliki. – (RO) Glasovala sem za vzpostavitev novega sklada za mlečne izdelke, ki bo zagotavljal podporo proizvajalcem pri njihovih prizadevanjih za premagovanje krize v tem sektorju, čeprav bi morali to podporo predvideti že veliko prej. Žal mi je, da nismo mogli glasovati, da bi dobili 600 milijonov EUR, kot je bilo predvideno v poročilu na lastno pobudo, o katerem je 1. septembra glasoval Odbor za kmetijstvo in razvoj podeželja in kot bi si želela skupina S&D. Če kmetje v EU ne morejo uživati večje podpore EU, je to blizu slabemu občutku o evropski pravici.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – Predlagani proračun EU za leto 2010, ki je naravnani proti navadnim ljudem, odraža vse vidike reakcionarnih ciljev, s čimer še enkrat dokazuje, da je EU nadnacionalna imperialistična unija v službi kapitala. Kapitalistična kriza se uporablja za poglobljanje reakcionarnega kapitalističnega prestrukturiranja na račun delavskih razredov in za povečanje dobičkov monopolnih podjetij. Programi se financirajo za rušenje delovnih odnosov, vmešavanje v delavske in socialne pravice, spodbujanje prožnih oblik dela in razveljavljanje pogojev kolektivnih pogodb.

Krepijo se sistemi negotovosti dela in izsiljevanja mladih s pripravništvom in vseživljenjskim učenjem namesto delovnih mest. Koncentracija zemlje in izrivanje kmetov iz uporabe SKP se krepi v korist živilske industrije in trgovine. Sredstva in mehanizmi preganjanja in zatiranja delavskih gibanj, kot so Frontex, Europol in Eurojust, se povečujejo in krepijo, kakor tudi osebne podatkovne zbirke in mehanizmi za uveljavljanje imperialistične politike EU, skupne zunanje in varnostne politike in vojaških infrastruktur.

Glas za proračun EU s strani desnosredinskih in levosredinskih strank v Evropskem parlamentu označuje vsesplošen napad na delavske razrede. Glasovali smo proti proračunu EU, ker služi velikim podjetjem in povzroča še večje težave navadnim ljudem.

- Poročilo: Vladimír Maňka (A7-0037/2009)

Robert Atkins (ECR), v pisni obliki. – Britanski konzervativci še naprej verjamemo v boljšo vrednost in večjo odgovornost znotraj proračuna Evropskega parlamenta.

A parlament je spet skušal močno povečati proračun, ki ga je določil Svet ministrov. Zato smo konzervativci glasovali za zmanjšanje porabe EU na številnih področjih.

Še naprej podpiramo področja, kjer EU dodaja vrednost, kot na primer raziskovanje novih tehnologij, dostop do informacij za državljane EU, evropskega varuha človekovih pravic in Računsko sodišče. Vendar smo glasovali tudi proti številnim drugim proračunskim vrsticam, ki so neupravičene in potratne v času, ko bi morali vsi pokazati gospodarsko preudarnost.

Natančneje, glasovali smo proti financiranju Odbora regij, podprli pa smo pobude za ukinitve nekaterih najrazsipnejših proračunskih vrstic, kot so subvencije za tobak, pa tudi številne druge v zvezi s kmetijskimi subvencijami in shemami ter odpadki v upravi.

Martin Callanan (ECR), v pisni obliki. – V skupini ECR verjamemo v boljšo vrednost in večjo odgovornost znotraj proračuna Evropskega parlamenta.

A parlament je spet skušal močno povečati proračun, ki ga je določil Svet ministrov. Zato smo v skupini ECR glasovali za zmanjšanje porabe EU na številnih področjih.

Še naprej podpiramo področja, kjer EU dodaja vrednost, kot na primer raziskovanje novih tehnologij, dostop do informacij za državljane EU, evropskega varuha človekovih pravic in Računsko sodišče. Vendar smo glasovali tudi proti številnim drugim proračunskim vrsticam, ki so neupravičene in potratne v času, ko bi morali vsi pokazati gospodarsko preudarnost.

Natančneje, glasovali smo proti financiranju Odbora regij in podprli pobude za zmanjšanje nekaterih najrazsipnejših proračunskih vrstic v zvezi s kmetijskimi subvencijami in shemami ter odpadki v upravi.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Sem za to, da v tej razpravi o splošnem proračunu Evropske unije upoštevamo posebne pogoje krize, ki jo zdaj doživljamo, ko razpravljamo o dodeljevanju sredstev različnim sektorjem evropskega gospodarstva.

Rad bi usmeril pozornost na nujno potrebo po oblikovanju sklada za sektor mleka in mlečnih izdelkov glede na težke okoliščine, s katerimi se spopadajo proizvajalci, in upam, da bodo za ta sektor dejavnosti sprejeti učinkoviti ukrepi podpore.

Bistveno je, da dodelimo potrebna sredstva tako, da bodo mala in srednje velika podjetja, ki so med glavnimi žrtvami krize, dobila podporo, ki jim bo omogočila, da bodo preživela to krizo. Povečanje v Okvirnem programu za konkurenčnost in inovativnost bo omogočilo spodbujanje podjetniškega duha in inovativnosti, ki sta bistvena, da se EU uveljavi na globalnem trgu, in za družbenogospodarski razvoj na notranjem trgu.

José Manuel Fernandes (PPE), v pisni obliki. – (PT) Veseli me, da je bila sprejeta politika priprave ničelnega proračuna na začetku vsakega zakonodajnega obdobja, ki sem jo predlagal v imenu skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov). Kot rezultat tega bo proračun Parlamenta odražal resnične potrebe in povečal preglednost, proračunsko disciplino in učinkovitost. Podpiram tudi razlikovanje med fiksnimi in spremenljivimi stroški, s tem da se slednji upravičijo z analizo stroškov in koristi. Na področjih, kot je politika komunikacije, je ta analiza stroškov in koristi pomembna za zagotovitev boljših rezultatov in upravljanja virov.

Poudaril bi, da v tem predlogu proračuna niso upoštevane zahteve, ki izhajajo iz prihodnjih ob začetku veljavnosti Lizbonske pogodbe, zaradi katere bo verjetno treba pripraviti predlog spremembe proračuna. Poudaril bi, da bi morala biti glavna prednostna naloga Parlamenta odličnost v pripravi zakonodaje in v ta namen bi bilo treba dodeliti potrebne vire. Prepričan sem tudi, da je bistvenega pomena, da se sprejme dolgoročna politika o zgradbah z upoštevanjem stroškov njihovega vzdrževanja.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Na prvi obravnavi proračuna za leto 2010, to je 127,5 milijard EUR v plačilih, sem glasovala za in upala, da bomo na drugi obravnavi lahko dosegli ambicioznejše rezultate, zlasti glede virov, ki si jih lahko privoščimo za načrt oživitve, ki bo v sorazmerju z izzivi, s katerimi se je treba soočiti glede delovnih mest, socialne kohezije, podnebnih sprememb in boja proti revščini. Zame je bilo to predvsem zagovarjanje podpore za mikroposojila, kar je prednostna naloga za socialiste, z zagotavljanjem virov za socialno ekonomijo, pri tem pa v celoti ohraniti program PROGRESS. Viri za ta proračun so res omejeni, predvsem zaradi omejene finančne perspektive, kamor spadajo. V razpravi o novi proračunski perspektivi se bo treba resno potruditi.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Pozdravljam dejstvo, da je skupni znesek proračuna Parlamenta pod mejo, ki si jo je sam postavil, v višini 20 % izdatkov v razdelku 5 (upravni izdatki) večletnega finančnega okvira. V letu krize je pomembno, da Parlament načrtuje podobo discipline in nadzora stroškov.

Odobreni proračun ne vključuje popravkov, ki bodo morda potrebni, če bo začela veljati Lizbonska pogodba, zlasti v zvezi z zakonodajo. V tem smislu bo morda potrebno spremeniti proračun, če bo začela veljati Lizbonska pogodba. Pomembno je opozoriti, da je glavna prednostna naloga Parlamenta njegova zakonodajna vloga (po mnenju skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov)) in da je treba Parlamentu dodeliti potrebna sredstva, da bo lahko opravljal odlično delo.

V zvezi z informacijsko politiko pozdravljam sporazum o financiranju političnih strank na evropski ravni in političnih fundacij na evropski ravni, ki bi morale pomagati pri izboljšanju komunikacije z državljani in njihovega sodelovanja v političnem življenju EU. Potrebna je tudi bolj poglobljena razprava o dolgoročnih proračunskih načelih na tem področju.

Glasovala sem za to poročilo.

Paulo Rangel (PPE), v pisni obliki. – (PT) Rad bi pozdravil dejstvo, da je skupna raven proračuna Parlamenta pod mejo, ki si jo je sam postavil, v višini 20 % izdatkov v razdelku 5 (upravni izdatki) večletnega finančnega okvira. Pomembno je seveda opozoriti, da začetek veljavnosti Lizbonske pogodbe in posledično povečanje odgovornosti Parlamenta pomeni, da bo treba pripraviti spremembo proračuna in da bo težko obdržati mejo 20 % upravnih izdatkov. Glavna prednostna naloga Parlamenta naj bi bila odličnost v pripravi zakonodaje in treba je ustvariti potrebne razmere, da se bo to uresničilo.

Rad bi pohvalil tudi delo, ki ga je opravil poročevalec v senci skupine Evropske ljudske stranke (Krščanskih demokratov) José Manuel Fernandes, ki je imel ključno vlogo pri tem, da je postalo to poročilo pomemben dokument za Parlament. V njegovem delu bi rad poudaril predlog, ki je bil pravkar odobren, za izvajanje politike priprave ničelnega proračuna na začetku vsakega zakonodajnega obdobja, ki bo omogočila, da bodo v proračunu Parlamenta odražani samo resnični stroški in se bo povečali preglednost, proračunska disciplina in učinkovitost.

- Poročilo: Claude Moraes (A7-0040/2009)

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Od leta 1998 je Parlament vztrajno zavračal vse pobude, ki so mu bile predložene pri posvetovanju o podrobnih vprašanjih v zvezi z Europolom, dokler je Europol ostajal v medvladnem obsegu in ni bil podvržen ne demokratičnemu ne pravnemu nadzoru. Zdaj, ko je bil sprejet sklep, da se Europol spremeni v agencijo EU, ki se financira iz proračuna skupnosti, in je bila okrepljena nadzorna vloga Parlamenta, ni več treba ohranjati takega ravnanja.

Zato sem glasoval za to pobudo Češke republike, namenjeno odzivu na upravno vprašanje, namreč uskladitvi osnovnih plač in dodatkov, ki veljajo za osebe Europolu, da bi jih prilagodili povečanju življenjskih stroškov na Nizozemskem. Vsekakor bi poudaril, da mora vsak sklep o uskladitvi plač zaposlenih pri Europolu soglasno sprejeti Svet.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za ta predlog, namenjen uskladitvi osnovnih plač in dodatkov, ki se uporabljajo za osebe Europolu. Namen tega poročila je, da bi se njihovi osebni prejemki prilagodili povečanju življenjskih stroškov na Nizozemskem, pa tudi spremembam plač v javnih službah v državah članicah. Ta podpora je še toliko potrebnejša, ker je postal Europol agencija Evropske unije, ki se financira iz proračuna Skupnosti.

- Sprememba Uredbe (ES) št. 1234/2007 („Uredba o enotni SUT“)

Luís Paulo Alves (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasoval sem za vključitev mleka v člen 186, da bi omogočili Komisiji hitro odzivanje na krizne razmere, saj uvaja instrument, ki ga je pomembno uporabiti. Vendar

uporaba tega instrumenta ne sme oddaljiti Parlamenta od tega procesa, še toliko bolj, ker se približuje soodločanje, zato je pomembno, da Komisija nadzira te ukrepe.

Glede prostovoljne prilagoditve sheme dodatne dajatve, splošno znane kot „globa“, ki je namenjena varovanju notranjega financiranja za prestrukturiranje sektorja mleka in mlečnih izdelkov, menim, da je to ukrep, ki ustvarja nacionalne odzive, čeprav bi bilo po mojem mnenju primerneje sprejeti evropske odzive na krizo, ki se nanaša na Evropo kot celoto.

Za konec, prepričan sem, da po tistem, ko smo si zadnje mesece tako močno prizadevali, da bi Komisija predložila ukrepe, ne moremo zavriniti nobenega prispevka zdaj, v tem zelo težkem času za evropske proizvajalce mleka in njihove družine.

Richard Ashworth (ECR), v pisni obliki. – Glasoval sem za te spremembe enotne SUT, ker verjamem, da je sveženj 280 milijonov EUR realističen in bo pozitivno sprejet v mlečni panogi. Zato sem prepričan, da bo treba za izvedbo te podpore Upravljalnemu odboru dodeliti začasna pooblastila na podlagi člena 186. Vendar menim, da bi morala Komisija dobiti ta pooblastila za največ dve leti, da bi zagotovila gladko izročitev svežnja.

Ne morem pa podpreti programa odkupa nacionalnih kvot mleka, ki ga je Komisija prav tako predlagala in ki vključuje načrte za dvig superdajatve za proizvajalce, ki bi presegli kvote. Ne smemo kaznovati učinkovitih, ki so prihodnost panoge. Ta sveženj je kratkoročen ukrep, ki podaja kratkoročno rešitev, vendar panoga potrebuje jasno dolgoročno strategijo za prihodnost.

Anne Delvaux (PPE), v pisni obliki. – (FR) V zvezi z vključitvijo mleka v člen 186 in programom odkupa kvot me veseli, da se izvajanje tega sklepa ni preložilo na poznejši datum ... nekaj, česar bi se na določeni točki lahko delno bali, saj je mlečno leto (ki traja od 1. aprila do 31. marca) že krepko v teku. Čeprav sem za ukrepe, ki so bili predlagani, bi mi bilo kljub temu všeč, da bi nadaljevali. Ti ukrepi so res še daleč od tega, da bi bili ustrezni, zlasti, ker glede na odkupne kvote odgovornost spet leži na strani držav članic in nacionalnega financiranja. Poleg tega se tu pogovarjamo o srednje- in dolgoročnih ukrepih.

Vsekakor pa so nujno potrebni kratkoročni ukrepi Skupnosti. To je bistvenega pomena. Pričakovanja na tem področju so zelo velika. Nazadnje, v smislu člena 186 bo v prihodnje nujno spremljati letno obnovo mehanizma in omogočiti Komisiji, da vsako leto samodejno obnavlja ta ukrep. To bo tudi Parlamentu in Svetu omogočilo izvajanje večjega pritiska na Komisijo.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog uredbe o „enotni SUT“, ker so glede na resno krizo, ki jo doživlja mlečni sektor v Evropi, potrebni nujni ukrepi za obnovo ravnotežja na trgu in jamstvo ustreznega prihodka za kmete, kot je navedeno v ciljeh SKP, ki so bili ponovno potrjeni v Lizbonski pogodbi.

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Ti predlogi potrjujejo neuspeh politike Komisije v sektorju mleka in mlečnih izdelkov. Obstaja več razlogov, zakaj smo glasovali proti: 1) znesek, ki ga je predlagala Komisija za stabiliziranje trga mleka, očitno ne zadošča in bo na voljo šele leta 2010, zato se ga ne bo mogoče lotiti v obsegu, ki bi bil potreben, kar so očitno nujne razmere, zlasti v primeru malih in srednje velikih proizvajalcev; 2) vključitev mleka in mlečnih proizvodov v člen 186, ki se pojavlja v tem predlogu, jamči Komisiji moč, ki ji jo dodelujeta Parlament in Svet, brez določitve ukrepov, ki bodo pripravljeni; 3) predlagani ukrepi ne spreminjajo ciljev zadnje reforme SUT za popolno liberalizacijo in odpravo regulativnih instrumentov trga, kvot in proizvodnih pravic – smernice, ki izhajajo iz temeljev sedanje krize; 4) odobrena sredstva so navsezadnje namenjena za prestrukturiranje sektorja, ki za Komisijo pomeni tisoče proizvajalcev, ki opuščajo svojo dejavnost, z vsemi socialnimi in okoljskimi posledicami, ki jih to prinaša; 5) predlog bo zaostril obstoječa neravnovesja v razporeditvi skladov med proizvajalci in med državami, ki samo poslabšujejo stvari za neštete proizvajalce.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za nove protikrizne ukrepe v zvezi s ceno mleka, da bi podprli proizvajalce, ki se zdaj spopadajo s posebno težkim okoljem za svojo stroko. Ti ukrepi prihajajo počasi, čeprav proizvajalci mleka govorijo o svojih težavah že od lanske spomladi. Proračun v višini 280 milijonov EUR, ki ga predlagajo države članice, ne zadošča; pokazati moramo, da smo ambicioznejši in podpreti sveženj pomoči v višini 600 milijonov EUR, ki bo našim proizvajalcem omogočil, da se bodo izvili iz krize, v kateri so se znašli. Zelo me skrbi za prihodnost tega sektorja, ker se ne naredi nič za osvoboditev proizvajalcev iz primeža samih tržnih mehanizmov, čeprav je Evropsko računsko sodišče najavilo potrebo po orodjih za upravljanje trga mleka zaradi tveganja, da bi proizvodnja mleka v številnih ranljivih območjih oslabila in da ne bomo zmožni videti, da si lahko Evropa ustvari položaj na svetovnem trgu le s proizvodi z visoko dodano vrednostjo.

Alan Kelly (S&D), v pisni obliki. – Kmetje, ki proizvajajo mleko, so zdaj pod hudim pritiskom. Na Irskem, kjer je mlečna panoga strateško pomembna, bo imel skoraj vsak kmet, ki proizvaja mleko, v letu 2009 izgubo. To niso trajnostne razmere za eno ključnih evropskih panog. Za današnji predlog spremembe sem glasoval, da bi pokazal solidarnost s kmečko skupnostjo v času krize. Žal mi je le, da ne glasujemo, da bi jim dali 600 milijonov EUR namesto 300 milijonov EUR, kot je prvotno predlagal Parlament. A desnosredinske stranke v parlamentu so glasovanje o tej zadevi blokirale na ravni odbora. Seveda pa je 300 milijonov EUR boljše kot nič, čeprav je treba v prihodnje v podporo tej panogi ukrepati bolj drastično.

Kartika Tamara Liotard (GUE/NGL), v pisni obliki. – Vzdržala sem se končnega glasovanja o Uredbi o enotni SUT (člen 142), ker predlagani ukrepi Komisije po mojem mnenju ne gredo dovolj daleč.

Ta kriza v sektorju mleka in mlečnih izdelkov je težava, pri kateri je treba nujno ukrepati in zato sem glasovala za nujni postopek na podlagi člena 142 za spremembe Uredbe o enotni SUT. Vendar je sedanji predlog Komisije prešibak in rada bi zelo kmalu videla ustrezne in podporne ukrepe, ki bodo učinkoviti v boju proti krizi v sektorju mleka in mlečnih izdelkov. Glasovanje za ta predlog bi preprečilo prihodnje, učinkovitejše ukrepe.

Astrid Lulling (PPE), v pisni obliki. – (DE) Kriza v mlečni panogi je številne kmete pripeljala na rob stečaja. Po mesecih čakanja na boljše cene mleka je Evropska komisija končno sprejela izredne ukrepe, da bi rešila proizvajalce mleka.

Pomoč za zasebne zaloge sira, ki bo v glavnem koristila Italijanom, se bo povečala na 15 milijonov EUR.

Intervencijsko obdobje za mleko v prahu in maslo bo razširjeno in povečala se bodo izvozna nadomestila. Ti ukrepi bi morali stabilizirati cene mleka na srednji rok.

Sklad za mleko v višini približno 280 milijonov EUR bo razdeljen med države članice, da bi financiral nacionalne ukrepe pomoči. Vendar je to le malo več kot kaplja v morje.

Komisija ponuja državam članicam prostovoljni program odkupa kvot, s katerim bi motivirali proizvajalce mleka, da delno ali dokončno opustijo proizvodnjo mleka. Proizvodne obrate, ki dostavljajo preveč, bo prosila, da sežejo globlje v žep. Ti ukrepi vključujejo visoke nacionalne stroške, kajti v času splošne gospodarske krize nacionalni proračuni nimajo nobene rezerve več. Tu nimam nobenih velikih upov.

Najotipljivejši ukrep v kriznem svežnju je vključitev mleka v člen 186 Uredbe (ES) št. 1234/2007 tako, da lahko Komisija sprejme hitre ukrepe za boj proti krizi. Vendar se mi zdi vprašljivo ta ukrep časovno omejevati. S tem pridržkom sem glasovala za stališče Parlamenta.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Glasoval sem proti resoluciji v sektorju mleka in mlečnih izdelkov, ker mislim, da prihaja predlog Komisije o dodelitvi 280 milijonov EUR sektorju prepozno, da bi bil izveden še letos, vsekakor pa ta ukrep ne bo zadoščal. Zato sem podprl predlog, da se sektorju dodeli 600 milijonov EUR. Po drugi strani sta Evropski parlament in Svet z vključitvijo mleka in mlečnih izdelkov v člen 186 dodelila Komisiji določena pooblastila, čeprav ni nobene posebne navedbe, kateri praktični ukrepi bodo sprejeti. Kljub temu sprejeti ukrepi ne spreminjajo cilja najnovejše reforme SKP, zlasti popolne liberalizacije trga mleka in mlečnih izdelkov, ki jo naša skupina zavrača. Ti ukrepi dajejo prednost agroživilski industriji in velikim distribucijskim verigam na škodo manjših in srednje velikih proizvajalcev in prispevajo h koncentraciji proizvodnje in povečanju dobička, ki ga ustvarja industrija, ki je v zadnjih letih zrastle na račun padca cen, ki se plačujejo proizvajalcem mleka, in povečanja končne nakupne cene.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), v pisni obliki. – (FR) Podprla sem oblikovanje „sklada za mleko“, da bi pomagali sektorju v krizi in zlasti, da bi prišla pomoč do tistih kmetov, ki se spopadajo z najbolj perečimi težavami. Natančneje, glasovala sem za spremembo, ki zahteva 20 milijonov EUR več od zneska, ki ga je naznanila Evropska komisija, tako da bo znašal 300 milijonov EUR. To je sprememba k Uredbi o enotni skupni organizaciji kmetijskih trgov (SUT), ki predvsem omogoča Evropski komisiji, da sprejme izredne ukrepe na lastno pobudo v primeru resne motnje na trgu mleka, kot se je zdaj dogajalo že nekaj mesecev. Ta proračun očitno ne zadošča, da bi spravili vse proizvajalce iz kočljivih razmer, v katerih so se znašli. A glede na sedanje rezerve proračuna bi bilo na žalost neodgovorno, če bi prosili za več. Poleg tega bi s tem, ko bi prosili več, tvegali, da ne bi dobili ničesar. Opozorila bi, da so to le temelji, ki so bili postavljeni. Razprava se nadaljuje glede ureditvene strukture, ki jo bo treba vzpostaviti po letu 2013, in Evropski parlament se bo potrudil, da bo dosegel o tem vprašanju učinkovit, odgovoren okvir za kmetijske trge. Poleg tega nam bo Lizbonska pogodba zagotovila novo orožje v tem pogledu.

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Na plenarnem zasedanju Parlamenta v Strasbourgu so bila sprejeta poročila, ki vsebujejo tri posebne ukrepe (280 milijonov EUR neposredne pomoči za proizvajalce, začasno pravilo za izračunavanje odkupa kvot in vključitev mleka v SUT na podlagi člena 186 (izredni ukrepi)). Prepričana sem, da so ti ukrepi pomembni, vendar so neustrezni, enkratni ukrepi za problem, ki je dobil že zelo resne strukturne razsežnosti. Sektor potrebuje uporabne in učinkovite mehanizme upravljanja, da lahko posega na trg, kadar je to potrebno, v nasprotju s pristopom, ki ga priporoča Evropska komisija, ki podpira liberalizacijo in deregulacijo.

Kriza v sektorju mleka in mlečnih izdelkov jasno kaže, da so v SUT za mleko še vedno potrebni instrumenti, zlasti mehanizem kvot, da bi se lahko spopadli z neravnovesjem na trgu.

Sveženj, ki ga mora 19. Novembra potrditi še Svet Ecofin, znaša 280 milijonov EUR in bo državam članicam zagotovljen v obliki finančnega okvira na podlagi proizvodnje in letnih kvot. V skladu z izračuni bo Portugalska dobila finančni okvir od 6 do 7 milijonov EUR za boj proti padcu proizvodnih cen, ki je večji od 50 % glede na cene v času 2007–2008 ...

(Obrazložitev glasovanja je bila skrajšana v skladu s členom 170 Poslovnika)

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. – (EL) Ukrepi Komisije in vlad v zvezi s krizo v živinorejskem sektorju gredo z roko v roki s splošnejšo SKP, naravnano proti navadnim ljudem, in kar je še pomembnejše, z odločitvijo o popolni liberalizaciji mlečnega trga, ki jo je sprejela EU. Najhujše je, da se predlagane postavke uporabljajo za pospešitev prestrukturiranja za povečanje dobičkov živilske industrije in s tem krepitve skupin podjetij v sektorju mleka in mlečnih izdelkov na račun živinorejcev. Ukrepi ne obravnavajo akutnih problemov, proti katerim demonstrirajo lastniki malih in srednje velikih mlečnih kmetij, namreč proti visokim stroškom proizvodnje in prenizkim cenam proizvajalcev.

Konkretno, ne obravnavajo akutnih problemov vseh živinorejcev v govedoreji, proizvodnji mesa ter ovčje- in kozjereji. Industrialci in trgovci podvajajo svoje dobičke na račun prenizkih cen proizvajalcev in eksponentnih cen, ki jih plačujejo delavci za ta osnovna živila. Glasovali smo proti predlogu, ker je njegov namen še bolj koncentrirati proizvodnjo v tem sektorju. Rešitev za lastnike revnih in srednje velikih kmetij je, da se bojujejo proti politiki EU, ki je prijazna do monopolov, in za drugačno vrsto razvoja, ki osvobaja živinorejce pred izkoriščanjem, jim jamči dohodek in prihodnost ter na splošno služi prehranskim potrebam in blaginji ljudi.

- Predlog za resolucijo - B7-0097/2009

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, dejstvo, da so bile notranje meje Evropske unije odpravljene, ne da bi bil hkrati ali celo pred tem okrepljen nadzor na zunanjih mejah in ne da bi bili v celoti delovali varnostni instrumenti, ki so bili predvideni že na začetku, je resen problem. Ker upoštevamo načelo realnosti, ne bomo nasprotovali tej resoluciji, v kateri je izražena skrb zaradi zamud, ki jih povzročajo novi sistemi za izmenjavo informacij o kazenskih in vizumskih zadevah. Vendar je vse to dejansko samo navidezni problem. Pravi problem je sam Schengen, njegov psevdo-pravni red, ki ga vsebujejo pogodbe in politike, ki jih izvaja Bruselj v zvezi z vizumi, priseljevanjem in gibanjem ljudi ...

Danes je Evropa preplavljena z zakonitimi in nezakonitimi priseljenci in kriminal, ki postaja vedno nasilnejši, strmo narašča, ker je bila državam odvzeta pravica do nadzora lastnih meja. Schengen je spodbudil razmah čezmejnega kriminala in nezakonitega priliva ljudi in blaga, včasih zakonitih in včasih ne, ki so brez prave koristi za Evropejce. Zato, dokler ti sistemi ne postanejo operativni, se zatečimo vsaj k zaščitni klavzuli in ponovno vzpostavimo nadzor!

Joanna Senyszyn (S&D), v pisni obliki. – (PL) V celoti podpiram resolucijo o razmerah v zvezi s SIS II in VIS. Razvoj SIS II se je zavlekel in številne tehnične napake so že zadržale vstop novih držav v schengenski sistem. Zato mora Evropski parlament stalno spremljati napredovanje vzpostavitve SIS II in VIS.

SIS II je ključni politični projekt za celotno unijo. Njegova dolgo pričakovana izvedba in pravilno delovanje sta bistvena za nadaljnjo širitev schengenskega območja in za posledični prosti pretok ljudi znotraj EU za sosednje državljane, ki morajo imeti pravico do tega (Bolgarija, Romunija, Ciper in Lihtenštajn). SIS II je tudi ključni element v boju proti kriminalu in nezakonitemu priseljevanju. Poljska mejna straža je uspela v prvi polovici leta 2008 zadržati 50 % več nezakonitih tujcev kot v enakem obdobju leto poprej, ker se je Poljska pridružila schengenskemu območju (iz poročila Ministrstva za notranje zadeve in upravo za leto 2008).

Na ozemlju Poljske je bilo prijetih več kot 350 ljudi, ki so jih iskali z evropskim nalogom za prijetje (EAW), približno 600 ljudi, ki jih je iskal poljski pravosodni sistem, pa je bilo pridržanih v tujini. Posebno pomembna

je podatkovna zbirka o pogrešanih otrocih, ki ni bila del SIS I in se načrtuje za SIS II. Naša verodostojnost v očeh naših državljanov je odvisna od glavnih projektov, kakršni so ti. Združena Evropa si ne more privoščiti nadaljnjih zamud in malomarnosti.

- Predlog za resolucijo RC-B7-0118/2009

João Ferreira (GUE/NGL), v pisni obliki. – (PT) Sprejetje te resolucije prav gotovo sproža nekaj pripomb o njenih ciljeh in vsebini. Prvič, Evropska unija bi se morala, namesto zatrdjanja, da je prvak v demokraciji, kar ni, in namesto dajanja „praktičnih priporočil“ drugim državam, ukvarjati predvsem s stanjem demokracije znotraj EU. Proces ratifikacije Lizbonske pogodbe je novejši primer med drugimi možnimi primeri, kako poteka tako imenovani „evropski projekt“ proti demokratični udeležbi evropskih ljudi in proti njihovim interesom, želim in težnam, ki pritiska na njih, jih izsiljuje in ne upošteva njihovih odločitev v zvezi s tem, katero pot želijo za svojo skupno prihodnost. Drugič, države EU bi morale namesto spodbujanja ponovnega oživljanja oboroževalne tekme v zunanjih odnosih in militarizacije v mednarodnih odnosih prispevati k demokraciji s spodbujanjem resnične politike miru in mednarodnega sodelovanja, ki temelji na spoštovanju suverenosti vsake države in načela nevmešavanja pa tudi spoštovanja mednarodnih zakonov in Listine Združenih narodov. Na žalost smo še daleč od takega prispevka. EU z vedno večjim primanjkljajem jasne demokracije ne more biti za vzor in še toliko manj pomagati „konsolidirati“ demokracijo v svetu, zato smo glasovali proti.

Bruno Gollnisch (NI), v pisni obliki. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, ta resolucija razkriva, kot po navadi, tako imenovane dobre namene Parlamenta v zvezi s človekovimi pravicami. Dozdevna vloga Evropske unije je razsvetljevanje človeštva kot celote o njenem pojmovanju demokracije, financiranje demokratičnega razvoja v vseh državah in tako dalje. Kako je potem lahko verodostojna, ta Unija, ki v vseh svojih zunanjetrgovinskih sporazumih tako nezavzeto, če sploh, uporablja zaščitne določbe, ki v zvezi s tem kljub temu obstajajo, ko pa še naprej trguje in financira, ni važno kaj?

Kako je lahko verodostojna, glede na način, kako se obnaša celo v Evropi, ko vsiljuje državam Evropsko ustavo, kot se na novo imenuje Lizbonska pogodba, ko pa so nekatere od njih jasno povedale, da je ne želijo? In kako je mogoče verjeti vam, gospe in gospodje na levi strani tega Parlamenta, po včerajšnji sramotni farski z Italijo, ko ste pokazali sektaški in strankarski duh, kakršnega ni bilo videti nikoli poprej?

- Poročilo: Elmar Brok (A7-0041/2009)

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za poročilo gospoda Broka o institucionalnih vidikih ustanovitve Evropske službe za zunanje politično delovanje (EEAS), ki bo izjemno pomembna za to, da bi zunanji odnosi Unije postali skladnejši in učinkovitejši. Pomembno je zagotoviti, da bo ustanovitev EEAS, kot posledica novosti, ki jih uvaja Lizbonska pogodba, omogočila ohranitev in nadaljnji razvoj modela Skupnosti za zunanje odnose Unije in ohranitev institucionalnega ravnovesja Unije.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Ustanovitev Evropske službe za zunanje politično delovanje je naravna posledica procesa, s katerim Evropska unija pridobiva vse več zunanjih pristojnosti. Lahko postane pomemben instrument za usklajevanje in za uveljavitev zunanjega položaja EU, če se bo lahko uprla pritiskom direktorats in svoje delovanje naslonila bolj na sodelovanje z diplomatskimi predstavniki držav članic kot na tekmovanje z njimi.

Žal mi je, da v Odboru za zunanje zadeve ni bilo mogoče dobiti podpore za spremembo, ki sem jo predlagal in ki je zahtevala, da bi se pri uvajanju prihodnjih dogovorov o notranjih jezikih EEAS upoštevali evropski svetovni jeziki.

To je še toliko bolj jasno, ker bi morala biti prednostna naloga EEAS, da gradi mostove, stike in povezave s preostalim svetom, in bi morala zato kot svoje izbrano delovno orodje sprejeti najprimernejše jezike za njihovo neposredno uvedbo. Zato ni razumljivo, da se je Parlament pri obravnavanju tega vprašanja odločil, da ne bo upošteval zunanjega vidika večjezičnosti in strateške narave teh jezikov, ki jih priznava, ne le sam, temveč tudi Evropska komisija.

Sylvie Guillaume (S&D), v pisni obliki. – (FR) Podprla sem mnenje Evropskega Parlamenta o strukturi prihodnje diplomatske službe EU. Upam da bo Evropska služba za zunanje politično delovanje (EEAS) poosebljala v glavnem pristop na temelju Skupnosti in da bo EU omogočila izvajanje njenega diplomatskega vpliva na učinkovit in demokratičen način. Upravne in proračunske zadeve morajo priti v pristojnosti Komisije in EEAS mora biti uradno del Komisije. Upam tudi, da bo novi komisar za razvoj lahko ostal popolnoma samostojen in zavaroval svoje pristojnosti v zvezi s to službo, v nasprotju z zamislijo, da bi

lahko koncentriral moči v sektorjih, ki se nanašajo na zunanje delovanje Evropske unije, vključno s trgovinsko politiko EU in razširitev EU. Pomembno je, da glas Parlamenta sliši Svet, ki bi moral določiti smernice za to novo telo na svojem zasedanju 29.–30. oktobra 2009.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. (ES) Glasoval sem proti poročilu gospoda Broka o Evropski službi za zunanjepolitično delovanje (EEAS), ker jo vidim kot najjasnejši primer militarizacije Evropske unije. Služba, ki naj bi bila uvedena po sprejetju Lizbonske pogodbe, pokriva vse vidike varnostne in obrambne politike EU. V skladu s poročilom bosta EEAS in visoki predstavnik (ter podpredsednik Evropske komisije) prevzela vlogo zunanjih predstavnikov EU, ki ju bo podpirala mreža 5 000 javnih uslužbencev, ne da bi bila podrejena kakršnemu koli parlamentarnemu nadzoru. Visoki predstavnik bo odgovoren za civilno in vojaško upravljanje kriz in bo pristojen za človekove pravice, vendar ne bo odgovarjal državam članicam. Poleg tega bo EEAS ustanovljena s sklepom Sveta z odobritvijo Komisije. S Parlamentom se bodo samo posvetovali, kar odraža protidemokratsko naravo programa. Mislim, da Evropska služba za zunanjepolitično delovanje ni v duhu evropskega projekta, ki bi ga naša skupina želela zagovarjati, namreč Evropo, ki jo državljani ustvarjajo za državljane, ne pa Evropo, ki se zdaj gradi na gospodarskem modelu, ki temelji na izogibanju vsaki intervenciji v gospodarstvu.

Georgios Toussas (GUE/NGL), v pisni obliki. Evropska služba EU za zunanjepolitično delovanje (EEAS), ustanovljena na podlagi reakcionarne Lizbonske pogodbe, je mehanizem za spodbujanje večje imperialistične agresije in strategije EU, usmerjene proti navadnim ljudem. Vnema političnih predstavnikov kapitala v Evropskem parlamentu – enako konzervativcev, socialnih demokratov, liberalcev in zelenih – da bi glasovali za EEAS, dokazuje njihovo predanost ekonomskim politikam in vojaškim možnostim za poenotenje kapitala na evropski ravni:

- neodvisno zastopanje EU v vseh mednarodnih organizacijah, neodvisno od njenih držav članic, kot je predvideno v Lizbonski pogodbi;
- ustanovitev EEAS, avtonomne službe EU s civilnimi in vojaškimi pooblastili na podlagi smernic, sprejetih v skupni zunanji in varnostni politiki ter evropski varnostni in obrambni politiki, in s posadko višjih državnih uradnikov in vojaških predstavnikov EU na podlagi nalogov visokega predstavnika;
- uporaba EEAS kot orodja za spodbujanje imperialistične politike EU z lastnimi veleposlaništvimi in diplomatsko delovanje neodvisno od držav članic. Pot za tak razvoj je bila pripravljena v Maastrichtski pogodbi, ki je utemeljila skupno zunanjo in varnostno politiko ter varnostno in obrambno politiko EU in dala znak za stopnjevanje vojaške agresije in militarizacije v EU.

Grška komunistična stranka je glasovala proti poročilu, ki je razkrilo vse vidike Lizbonske pogodbe in nevarnosti, ki jih skriva njena uporaba za ljudi, ki se bojujejo proti EU, tej nadnacionalni uniji kapitala in njeni protiljudski politiki.

- Predlog za resolucijo RC-B7-0095/2009

Françoise Castex (S&D), v pisni obliki. – (FR) Nisem sodelovala pri tem glasovanju, ker zavračam zamisel o ponovni krepitvi naših gospodarskih odnosov z Združenimi državami. Partnerstvo EU-ZDA ni najpomembnejše za Evropo in ni to, kar je potrebno za krog pogajanj v Dohi. EU mora povečati raznolikost svoje izbire partnerjev, če želi obdržati čim večjo neodvisnost. Da bi to storila, mora povečati število sporazumov z državami v razvoju. Namesto amerikanizacije evropskih standardov, moramo dati prednost uvedbi večpolnega razvojnega modela, v katerem bo Evropa končno našla svoje pravo mesto in poln pomen.

Carlos Coelho (PPE), v pisni obliki. – (PT) Odnosi EU-ZDA nedvomno predstavljajo najpomembnejše strateško partnerstvo EU. Imamo skupno odgovornost za spodbujanje skupnih vrednot, kot so spoštovanje človekovih pravic, demokracija, stabilnost in mir, vendar tudi za iskanje boljših rešitev za različne globalne nevarnosti in izzive, kot so na primer med drugim gospodarska in finančna kriza, podnebne spremembe, jedrsko širjenje, boj proti mednarodnemu kriminalu in terorizmu ter izkoreninjenje revščine.

V zvezi s sodelovanjem na področju pravosodja, policije in notranje ter zunanje varnosti, bi poudaril, da je za uspešnost prihodnjih pogajanj bistveno, da varnostni ukrepi ne kršijo civilnih svoboščin in temeljnih pravic, da ne omenjamo potrebe po spoštovanju zasebnosti in varstvu podatkov.

Še enkrat bi ponovil, da bi se smeli evropski osebni podatki prenesti v tretje države samo, če bi bili upoštevani temeljni načeli: nujnost in sorazmernost. Upoštevati bi bilo treba tudi popolno skladnost z evropsko in nacionalno zakonodajo o varovanju podatkov ter zagotoviti ustrezna postopkovna jamstva.

Edite Estrela (S&D), v pisni obliki. – (PT) Glasovala sem za predlog skupne resolucije o prihajajočem vrhu EU-ZDA in zasedanju čezatlantskega ekonomskega sveta (TEC), ker poudarja potrebo po okrečitvi čezatlantskih odnosov v času, ko glavni mednarodni izzivi zahtevajo usklajen globalni odziv. Poudarila bi vlogo TEC pri spodbujanju in zagotavljanju usklajenega odziva na globalno finančno krizo in pomen čezatlantskih odnosov pri doseganju mednarodnega sporazuma na COP 15 v Københavnu, ki vključuje ustrezen finančni sveženj za pomoč državam v razvoju v boju proti podnebnim spremembam z ukrepi za ublažitev in prilagoditev.

Diogo Feio (PPE), v pisni obliki. – (PT) Zaradi strateškega pomena Združenih držav za EU in obratno bi bilo treba čezatlantsko partnerstvo na naslednjem vrhu okrepiti tako, da bi konsolidirali sposobnost za sprejemanje ukrepov za obvladovanje izzivov, s katerimi se zdaj spopadamo, od sedanje resne družbenogospodarske krize do vprašanj, kot so razorožitev, boj proti terorizmu, podnebne spremembe, spoštovanje človekovih pravic itd.

Bistveno je, da usklajeno delovanje med ZDA in EU doseže zrelejšo stopnjo v gospodarskih in trgovinskih odnosih med obema stranema in do leta 2015 pripelje do oblikovanja dejanskega čezatlantskega trga z manj birokracije in posledično s stabilnejšim in privlačnejšim okoljem, ki bo ponujalo nižje operativne stroške za podjetja na obeh trgih.

Poleg tega se bo EU znašla v slabšem konkurenčnem položaju, če ZDA ne bodo sprejele enakovrednih ukrepov, zlasti glede finančne ureditve, kar bo izredno škodljivo za evropsko gospodarstvo.

Zato ponovno poudarjam potrebo po zaščiti interesov EU s skladno in usklajeno politiko med EU in ZDA na različnih področjih skupnega interesa.

Willy Meyer (GUE/NGL), v pisni obliki. – (ES) Glasoval sem proti resoluciji o prihajajočem čezatlantskem vrhu med Združenimi državami in Evropsko unijo, ker je predsednik Obama kljub velikim upom, ki jih je zbujal njegov prihod v Belo hišo in njegova zgodovinska izvolitev v državi, kjer se etnične manjšine še vedno spopadajo z diskriminacijo, do zdaj storil le malo, razen simboličnih potez. Sedanji predsednik Združenih držav ima enak ekonomski model nevmešavanja v gospodarske zadeve kot prejšnja administracija, nadaljuje enako vojaško politiko kot njegov predhodnik (poslal je še več enot v Afganistan in vzpostavil nove vojaške baze v Kolumbiji), čaka ga še zaprtje zapora v Gvantanamu ali odprava embarga na Kubi. Prav nič ni pritisnil na Izrael ali Maroko, da bi se uskladila z mednarodno zakonodajo. Združene države še danes nadaljujejo z izvajanjem smrtnih kazni v 38 zveznih državah. Še vedno ni ratificirana Ottawska pogodba o nadzoru nad trgovanjem z orožjem ali Kjotski protokol. Zaradi vsega tega sem glasoval proti tej resoluciji.

Elisabeth Morin-Chartier (PPE), v pisni obliki. – (FR) Glasovala sem za to resolucijo, ker pripisujem velik pomen vrhu Evropska unija-Združene države, ki bo v začetku novembra 2009. Med nedavnim srečanjem G20 so bile dane številne obljube, ki jih bo težko držati, če bodo države delovale s svojimi pooblastili. V tem smislu bi morali EU in Združene države prevzeti vodilno vlogo pri izvajanju zavez, ki jih je dala skupina G20. Posledično potrebujemo učinkovitejšo koordinacijo med ukrepi, ki jih sprejmejo Združene države in EU. Zato spodbujam ta skupna srečanja med Evropejci in Američani in, natančneje, razprave na ravni čezatlantskega ekonomskega sveta (TEC).

10. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

(Seja je bila prekinjena ob 13.25 in se je nadaljevala ob 15.00)

11. Sprejetje zapisnika predhodne seje: glej zapisnik

12. Razprave o primerih kršitev človekovih pravic, demokracije in načela pravne države (razprava)

12.1. Gvineja

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o Gvineji.

Véronique De Keyser, *avtorica*. – (FR) Gospod predsednik, prepričana sem, da stopnja zanimanja za to zadevo daleč presega množico ljudi, ki je danes popoldne hitela v to dvorano, kar še enkrat obžalujem zaradi moje skupine in drugih.

Gospod predsednik, Conakry v Gvineji potrebuje podporo mednarodne skupnosti. Po smrti predsednika Contéja je oblast prevzela vojaška hunta. Mednarodna skupnost jo je kritizirala, vendar je dobila domačo podporo, ker je obljubila hiter prehod na civilni režim s svobodnimi volitvami. Poveljnik Dadis Camara, ki je vodil hunto, se je trdno zavezal, da ne bo kandidiral na predsedniških volitvah, vendar je po katastrofalnem vodenju države – brez proračuna, brez javnih razpisov, brez osnovnih storitev za prebivalstvo – okusil moč in se je tako trdno oklenil, da zdaj kandidira na volitvah. Njegova volilna kampanja sloni na vseh državnih organizacijskih, medijskih in gospodarskih virih. Zaradi te kršitve zavez, ki jih je hunta dala prej, je opozicija organizirala demonstracije, ki jih je predsedniška straža brutalno zatrla. Terjala je 150 mrtvih in več kot 1 000 ranjenih, številne ženske so posilili in jim razparali trebuhe.

Odziv Evropskega parlamenta in, upam, da tudi Evropske unije, bo jasen. Zahtevamo prekinitev ribiškega sporazuma Evropske unije. Afriško unijo pozivamo, naj uvede sankcije proti vojaški hunti in organizira dialog v odboru za spravo. Pozivamo, da se uvede prehodna vlada, ki bo pripravila predsedniške in zakonodajne volitve, in da mednarodna skupnost dokončno razveljavi hunto.

Upam, da bodo ti odzivi, primerni za tragedijo, ki se je zgodila, postali precedenčni primer in da bo imela Evropska unija v drugih primerih očitnih kršitev človekovih pravic pogum za prav tako hitro ukrepanje.

Renate Weber, *avtorica*. – Gospod predsednik, če pogledate razmere v Gvineji in izveste za grozodejstva, ki so se zgodila v preteklih mesecih, je prvo upravičeno vprašanje, ki si ga postavite, zakaj so mediji o tem tako malo poročali. Le tu in tam se je pojavilo nekaj vrstic, kot da ne bi bilo na stotine pobitih ljudi, strašnega mučenja in grozljivih posilstev, namenjenih uničenju človekovega dostojanstva.

Res je, da so različne mednarodne institucije obsodile vojaško hunto, ki je prišla na oblast po državnem prevratu, vendar sem prepričana, da bi lahko storili še veliko več, da bi dvignili ozaveščenost med navadnimi državljani, vključno z evropskimi. Zato me veseli, da se bo vsaj Evropski parlament, ki govori v imenu državljanov, ki so nas poslali sem, ustrezno odzval in da se resolucija, o kateri danes glasujemo, tega ustrezno loteva.

Vendar menim, da ni najpomembnejše, da skritiziramo in obsodimo sedANJI režim, temveč da tudi odpravimo možnost zlorabe evropskih sredstev, ki so namenjena kot pomoč ljudem v Gvineji.

Cristian Dan Preda, *avtor*. – (RO) Za ljudi v Gvineji je 28. september pomemben datum, ker je bil takrat referendum o neodvisnosti. Od tega leta dalje bo 28. september dan, ki bo označeval pokol nasprotnikov, ki ga je zagrešila nasilno vzpostavljena vlada v Conakryju.

Možnost, da bi vojaška hunta ostala na oblasti, ni sprejemljiva. Dejansko je poveljnik Dadis Camara, ki je prevzel oblast, ves ta čas obljubljal, da se bo umaknil iz volilnega boja in ne bo kandidiral. Zdaj se je čas za to iztekel in kmalu se bo tudi ultimat, ki mu ga je dala Afriška unija.

Očitno je, da vojaške sile zdaj, ko so na oblasti, lažejo in jim ni verjeti na besedo. Zato je potrebna demokratična vlada, ki bo temeljila na volitvah, mednarodna skupnost pa mora v ta namen izvajati pritisk.

Marie-Christine Vergiat, *avtorica*. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, govorila sem že v razpravi na mini-zasedanju v Bruslju pred dvema tednoma. Zato se ne bom vračala k svojemu govoru.

Kolegi poslanci so že opozorili na številne točke. Sama bi rada rekla, da me veseli, da lahko danes vse politične skupine v Parlamentu skupaj odgovorijo na poziv gvinejske civilne družbe s tem, da obsodijo represijo, ki jo izvaja vojaška hunta, ki je na oblasti že od decembra in je zatrla mirne demonstracije, ki so označevale gvinejsko neodvisnost.

Ta gvinejska civilna družba nas prosi, da ji priskočimo na pomoč, in dejansko bi bilo za Evropsko unijo popolnoma nesprejemljivo, če bi sprostila sredstva v okviru ribiškega sporazuma kljub temu, da danes dobro vemo, da bi šla naravnost v žepe vojaške hunte na oblasti in ne bi bila uporabljena za pomoč gvinejskim ribičem, kot je namenjeno v besedilih.

Gvinejski režim je danes najbolj pokvarjen režim na svetu. Nisem jaz tista, ki to pravim, ampak organi, ki so odgovorni za spremljanje položaja.

Zato iskreno upam, da bomo lahko skupaj glasovali za skupno resolucijo v celoti, vključno z odstavkom, ki zahteva prekinitev ribiškega sporazuma, in upam, da bomo imeli pri tej zadevi podporo Sveta in Komisije.

Adam Bielan, *poročevalec*. – (PL) Gospod predsednik, ko je konec lanskega leta poveljnik Camara vodil vojaško hunto, ki je prevzela oblast v Gvineji po smrti predsednika Contéja, je mednarodna skupnost na žalost naivno verjela, da bo organiziral svobodne in demokratične volitve, v katerih sam ne bo sodeloval. Zdaj vemo, da je poveljnik Camara 28. septembra, ko se je na nacionalnem stadionu zbralo več kot 50 000 privržencev opozicije, ki so protestirali proti spremembi taktike in prelomljenim obljubam, poslal nanje vojaške enote. Umrlo je več kot 150 ljudi, prek 1 200 je bilo ranjenih in zgodila so se številna posilstva.

Veseli me, da je Javier Solana, visoki predstavnik Evropske unije za zunanjo politiko in varnost, tako hitro spregovoril. Rad bi se zahvalil francoski vladi, da je prekinila vojaško sodelovanje z Gvinejo. Od pokola so minili trije tedni, ti ukrepi pa niso dali vidnih rezultatov. Zato sem prepričan, da bi se morala Evropska unija skupaj z ZN in Afriško unijo osredotočiti na izvajanje pritiska na Gvinejo in uporabiti najhujše možne sankcije. Samo tako se bomo lahko pogovarjali o izročitvi oblasti poveljnika Camare.

Isabella Lövin, *avtorica*. – (SV) Gospod predsednik, pozdravljam odločitev, ki jo je pred dvema dnevoma naznanil komisar za ribištvo Joe Borg, da Komisija umika svoj predlog za ribiški sporazum z Gvinejo. Odbor za ribištvo je že glasoval proti takemu sporazumu. To smo storili dva dni po pokolu v Conakryju, ko je 150 ljudi umrlo pod streli vladnih vojaških enot, ki jih je nadzoroval Moussa Camara.

Upam, da je to prvi korak k temu, da bo Evropska unija pregledala svojo trgovinsko politiko z državami v razvoju. Kot eden najpomembnejših in največjih akterjev na svetu imamo veliko odgovornost, ko gre za trgovino in tudi razvoj. Med našo trgovino in našim odnosom do takega režima mora biti doslednost. Z leti smo poskušali izboljšati ribiške sporazume tako, da smo rekli, da bi moralo iti nekaj denarja od sporazuma za podporo lokalnega ribištva. Vendar so lastne ocene Komisije pokazale, da se denar dejansko ni uporabljal za namen, naveden v sporazumu, temveč je šel namesto tega neposredno za podporo režimov take vrste. Evropska unija mora nehati zagotavljati to podporo.

Filip Kaczmarek, *v imenu skupine PPE*. – (PL) Gospod predsednik, o Gvineji smo govorili že pred dvema tednoma. Kljub temu si položaj v državi zasluži našo nadaljnjo pozornost in odziv. V ponedeljek ta teden je Odbor za razvoj poslušal poročilo prič o dogodkih 18. septembra, ki ga je podal prejšnji ministrski predsednik in vodja opozicije stranke UFDG gospod Diallo.

Zdi se mi, da pozivanje hunte, naj spoštuje svobodo govora, svobodo zbiranja ali človekovih pravic na splošno, ne bo dovolj. Če bi hunta spoštovala ta načela, te vrednote, ne bi bila hunta, zato ne moremo pričakovati, da bo poslušala te pozive. Človeka dejanj – in poveljnik Dadis Camara to nedvomno je – bo ustavilo samo ukrepanje in ne besede. Zato pozivam Evropsko komisijo, naj ukrepa.

Patrice Tirolien, *v imenu skupine S&D*. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, Gvinejo so zdaj močno zamajali tragični dogodki, ki so šokirali mednarodno javnost in so v posmeh zakonodaji.

Vojaška hunta, ki jo vodi poveljnik Dadis Camara, je 28. Septembra 2009 krvavo zadušila miroljubne demonstracije, na katerih so se zbrale vse opozicijske stranke.

Sporazumi iz Cotonouja utemeljujejo odnose med Evropsko unijo in njenimi partnerkami AKP s spoštovanjem človekovih pravic in demokratičnimi načeli. Zato je enostranska odločitev poveljnika Dadisa Camare, da je preložil volitve in zavrača vprašanje o svoji kandidaturi za gvinejskega predsednika, resno nespoštovanje danih zavez, da bo v enem letu organiziral svobodne in pregledne volitve.

Zato mora Evropska unija sprejeti takojšnje ukrepe v skladu z načeli in stalnimi vrednotami, ki so podlaga za njeno ukrepanje, da se bo ustavilo to nasilje, ki pomeni kršitev tako številnih človekovih pravic.

Gospod predsednik, gospe in gospodje, veseli me, da je kompromisna resolucija povsem v skladu z našimi vrednotami in načeli, vendar bi še posebno rad poudaril člen 10 v tem besedilu, namreč prekinitev protokola ribiškega sporazuma med Evropsko unijo in Republiko Gvinejo, dokler se ne začne demokratični proces.

Že slišim ljudi, kako se sprašujejo, ali ne bo imela taka odločitev pogubnih družbenogospodarskih posledic za prebivalstvo, a če se soočimo z nasiljem 28. septembra, moramo priznati, da gvinejsko vlado kaj malo skrbi za življenjske razmere njenih državljanov in da nimamo nobene druge možnosti, kot da smo vztrajni.

Od začetka svoje neodvisnosti leta 1958 je Gvineja komajda poznala diktatorske režime.

Carl Haglund, v imenu skupine ALDE. – (SV) Gospod predsednik, ne bom ponavljal vseh pametnih in razumnih stvari, ki so jih že povedali kolegi poslanci. Najprej bi rad povedal, da me zelo veseli, da se danes tu razpravlja o tem vprašanju. Na kratko bom rekel le nekaj o razpravi o ribiškem sporazumu, ki smo jo imeli v odboru 30. septembra. Ko smo razpravljali o tem vprašanju, bi človek pravzaprav pomislil, da je EU v procesu vstopanja v trgovinski sporazum s kakšno staro zahodno demokracijo. Nikjer v razpravi ali dokumentih ni bilo omenjeno, da se sporazum, ki smo ga imeli pred seboj, nanaša na državo, v kateri so takšne razmere danes in so bile že zelo dobro opisane v Parlamentu.

Mnogi ljudje so morda pomislili, da sta ribištvo in človekove pravice dve popolnoma ločeni vprašanji in da ne moremo pomešati obojega. Osebnostno ne morem razumeti, kako lahko kdor koli, ki je politik, razmišlja na tak način. Tudi dejstvo, da so bili glasovi v odboru 11 proti 9 v prid temu, da se ne sklene sporazuma, je zelo zaskrbljujoče. To pomeni, da je bila, vsaj v tistem trenutku, v Parlamentu kar precej velika skupina, ki je menila, da je povsem v redu, če sklenemo trgovinski sporazum z državo, kot je Gvineja, s takšno vrsto režima, kot ga ima. Z veseljem povem, prvič, da je zdaj veliko višja raven soglasja z jasnimi stališči glede Gvineje, in drugič, da obstaja široka podpora Svetu, ki je zdaj dejansko preklical ta sporazum. To me res zelo veseli.

Nekateri ljudje lahko mislijo, da tisti, ki so za to, da se prekine sporazum, ne mislijo na ribiče, ki bodo prizadeti, vendar sploh ne gre za to. Seveda moramo najti trajnostno rešitev zanje, vendar ne moremo pomesti človekovih pravic pod preprogo preprosto zato, ker imamo številne ribiške ladje, za katere je treba poskrbeti.

Raül Romeva i Rueda, v imenu skupine Verts/ALE. – (ES) Gospod predsednik, imel sem čast prisostvovati sestanku Odbora za ribištvo, ko je glasoval, čeprav zelo na tesno, proti obnovi ribiškega sporazuma z Gvinejo, prav zaradi pokolov, posilstev in vseh kršitev človekovih pravic, ki so se dogajale in jih bo treba še raziskati.

Danes bi rad, da Evropski parlament sprejme to resolucijo na plenarnem zasedanju. Ta ukrep bi poslal jasno sporočilo evropskim institucijam in gvinejski vladi, da nismo pripravljeni prispevati davkoplačevalskega denarja za vzdrževanje pokvarjene vlade na oblasti, ki je vključena v kazniva dejanja.

Bil bi srečen, če bi enkrat, in upam, da bo to postal precedenčni primer, na človeška življenja in človekove pravice gledali kot na pomembnejše od gospodarskega sporazuma. Takšna poteza bi me še toliko bolj veselila, ker je Komisija že sprejela ta ukrep, enako pa je storil tudi Odbor za ribištvo. Zdaj je skrajni čas, da tudi Evropski parlament ratificira ta sklep na svojem plenarnem zasedanju.

Tako je to velika priložnost za nas in upam, kot je bilo že omenjeno, da bo deseti člen ostal nedotaknjen.

(Aplavz z nekaterih strani)

Tomasz Piotr Poręba, v imenu skupine ECR. – (PL) Gospod predsednik, najmanj 157 mrtvih in več kot 1 200 ranjenih je rezultat posega gvinejske vojske v miroljubnih demonstracijah opozicije, ki so bile septembra na stadionu v Conakryju. To je največji pokol od začetka neodvisnosti Gvineje leta 1958.

Ob prevzemu oblasti lansko leto decembra je predsednik Camara obljubil, da se bo lotil korupcije in anarhije ter nato predal oblast na demokratičnih volitvah. Danes vojaška hunta še naprej vlada državi brez spoštovanja osnovnih načel pravne države ali temeljnih pravic. Tolpe vojakov redno sodelujejo v napadih, ropih in posilstvih.

Kot predstavniki demokratičnih držav moramo zahtevati takojšnji umik hunte in da se privedejo pred sodišče vsi, ki so odgovorni za krvavi pokol civilistov, za streljanje v množice in javno posiljevanje žensk. Gvineja je država z velikim gospodarskim potencialom, pa je kljub temu ena najrevnejših držav na svetu in ena najbolj skrupiranih držav v Afriki in nadaljnje diktatorstvo vojaške hunte bi lahko pripeljalo do državljanske vojne in destabilizacije razmer v celotni zahodni Afriki.

Anne Delvaux (PPE). – (FR) Gospod predsednik, danes beležimo 150 mrtvih in neštete primere spolnega ponižanja. Dne 28. septembra je bila nad gvinejskim civilnim prebivalstvom storjena sila, kakršne še ni bilo. Tudi represija vojaške hunte na oblasti je bila nesorazmerna in poročila prič ne dopuščajo dvoma.

Ob takem barbarstvu moramo biti izredno odločni in pozdravljam sankcije, usmerjene proti poveljniku vojaške hunte Moussi Dadis Camari, za katere so se včeraj odločile države članice EU. Obsodba dogodkov očitno ne zadošča. Zahtevati moramo, da dogodke v celoti razišče prava mednarodna preiskovalna komisija in da zagrešeni zločini ne ostanejo nekažnovani.

Poleg tega bi rada sama v 30 sekundah, ki so mi še ostale, pozvala Unijo, naj uporabi vsa sredstva v svoji pristojnosti za boj proti uporabi spolnega nasilja kot vojnega orožja. To je hitro naraščajoč pojav na številnih

območjih oboroženih spopadov. Žrtve so ženske, pogosto zelo stare ali zelo mlade. V vseh primerih pa so cilj ranljivi ljudje.

Podporo za pravno državo in dobro upravljanje mora samodejno spremljati spoštovanje človekovih pravic, enakost med spoloma in varstvo najranljivejših, kar so minimalni pogoji za vsako obliko novega sporazuma o sodelovanju.

Harlem Désir (S&D). – (FR) Gospod predsednik, komisar, gospe in gospodje, 28. septembra so šli ljudje v Gvineji na ulice in pozivali k spoštovanju danih zavez in k organizaciji svobodnih in demokratičnih volitev, kot je bilo obljubljeno.

Režim, ki je bil že povsem brez legitimnosti, jih je na najhujši možen način zatrl in tistega dne so izgubili vse dostojanstvo. Moške so zatirali, ženskam parali trebuhe z bajoneti in jih posiljevali, politične nasprotnike in sindikaliste pa mučili in pohabljali.

Evropska unija mora danes podpreti Afriško unijo, ECOWAS in Združene narode in ne sme dovoliti, da bi ta zločin ostal nekaznovan, predvsem pa mora pokazati solidarnost do gvinejskega prebivalstva. Ta država obilja dobrin, ki jih ima, ne bo nikoli mogla uporabiti za svoj razvoj, dokler jih bo skorumpirano diktatorstvo lahko plenilo v korist klana.

Zato pozdravljam odločen pristop, ki ga je napovedala Evropska komisija in ki ga lahko danes pokaže Parlament. Ne moremo presojati čistih gospodarskih interesov v primerjavi zavezami, ki so jih dale partnerice Evropske Unije, zlasti tiste, ki so podpisale Sporazum iz Cotonouja, glede spoštovanja človekovih pravic in spoštovanja demokratičnih načel. Danes imamo zavezo do ljudi v Gvineji, da jih bomo podprli v njihovem boju za svobodo in demokracijo.

Ioannis Kasoulides (PPE). – Gospod predsednik, za besedo sem prosil preprosto zato, da bi dal pripombe na predlog o prekinitvi obstoječega ribiškega protokola med EU in Gvinejo. Dvomim, da bo brutalni režim, ki ne okleva, ko se znebi življenj 156 svojih državljanov in je odgovoren za številna druga grozodejstva, kaj ganjen zaradi nesorazmerno majhne sankcije za to zadevo. Prav tako ne smemo pozabiti, da obstajajo zakonske obveznosti v zvezi s tem sporazumom do ljudi, ki so zaposleni v ribiški industriji v Gvineji in nimajo nič opraviti z brutalnim režimom. To je vzrok, zakaj se ELS obotavlja, da bi podprla ta predlog.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, zgodba o Conakryju v Gvineji sledi vse preveč znanemu scenariju: diktatorski vladar; vojaški udar; en avtoritarni režim se zamenja z drugim; in večina ljudi še vedno živi v obupni revščini. Zaradi bogatih mineralnih in naftnih virov bi bila Gvineja lahko ena najuspešnejših afriških držav. Namesto tega bogastvo podžiga spopade in revščino, ne le v Gvineji, temveč v celotni regiji, ki je v zadnjih 20 letih doživela strašno prelihanje krvi in kronično nestabilnost.

V preteklosti sem pritiskal na Evropsko komisijo, naj pomaga pripraviti neke vrste proces Kimberley še za druge vrste virov, ne zgolj za diamante, s katerim bi zagotovili, da z dejavnostmi rudarskih družb ne bi podpirali državljanskih vojn ali neusmiljenih diktatorjev, kakršen je poveljnik Camara v Gvineji. Zato sem posebno zaskrbljen zaradi velikih poslov, sklenjenih med Gvinejo in kitajskimi podjetji, in upam, da bosta Komisija in Svet izrazila Peking na naša pričakovanja, da njegove poslovne dejavnosti ne bodo povzročale ne notranjih sporov ne nadaljnega spodkopavanja človekovih pravic v Gvineji. Vendar tako kot gospod Kasoulides sumim, da bodo predlogi za preklic ribiškega sporazuma EU služili samo temu, da bodo kaznovali lokalne skupnosti, ne pa vojaške hunte.

Heidi Hautala (Verts/ALE). – (FI) Gospod predsednik, ker smo tukaj pohvalili Komisijo za njen sklep, ki ga je sprejela v zvezi z ribiškim protokolom z Gvinejo, še posebej glede kršitev človekovih pravic, bi rada vprašala Komisijo, če namerava zdaj pripraviti sistematičen pregled podobnih situacij ali se vsaj pripraviti na to, da bo ravnala dosledno in prav tako odločno, če se bodo pojavile resne kršitve človekovih pravic kje drugje.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Gospod predsednik, pred kratkim me je finski volivec vprašal, kako bi opredelila človekove pravice. Rekla sem, da ni treba, da to sama opredelujem in da tega nima smisla početi; sicer ne bodo prišli dlje od mojih vhodnih vrat, kajti menim, da so človekove pravice že opredeljene in da so se države zavezale, da jih bodo spoštovale. So zavezujoče za mednarodno skupnost. Zato se sklicujemo nanje.

Gvineja je podpisnica Sporazuma iz Cotonouja, ki zahteva spoštovanje človekovih pravic in demokracije. To je osnovno izhodišče. Ko bomo na podlagi Cotonoujskega sporazuma sklepali še več sporazumov o sodelovanju, moramo res vztrajati na pravilnem odvijanju demokratičnega razvoja. Kot smo slišali, so

razmere v Gvineji tokrat nevzdržne in zahtevajo hiter odgovor in morebitne sankcije. Gvineja ima pomembne zaloge rude in s tem velike priložnosti za razvoj. Hkrati pa je ena najbolj skorumpiranih držav na svetu. Obžalovanja vredno je, da kitajske državne družbe in podjetja, ki vlagajo v Gvinejo, ne vztrajajo pri nobeni obliki zaveze človekovim pravicam.

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Komisija je hitro in odločno ob več kot eni priložnosti obsodila (*Predsednik je prekinil govornika*) pokole in očitne kršitve človekovih pravic, ki so se zgodili 28. septembra 2009 in so se od takrat tudi nadaljevali.

Komisija je prek svojega sodelovanja v mednarodni kontaktni skupini za Gvinejo odobrila sklepe, dosežene na zasedanju 12. oktobra, s katerimi je predvideno sprejetje različnih ukrepov, ki podpirajo upoštevanje človekovih pravic.

Prvič, na humanitarni ravni je treba vse ljudi, ki so bili samovoljno prijeti, izpustiti in vsa trupla žrtev izročiti njihovim družinam, vsi ranjeni, zlasti ženske, ki so bile posiljene, pa morajo dobiti zdravniško pomoč. Ne moremo si kaj, da ne bi izrazili svoje zgroženosti in zaskrbljenosti, ker se zdi, da zaenkrat ni bil izveden še niti eden od teh ukrepov.

Drugič, Komisija pozdravlja sklep generalnega sekretarja Združenih narodov, da bodo ustanovili mednarodni preiskovalni odbor za raziskavo pobojev, ki so bili 28. septembra, da bi se kaznovali storilci teh dejanj. Za nas je zelo pomembno, da se preneha njihova nekaznovanost in slabšanje položaja človekovih pravic v Gvineji. Mednarodni preiskovalni odbor in predhodne preiskave, ki jih je izvedlo Mednarodno kazensko sodišče, bodo pomagali izboljšati stanje v tem pogledu.

V teh razmerah je Komisija pripravljena preučiti možnost, da bi dala finančno podporo Mednarodni opazovalni misiji in ponudila varstvo, tako da bi bili člani Komisije in priče zavarovani pred ustrahovanjem, in pomagati ustvariti varno ozračje za gvinejske prebivalce.

Po drugi strani se Komisija nagiba k temu, da bi poleg uvedbe popolnega embarga na orožje preučila možnost podpore reforme na področju varnosti in preoblikovanja vojske v poklicno tako, da bi se obnovila stabilnost v Gvineji.

Nazadnje bi rad poudaril, da so bili ukrepi, ki so potrebni v skladu s členom 96 Sporazuma iz Cotonouja, sprejeti že 27. julija 2009.

Rad bi omenil tudi točko, ki je bila poudarjena pred tem. Zaradi doslednosti in da bi povečal pritisk na vojaško hunto, je gospod Borg, komisar, ki je odgovoren za ribištvo in pomorske zadeve, napovedal namero Komisije, da umakne sporazum o partnerstvu, predlagan v sektorju ribištva, ki naj bi bil podpisan z Gvinejo. Pravzaprav zdaj ne nameravamo plačati (*aplavz*) ustreznega finančnega prispevka.

V odgovor na zastavljeno vprašanje – da, Komisija bo v drugih primerih nedvomno ukrepala glede na posamezne primere in pogledala razmere, ki se bodo pojavile v konkretnih primerih.

Hvala lepa.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo po razpravah.

Pisne izjave (člen 149)

Maria do Céu Patrão Neves (PPE), v pisni obliki. – (PT) Glavni cilj novega sporazuma o partnerstvu med EU in Conakryjem v Gvineji je okrepitev sodelovanja med Evropsko unijo in Republiko Gvinejo, da bi spodbudili uvedbo partnerstva za razvoj politike trajnostnega ribištva in odgovornega izkoriščanja ribiških virov v gvinejski ribolovni coni v interesu obeh strank.

Finančni prispevek na podlagi protokola je določen v višini 450 000 EUR na leto za ribolovne možnosti, ki se nanašajo na kategorijo izrazito selivskih vrst. Celotni znesek je mišljen za vzpostavitev nacionalne ribiške politike, ki temelji na odgovornem ribištvu in trajnostnem izkoriščanju ribiških virov v gvinejskih vodah.

Zgoraj navedeno je v skladu s predlogom portugalske komunistične stranke glede sporazumov o ribištvu s tretjimi državami, zato sem glasovala za ta dokument.

12.2. Iran

Predsednik. - Naslednja točka je razprava o sedmih predlogih resolucij o Iranu.

Ana Maria Gomes, avtorica. – (PT) Gospod predsednik, za Iran je značilna jezikovna, verska, etnična in politična raznolikost. Šiitska večina živi skupaj s suniti, zoroastri, kristjani, judi in bahaji. Perzijska večina si deli državo z nešteti etničnimi manjšinami, ki sestavljajo skoraj polovico prebivalstva: Azeri, Arabci, Kurdi, Balohi in drugimi. Mesta prekipujejo od sodobnega srednjega razreda in mladih ljudi, ki so pripravljeni živeti v Iranu 21. stoletja. Ves ta vrvež in zapletenost plaši režim, ki bi imel raje preprost Iran, preprost v smislu verskega fanatizma, osamelosti države in preprost v smislu javnega mnjenja, zastrašenega z nasilnim zatiranjem.

Ta resolucija opisuje sistematične kršitve človekovih pravic, ki se Irancem dogajajo v njihovi lastni državi, vključno s pogosto uporabo smrtne kazni, celo za otroke, kamenjanjem moških in žensk, velikimi omejitvami svobode izražanja in preganjanjem verskih in etničnih manjšin. S to resolucijo Parlament pošilja dve ločeni sporočili. Prvo je za ljudi v Iranu. Evropa vidi v Irancih, še posebno v mladih, upanje za prihodnost, v kateri bo njihova država sprejela demokracijo in svobodo ter prevzela v regiji pomembno vlogo, ki si jo zasluži. Drugo je za iranski režim. Pripovedujemo mu, da Iran nikoli ne bo izpolnil svojega nedvomnega potenciala, dokler bosta nasilje in mračnjaštvo glavni značilnosti političnega režima, ki samo govori o vrednotah pravice in miru ter še naprej brutalno zatira svoje ljudi.

Marietje Schaake, avtorica. – Gospod predsednik, vsaka vlada črpa svojo legitimnost iz zagotavljanja blaginje za svoje državljane. Vsak režim, ki ne uspe zagotoviti te najosnovnejše odgovornosti, izgubi svojo legitimnost v mednarodni skupnosti.

Sedanja samoizolacija vodi v uničenje Irana in ima strupen vpliv na sosednje države in preostali svet. Ne moremo stati ob strani in gledati obešanja mladoletnih prestopnikov, posiljevanja ljudi in samovoljnega nasilja, ki ga znaša nad prebivalci njihov lastni režim. Menimo, da je treba zdaj ponovno poudariti, da tisti, ki so krivi in so zagrešili te zločine proti človeštvu, ne morejo ostati nekaznovani in tudi ne bodo, mi pa bomo še naprej zagovarjali, da imajo Iranci pravico uveljavljati svojo pravico do svobode govora in miroljubnih protestov za svobodo in demokracijo.

Evropska unija je dolžna ohranjati te splošne pravice na dnevnem redu tudi kadar gre za trgovinske interese ali jedrski program Irana. Samo takrat, ko si bo iranski režim zaslužil legitimnost pri svojih državljanih, bo lahko verodostojni udeleženec mednarodne skupnosti.

Tunne Kelam, avtor. – Gospod predsednik, te razmere imajo korenine v zelo posebnem klerikalnem diktatorstvu, ki je na slabem glasu po zatiranju človekovih pravic in državljskih svoboščin. Razmere so od junijskih volitev še slabše. Prijetja, mučenja in usmrtitve mladoletnikov in žensk so se še povečali. Iran ima dejansko največje število usmrtitev na svetu za Kitajsko.

Zadnje informacije od včeraj, ki še niso vidne v predlogu resolucije, so, da je iranski režim v teheranskem zaporu Evin obesil pet zapornikov, vključno s Soheilo Ghadiri, 28-letno žensko. V zadnjih mesecih je to že četrta obešena ženska v tem režimu.

Takšne barbarske obsodbe nimajo ničesar skupnega z domnevno zagrešenimi zločini zapornikov, ampak bolj s prizadevanji, da bi zaostrili ozračje strahovlade v državi, zlasti med ženskami in mladimi, ki so pokazali, da so odločni vzpostaviti demokracijo in nasprotujejo volitvam.

Rui Tavares, avtor. – (PT) Ne glede na to, koliko ljudi je tu v Parlamentu takrat, ko govorimo v njem, govorimo tudi v imenu milijonov ljudi v Iranu, ki so šli na ulice in tvegali življenje in varnost, da so protestirali proti volitvam, za katere so verjeli, da so prevara.

Ti milijoni Irancev, znotraj in zunaj države, pričakujejo nekaj od nas in zato izhodišče ne more biti nič drugega kot solidarnost in sodelovanje v zagotavljanju pomoči milijonom Irancev, ki se bojujejo za demokracijo in človekove pravice in ki, to je treba povedati, tvegajo veliko več kot tisti, ki se jih boji diplomacija.

Rekel bi torej, da izhodišče ne more biti nič drugega. Res je, da je bila zahodna politika zelo pogosto poenostavljena, nepoučena o Iranu. Res je, da se je Evropa prepogosto odzivala na politike, ki so se v zvezi z Iranom izkazale za napačne. Res je, da zelo pogosto nismo hoteli sprejeti, da bi moral imeti Iran spoštovanje mednarodne skupnosti, ki si jo kot glavna regionalna moč gotovo želi.

Kot se je izrazil iranski umetnik v izgnanstvu po protestih, zahod ni želel islamske republike in zdaj nimamo niti republike. Vendar ni nič od tega ne opravičuje režima, ki je zatrl svobodo, zatiralskega režima in zdaj režima, ki temelji na vedno bolj neprepričljivih temeljih ponarejenih volitev in zatiranja lastnih ljudi. Iranski ljudje pričakujejo solidarnost in podporo Parlamenta in mi jo skušamo zagotoviti s tem besedilom.

Fiorello Provera, *avtor*. – (IT) Gospod predsednik, gospe in gospodje, poznamo politične in družbene razmere, v katerih živijo državljani Islamske republike Iran.

Zavedamo se pomembnega vmešavanja vere v politične odločitve in področje temeljnih človekovih pravic. Zadnji primer je bil uboj Behnooda Shojaeja, mladega moškega, ki so ga pred kratkim usmrtili, čeprav je bil v času kaznivega dejanja mladoleten. To je zadnja epizoda v verigi hudih kršitev človekovih pravic, ki vključujejo zatiranje političnih nasprotnikov, homoseksualcev, novinarjev, intelektualcev in vseh, ki se bojujejo za socialni in civilni razvoj Irana.

Razmere so se poslabšale v režimu Mahmuda Ahmadinedžada, ki je nastopil svoje predsedovanje z nenehnim zanikanjem holokavsta in obstoja države Izrael. Od leta 2005 so se številne usmrtitve v Iranu početerile in Iran je edina država na svetu, ki izvaja usmrtitve mladoletnikov, krivih zločinov. Dobro je znana sistematična uporaba mučenja v zaporih in uporaba srednjeveškega kaznovanja, kot so amputacije in kamenjanje, vendar je režim v težavah, kar se je pokazalo po zadnjih volitvah, ko je na tisoče dovolj pogumnih ljudi protestiralo na ulicah.

Mlada ženska, Neda Agha-Soltan, ubita na ulici, ker se je postavila za svoje pravice kot ženska in državljanka, je postala simbol, ne le zatiranja, temveč tudi želje ljudi po svobodi, ki jim mora Evropa pomagati. Kako lahko pomagamo? Eden od načinov je z evropskim instrumentom za demokracijo in človekove pravice. Drugi oprijemljiv predlog je, da poimenujemo ulice ali trge v naših mestih po Nedi Agha-Soltan. S tem ne bi zgolj počastili njene žrtve, ampak bi pokazali tudi našo solidarnost z iransko opozicijo in zagotovili večjo informiranost in ozaveščenost evropskih državljanov o tako resnih razmerah. Rad bi videl, da bi bila slika Nede Agha-Soltan razstavljena poleg slike Aunga San Suu Kyija na eni strani evropske parlamentarne zgradbe v Bruslju.

Še zadnja pripomba: kako ima lahko predsednik Ahmadinedžad kakršno koli verodostojnost v pogajanjih o jedrskem vprašanju, če preganja lastne ljudi in jim nasprotuje, ker zahtevajo večjo demokracijo, več svobode in večje spoštovanje človekovih pravic?

Struan Stevenson, *avtor*. – Gospod predsednik, medtem ko mi sedimo v Parlamentu in imamo velike razprave, rablji v Iranu delajo nadure. Kot smo izvedeli od Tunneja Kelama, so včeraj obesili še pet ljudi, vključno z žensko, ki so ji starši žrtve odpustili. Torej je bila dejansko oproščena smrtne kazni, vendar so jo naknadno obesili.

Mi v EU pa zasledujemo politiko sprajljivosti. Ta teden smo se dogovorili, da bomo spodbudili Ruse, naj bogatijo jedrske gorivne palice v imenu Ahmadinedžada v povračilo za njegovo jamstvo, da bo ustavil lastni program bogatenja jedrskega goriva. Vendar pa on ni niti dal jamstva niti ni odprl dostopa inšpektorjem, da bi pregledali jedrske objekte. Mi z nadaljevanjem te politike sprajljivosti samo spodbujamo mule. Morali bi uvesti neusmiljene sankcije. Neusmiljenost je edini jezik, ki ga mule razumejo.

Barbara Lochbihler, *avtorica*. – (DE) Gospod predsednik, na začetku tega delnega zasedanja je predsednik Buzek poudaril, da je ukinitve smrtne kazni osnovna skrb Evropskega parlamenta. To velja za vse regije na svetu, treba je odpraviti to nehumano in barbarsko kazen.

Mislil je na usmrtitve, ki so se zgodile v Iranu. V predlogu resolucije, ki je pred nami, so omenjene predvsem štiri smrtne obsodbe. Ti ljudje so bili obsojeni na smrt, ker so domnevno sodelovali v protestih proti volitvam, vendar so bili v domnevnem času kaznivega dejanja vsi v priporu. Torej gre lahko to še vedno v pritožbo in ostati moramo pozorni na te primere.

Obravnavano je bilo tudi dejstvo, da so v Iranu v času kaznivega dejanja še vedno izvajali usmrtitve mladoletnikov. Iran je edina država, kjer še vedno potekajo usmrtitve ljudi, ki so v času kaznivega dejanja mladoletni. Iran je ratificiral Mednarodni pakt o državljanskih in političnih pravicah in Konvencijo o otrokovih pravicah in je zato dolžan sprejeti nacionalni zakon, ki prepoveduje usmrtitve mladoletnikov. Iranskemu parlamentu je bil podan predlog zakona in pozvati moramo kolege, naj storijo vse, kar je v njihovi moči, da se preneha blokiranje sprejema tega zakona. Mislim, da je to zelo pomembna naloga.

Za konec bi rada izrazila svoje veliko spoštovanje do vseh moških in žensk v Iranu, ki tako veliko tvegajo, ki gredo na ulice in se trudijo na različne načine, ko zahtevajo spoštovanje pravic, do katerih so upravičeni po iranski ustavi. Njihova odločnost, zaveza in pogum zaslužijo našo brezpogojno solidarnost.

Martin Schulz, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik 2. oktobra letos je iranska policija ustavila nekega moškega zadnjo minuto pred vkrcanjem na letalo. To je bil odvetnik Abdolfattah Soltani, ki bi moral dobiti mednarodno nagrado za človekove pravice za leto 2009 v mojem domačem mestu Nürnbergu za svoje pogumno delo za žrtve političnega preganjanja. Kljub temu, da je imel gospod Soltani veljaven potni list, so mu iranske oblasti brez kakršnega koli zakonitega razloga odrekle dovoljenje, da bi zapustil državo. Njegovi ženi so dovolili, da je odšla. Pravilno je dejala, citiram: „Boli me, da se v državi, ki samo sebe imenuje teokracija, izvajajo dejanja, ki nimajo nobenega opravlja z bogom“.

Iran obvezuje mednarodna zakonodaja, ker je ratificiral Mednarodni pakt ZN o državljanskih in političnih pravicah, ki določa, da ima vsakdo človekovo pravico, da zapusti katero koli državo, vključno s svojo lastno. Zdi se mi škandal, da Iran tepta to pravico. Zato lobiram za Soltanijev primer, da se danes vključi v našo skupno resolucijo, resolucijo o Iranu, in prosim za vašo podporo.

Ryszard Czarnecki, v imenu skupine ECR. – Gospod predsednik, rad bi uporabil čas, ki mi je na voljo, da izrazim svojo zaskrbljenost nad razmerami v Iranu in zlasti glede članov iranske opozicije v taborišču Ashraf v Iraku, ki je za ljudi v Iranu simbol odpora.

Iraška vlada ne bi smela več slediti ukazom mul iz Teherana. Irak bi moral razumeti, da iranski režim nima prihodnosti in da se drži na oblasti z zatiranjem in usmrčitvami. Če je torej Irak suverena država, bi moral spoštovati in izvajati resolucijo Evropskega parlamenta o Ashrafu z dne 24. Aprila 2009, ki poziva Irak, naj ustavi vse nasilne premestitve oseb, nastanjenih v Ashrafu znotraj Iraka. Mule v Teheranu hočejo, da se Ashraf uniči, mi v Evropi pa moramo podpreti te nemočne iranske begunce. To je naša moralna dolžnost.

Prosim bi morali Predsedstvo EU in Komisijo, naj zahtevata, da se ZN bolj vključi in pošljejo tja stalno ekipo ali celo mirovne sile, da bi preprečili še več napadov in nasilne selitve teh ljudi v druge dele Iraka.

Bastiaan Belder, v imenu skupine EFD. – (NL) Gospod predsednik, nobenega dvoma ni, da so se razmere na področju človekovih pravic v Islamski republiki Iran v zadnjih mesecih močno poslabšale. Prava ponazoritev tega je sedanji razvoj represivnega aparata, ki ga vodi predsednik Ahmadinedžad, ki v kali zatire vsak pojav kakršnega koli nasprotovanja njegovi upravi, ki je dvomljive legitimnosti. Razvpiti nasilneži, znani kot Basidž so zdaj vključeni v iransko revolucionarno gardo, drugo grozljivo organizacijo.

Kaj lahko tu še vedno doseže Evropska unija? Odgovor sta predvsem dve stvari. Skupaj z Združenimi državami se moramo mi, zahodni svet, osredotočiti na posamezne primere resnih zlorab človekovih pravic v Iranu (poglejte tudi našo resolucijo). V neposredni povezavi s tem moramo dati Teheranu jasno vedeti, da ne bomo dopuščali teh zlorab in da bodo imele resne posledice.

Ko bo šlo za nacionalne interese, zlasti gospodarske narave, se bodo iranski pragmatisti pojavili sami od sebe. Pri tem se bodo morda sklicevali celo na Ajatolaha Homeinija, ustanovitelja Islamske republike Iran. Navsezadnje se je takrat, ko je šlo zares, tudi on odločil, da je dal prednost nacionalnim interesom pred verskimi zahtevami. Komisija, Svet, pozivam vas, da poiščete slabosti ajatol, predvsem v interesu strpnejših oblik življenja za iranske ljudi in v interesu varnosti židovske države Izrael, pri tem pa ne pozabite arabskega sveta in tudi Evropske unije.

Krisztina Morvai (NI). – (HU) Pred nekaj dnevi je bil tukaj predsednik Barroso in vprašala sem ga, kaj bi bilo mogoče storiti, da bi rešili krizo človekovih pravic, ki traja v državi članici Evropske unije, Madžarski, že od jeseni 2006. Že večkrat sem omenila, da je bilo več sto ljudi podvrženih tako nasilni policijski brutalnosti, da so utrpeli resne poškodbe, da so več sto ljudi samovoljno prijeli in da je šlo več sto ljudi skozi dolgotrajne kazenske postopke, v katerih se je pokazalo, da so nedolžni. Predsednik je odvrnil, da so to notranje zadeve in da se Evropska unija ne more vmešavati v notranje zadeve. Rada bi vprašala o dvojnih standardih, ki se uporabljajo in o tem, kakšno pravno podlago ima Evropska unija za vmešavanje v državo zunaj Evropske unije, če okleva, da bi zavarovala človekove pravice v državi članici Evropske unije. Rada bi tudi izkoristila priložnost in prosila naše iranske prijatelje, ki pripadajo opoziciji, pa tudi tiste, ki pripadajo vladni stranki, da pomagajo Madžarom zavarovati njihove človekove pravice.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Gospod predsednik, Iran bi imel pomembno vlogo v mirovnih pogajanjih na Bližnjem vzhodu, a na našo žalost se zdi, da se država čedalje bolj oddaljuje od demokratične pravne države. Prvič, obstaja razlog, ki meče resne dvome na volilne rezultate lanskega junija, ki so omogočili

predsedniku Ahmadinedžad, da je ostal na položaju. Po volitvah so postale splošne razmere v zvezi s človekovimi pravicami še slabše. Poleg tega se je od leta 2005, ko se je Ahmadinedžad povzpел na oblast, število usmrtitev štirikrat povečalo in Iran usmrti največ ljudi na svetu za Kitajsko. Drugič, svoboda vere in izražanja mnenja sta v žalostnem stanju. Na primer, sedem bahajskih voditeljev je še vedno zaprtih samo na podlagi njihovega verskega prepričanja.

V naši resoluciji se obračamo na iranske oblasti in upam, da lahko hkrati na ta način pokažemo svojo podporo in spoštovanje do poguma, ki so ga pokazali številni Iranci v boju za temeljne svoboščine in demokratična načela. Posebno spoštujemo tiste pogumne iranske ženske, ki so imele odločilno vlogo v demonstracijah, ki so sledile volitvam v Teheranu.

Peter van Dalen (ECR). – (NL) Gospod predsednik, Iranu vlada strog režim, ki temelji na radikalni razlagi islama in korana. Tisti v Iranu, ki nočejo biti del tega, padejo v nemilost. Iran je grozljiva država, zlasti za tamkajšnje kristjane. Za muslimane, ki so se spreobrili v krščanstvo, v Iranu dobesedno ni več življenja. Lansko leto je iranski parlament sprejel zakon, po katerem je opustitev islamske vere kaznivo dejanje, ki se kaznuje s smrtjo.

Prav tako v Iranu ni življenja za demonstrante. Trije ljudje, prijeti med demonstracijami proti izidu predsedniških volitev so bili zdaj obsojeni na smrt. Popolnoma narobe in nedojemljivo je, da sodišče razglasi takšno obsodbo. Pritožba proti tej obsodbi je še vedno mogoča, vendar je vsakemu jasno, da se morajo v Iranu celo demonstranti bati za svoje življenje.

Pozivam Svet in Komisijo, naj močno podpreta te demonstrante v nadaljnjih postopkih in zlasti, naj odločno nasprotujeta brutalnemu iranskemu režimu.

Laima Liucija Andrikiienė (PPE). – (LT) Razmere glede človekovih pravic v Iranu se očitno slabšajo. Predsedniške volitve dvomljive legitimnosti, ki so potekale letos, in množični protesti ljudi, ki so sledili volitvam, so zrcalili vedno bolj napete in zastrašujoče politične in socialne razmere v Iranu.

Rada bi poudarila, da je v letošnjem poročilu Novinarji brez meja, ki ocenjuje svobodo tiska, Iran končal na dnu seznama in je 172. od 175 in je višje le še od Eritreje, Severne Koreje in Turkmenistana.

Razmere za novinarje so v Iranu med najslabšimi na svetu, brezplačne informacije na internetu so blokirane in ljudje, ki pišejo bloge, so preganjani. Še predobro poznamo zgodbo o slavni blogerki Faribi Pajooh, ki je bila prav pred kratkim prijeta, njena prihodnost pa ostaja negotova.

Pozivam Evropsko komisijo. Komisar, čimprej moramo ustanoviti delegacijo Komisije v Teheranu, da bomo začeli dialog z institucijami iranske vlade o slabšanju razmer na področju človekovih pravic v tej državi.

Jim Higgins (PPE). – Gospod predsednik, v celoti se strinjam s pripombami gospoda Czarneckija. Napad julija lansko leto na iraško taborišče PMOI v Ashrafu v Iraku se lahko opiše samo kot primitiven in barbarski. Enajst ljudi je bilo ubitih in lahko bi se zgodilo, da bi jih bilo še veliko več, številne ljudi so brutalno poškodovali – morate si pogledati videoposnetek, da dojamete kakšno barbarstvo se je dejansko zgodilo. Vojska in vojaki so si privoščili najbolj sadistično obliko brutalnosti. Posledica je bila, da je bilo prijetih 36 ljudi, ki niso imeli nobene druge možnosti kot gladovno stavko. Izpuščeni so bili pred dvema tednoma zaradi mednarodnega pritiska – in mednarodni pritisk po 72 dneh gladovne stavke je tisto, zaradi česar so se ljudje v Malikijevi vladi uklonili. Ti ljudje so torej begunci, pravico imajo do tega, da so varni, ko gredo zvečer spat in zjutraj, ko vstanejo. Kot je rekel gospod Czarnecki, potrebujemo dve stvari: prvič, potrebujemo stalno navzočnost ZN tam, da bodo nadomestili Združene države, in drugič, popolno jamstvo, da ne bo več razseljevanja.

Véronique De Keyser, avtorica. – (FR) Gospod predsednik, rad bi k temu, kar so že povedali kolegi poslanci dodala tri majhne točke.

Prvič, – in tu se sklicujem na to, kar je povedala gospa Gomes – kljub vsemu, kar se dogaja, kljub tragedijam, ki se dogajajo v Iranu, in režimu, še vedno verjamemo v politično prihodnost te države in moč njene civilne družbe.

Moja druga točka je, to ni bilo dovolj poudarjeno, da obsojamo zadnje samomorilske napade, ki so se zgodili v Sistanu in Balučistanu, saj so bili žrtve poleg revolucionarne garde, na žalost, tudi ducati civilistov. Smo proti tej vrsti nasilja, čeprav popolnoma razumemo razloge, zakaj se je zgodilo, vendar moramo v tem trenutku stopiti na stran nasprotnikov režima.

Nazadnje, prepričana sem, da naš Parlament obsoja smrtno kazen ne glede na to, koga prizadene – otroke, ženske, odrasle – ali katera država na svetu jo izvaja.

Cristian Dan Preda, avtor. – (RO) Tudi jaz bi rad ostro obsodil poslabšanje razmer na področju človekovih pravic v Iranu na začetku volitev v juniju. To poslabšanje se je nedvomno pokazalo z ogromnim valom prijetij in nasilja nad nasprotniki režima.

Poleg tega, kot je bilo že omenjeno, je bila resno ogrožena svoboda obveščanja, ob tveganju, da bo preganjanje usmerjeno proti novinarjem. Eden od glavnih znakov za zaskrbljenost je dejstvo, da se v Iranu na veliko uporabljata mučenje in smrtna kazen. Amnesty International je dejansko pred kratkim poudarila dejstvo, da se je po volitvah znatno pomnožilo število ljudi, ki so obsojeni in nato usmrčeni.

Nazadnje, rad bi izrazil svojo podporo zamisli o ustanovitvi delegacije Evropske unije v Teheranu. Takšna delegacija lahko dela na terenu skupaj s civilno družbo in s tem podpira pravice aktivistov, ki se bojujejo za svobodo.

Angelika Werthmann (NI). – (DE) Gospod predsednik, gospe in gospodje, rada bi vam nekaj predlagala. Človekove pravice, demokracija in pravna država so vprašanja, ki so preveč pomembna in preveč nujna, da bi se s tem ukvarjali v četrtek popoldne. Na žalost nas je tu samo še nekaj.

Pred enim mesecem smo razpravljali o umoru novinarjev. Danes so to strašne razmere na področju človekovih pravic v Gvineji, Iranu in Šrilanki. Vem, da mnogi od vas delite moje mnenje. Poiščimo drugi – boljši – datum za to pomembno razpravo.

Predsednik. – Gospa, o temi bi morali govoriti po postopku proste prijave k besedi. Jemljete čas za govor drugim poslancem.

Postopek proste prijave k besedi je končan.

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Dovolite, da na začetku izrazim sožalje družinam žrtev terorističnega napada, ki je bil izveden v provinci Sistan in Balučistan v Iranu. Komisija obsoja teroristične napade, ki se izvajajo kjer koli na svetu, skupaj z izgubo življenj, ki jih povzročijo.

Evropska komisija je globoko zaskrbljena nad sedanjimi razmerami na področju človekovih pravic in temeljnih svoboščin v Iranu. Ko govorimo o tej temi, lahko omenimo primere, kot so usmrtnice mladotnikov, diskriminacija do ljudi, ki pripadajo različnim manjšinam, znatne omejitve svobode izražanja in združevanja, slabo ravnanje z zaporniki, odrekanje pravice do poštenega sojenja, pa tudi obsežno zatiranje in ustrahovanje podpornikov človekovih pravic in političnih nasprotnikov.

Evropska unija je ohranila neposreden stik z Iranom in odkrito seznanila iranske oblasti s svojim stališčem v zvezi z razvojem države.

Evropska unija podpira temeljne svoboščine in univerzalne vrednote, na katerih te temeljijo in se čuti dolžno izraziti svoje stališče vedno in povsod, kjer so ta načela kršena. Na žalost so se kljub številnim pozivom in izjavam o obsodbi s strani Evropske unije in mednarodne skupnosti razmere glede človekovih pravic v Iranu po predsedniških volitvah, ki so bile junija 2009, še poslabšale.

Številne ljudi so v zadnjih nekaj tednih usmrtili z obešanjem. Eden od teh ljudi, ki ste jih že omenili, Behnoud Shojae, ki je bil v času, ko je zagrešil kaznivo dejanje, še mladoleten, je bil usmrčen kljub ponovnim pozivom iz EU, da bi se njegova obsodba spremenila. V kratkem bo verjetno v Iranu usmrčenih še več mladotnikov. Zaskrbljeni smo tudi nad položajem sedmih bahajskih voditeljev v Iranu, ki so bili prijeti pred 17 meseci in morajo odgovarjati za resne obtožbe, kot sta vohunstvo in protidržavna propaganda. Zadnje predvideno zaslišanje je bilo spet preloženo na 18. oktobra, teh sedem ljudi pa bo do tedaj ostalo brez kakršne koli jasne možnosti za pravi sodni proces.

Po predsedniških volitvah so pridržali na stotine ljudi, ker so se udeležili demonstracij in imeli kritične pripombe. Procesi proti tistim, ki so sodelovali v teh dejavnostih, se nadaljujejo. Prejšnji teden so bili štirje ljudje obsojeni na smrt, ker so bili vpleteni v incidente po volitvah.

Nazadnje bi rad poudaril, da so skrbi, ki so jih izrazili poslanci o razmerah na področju človekovih pravic v Iranu, naše skupne skrbi. Komisija pozorno spremlja, kako se razvijajo razmere in bo še naprej uporabila vsako priložnost, da bo pozvala iranske oblasti k upoštevanju njihovih mednarodnih zavez glede človekovih pravic, vključno z upoštevanjem Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah in Splošne

deklaracije o človekovih pravicah. Izboljšanje razmer glede človekovih pravic v Iranu je ključni element pristopa Evropske komisije do krepitve političnega dialoga in sodelovanja s Teheranom v prihodnje.

Če odgovorim na vprašanje, ki mi je bilo postavljeno, da, prepričani smo, da v tem trenutku glede na sedanje okoliščine v Iranu ni pravi čas za ustanovitev delegacije Evropske komisije v Teheranu.

Predsednik. – Razprava je zaključena.

Glasovanje bo potekalo po razpravah.

Pisne izjave (člen 149)

Bogusław Sonik (PPE), v pisni obliki. – (PL) Gospe in gospodje, pozivam Evropsko unijo, naj ne čaka pasivno, medtem ko se kršijo človekove pravice v Iranu. Evropska unija mora zavzeti veliko odločnejše stališče proti smrtnim kaznim, ki se sprejemajo v tej državi, in usmrtitvam, zlasti tistim, ki se odredijo za mlade in mladoletne zločince. Odziv na to, kar se dogaja v Iranu danes, je eden največjih preskusov učinkovitosti našega zahodnega sveta.

Zato mora Evropska komisija takoj, ko bo mogoče, postaviti delegacijo Evropske unije v Teheranu, da bo podprla in okrepila dialog z iranskimi voditelji in civilno družbo in zlasti, da bo podprla mlade ljudi, politične zapornike in novinarje. Evropska komisija se mora veliko bolj vključiti v to, da se pošlje posebnega odposlanca visokega komisarja Združenih narodov za človekove pravice, da bo spremljal razmere v zvezi s političnimi zaporniki, da bomo zagotovili, da bodo iranske oblasti spoštovale mednarodne standardne postopke in pravne obveznosti v zvezi s človekovimi pravicami.

Evropska unija bo vedno skrbela za standarde civilnih svoboščin in skupne evropske demokratične vrednote tudi zunaj naših meja. Zato se moramo potruditi z intenzivnim dialogom s političnimi elitami, da bo Iran v 21. stoletju upošteval temeljne človekove pravice in pravico do življenja.

12.3. Šrilanka

Predsednik. – Naslednja točka je razprava o šestih predlogih resolucij o Šrilanki.

Geoffrey Van Orden, avtor. – Gospod predsednik, šrilanška ljudstva – Sinhalezi in predvsem Tamili – so v zadnjih 30 letih veliko pretrpela zaradi neusmiljene teroristične kampanje, ki so jo izvajali LTTE. Zdaj, ko so bili LTTE premagani na terenu, si vlada in ljudje v Šrilanki zaslužijo naše sočutno razumevanje in predvsem našo pomoč, ker se trudijo, da bi svojo državo spet usmerili na pot okrevanja in blaginje ter preprečili vsako oživiljanje terorizma.

Obstajajo ljudje, vključno z zagovorniki LTTE, ki bi radi šrilanškemu ljudstvu zadali še en udarec s spodkopavanjem preferencialnih trgovinskih sporazumov GSP+ z EU. Upam, da Komisija razume, da najboljša pot do gospodarske oživitve ni tista, ki jo daje pomoč, ampak trgovina. Šrilanške oblasti morajo najti rešitve za skrb, ki jih izražajo prijatelji mednarodne skupnosti, da ne bo nobenega izgovora za ogrožanje statusa GSP+.

Takojšnja prednostna naloga je seveda preselitev tisočev tamilskih civilistov, ki so jih zajeli v spopadu in so zdaj zaprti v slabih razmerah po taboriščih. Njihova obravnava se mora nemudoma začeti in mednarodna skupnost je povabljen, da pomaga.

Proinsias De Rossa, avtor. – Gospod predsednik, podpiram to resolucijo, čeprav menim, da ni dovolj kritična do šrilanške vlade. Na začetku tega leta smo bili priča pretresljivemu vojaškemu spopadu na območju Tamilskih tigrov brez vsakega upoštevanja življenja ali blaginje državljanov, ki so jih po mojem mnenju vse strani uporabile kot šahovske figure, kar se je končalo z 90 000 mrtvimi. Svet je obstal zgrožen in nemočen in še danes je več kot četrt milijona državljanov Šrilanke zaprtih po taboriščih brez ustreznih zdravstvenih objektov, brez čiste vode, sanitarij ali življenjskega prostora.

Današnja resolucija je razmeroma medel poziv šrilanškim oblastem, naj spoštujejo pravice svojih državljanov. Osebo menim, da mora Evropska unija, če ne bo kmalu kakšnega merljivega napredka v zvezi z zahtevami te resolucije, pritisniti na režim v Šrilanki gospodarsko in politično.

Šrilanka je pri svoji gospodarski obnovi odvisna od tujih neposrednih naložb in gospodarske podpore EU. Uporabiti moramo ta vzvod v interesu šrilanških ljudi, vključno s tamilskim ljudstvom.

Thomas Mann, avtor. – (DE) Gospodpredsednik, imam dve minuti. Zdi se, da je 25-letna državljanska vojna v Šrilanki končana. V maju so vladne enote zavzele območja na severu, ki so bila pod nadzorom LTTE. Upajmo, da bo nov začetek prinesel mir in s tem svobodo.

Ljudje trpijo ne le zaradi učinkov državljanske vojne, temveč tudi zaradi posledic cunamija in drugih naravnih katastrof. EU je povečala zunanjo trgovino in bo odobrila jugovzhodni Aziji višje tarifne preferencialne kot kateri koli drugi državi. Mednarodna pomoč prinaša s seboj obveznost, da politične sile v Šrilanki uveljavijo človekove pravice. Dvestopetdeset tisoč ljudi je zaprtih v preobljudenih taboriščih s slabo pitno vodo in medicinsko oskrbo. Organizacijam za pomoč se zavrača dostop. Moralo bi biti v interesu vlade same, da bi čim prej organizirala vračanje v domače vasi. V Evropski ljudski stranki (Krščanski demokrati) lobiramo za to, da se ključna vloga dodeli Mednarodnemu rdečemu križu.

Drugi sektor, kjer so potrebne spremembe, je tisk in svoboda izražanja. Ugrabitve in prijetja novinarjev se morajo nehati. Kritični članki ne smejo biti več kaznovani z zaporno kaznijo. Kot član delegacije SAARC, sem lahko velikokrat obiskal Šrilanko. Prepričan sem, da bo imel nov začetek v tej državi številne priložnosti, če se bodo konstruktivno vključili tamilski voditelji. Vendar to pomeni, da se zavračajo vse oblike terorizma in nasilja in to pomeni sodelovanje pri strategiji za uresničitev človekovih pravic. Zaradi državljanov Šrilanke si želim, da bi stavek, ki sem ga slišal tolikokrat – „vojna je institucija“ – končno poslali v preteklost.

(Aplavz)

Joe Higgins, avtor. – Gospod predsednik, politika do tamilskega ljudstva, ki jo je vodila vlada predsednika Rajapakse, je povzročila nočno moro za obe ljudstvi v Šrilanki, Sinhale in Tamile, z množičnim zatiranjem posameznikov in skupin v Šrilanki, ki so se uprli njenim šovinističnim politikam.

Po porazu Tamilskih tigrov se nočna mora za tamilsko ljudstvo nadaljuje, zlasti na severu Šrilanke, kjer je 300 000 ljudi (vključno z 31 000 otrok) na silo pridržanih v taboriščih, kjer so pogoste bolezni in podhranjenost.

Zdaj grozi nova strahota. Pojavljajo se poročila, da namerava Rajapaksova vlada naseliti sinhalsko ljudstvo na vzhodu in severu Šrilanke, z drugimi besedami, kolonizirati področja, kjer je v večini tamilsko govoreče ljudstvo. To bi bil recept za prihodnje spore v skupnosti.

Rajapaksova vlada je pravzaprav diktatorstvo z zelo tanko demokratično krinko. Pozdravljam priložnost, da se obsodi s pomočjo te resolucije. Res imam pridržek v zvezi z odstavkom 4, kajti glavni terorizem dejansko prihaja od Rajapaksove vlade proti ljudem. Čeprav kot socialist menim, da gverila pod pogoji v Šrilanki ne bi prinesla rešitve, ima tamilsko ljudstvo pravico, da se brani pred vojaško represijo.

Najboljši način za obrambo tamilskega ljudstva je združen boj tamilskih in sinhalskih delavcev in revežev proti sedanjí vladi in njenim novim liberalnim politikam in s socialistično preobrazbo šrilanške družbe, v okviru katere bi se lahko čudoviti viri te države uporabljali v korist celotnega prebivalstva. Ponosen sem, da sem povezan z Združeno socialistično stranko v Šrilanki, ki je sestrška stranka Socialistične stranke na Irskem, in ki je herojsko nasprotovala šovinizmu vlade za pravice tamilskega in sinhalskega ljudstva in za pravice tamilskih ljudi do samoodločbe.

Heidi Hautala, avtorica. – (FI) Gospod predsednik, vse, kar so kolegi tukaj zatrjevali o sedanjih razmerah v Šrilanki, je bilo potrjeno, ko je pododbor za človekove pravice pred kratkim organiziral zaslišanje o teh morastih razmerah.

Dejansko lahko potrdimo, da je gibanje teh 260 000 Tamilov še vedno omejeno, v nasprotju z vsemi mednarodnimi zakoni, čeprav so zdaj minili že meseci, odkar se je končala vojna. Potrdimo lahko, da obstajajo resne omejitve svobode tiska. Včeraj je organizacija Novinarji brez meja uvrstila Šrilanko na 162. mesto od 175 držav na lestvici o svobodi tiska.

Zdaj moramo zahtevati, da se predstavnikom vseh delegiranih organov ZN dovoli vstop v ta taborišča. Resolucija omenja organizacijo lokalnih volitev, mi kot skupina Zelenih/Evropske svobodne zveze pa pravimo nekaj precej manj ostrega ter upam, da bodo ljudje to podprli. Radi bi samo zabeležili, da se organizirajo te volitve.

Glede vprašanja politike o trgovini me zelo veseli, da Komisija zdaj preučuje, kako Šrilanka izvaja zahteve različnih sporazumov o človekovih pravicah. Pričakujem, da bo Komisija delala objektivno in nepristransko ter pravočasno potegnila sklepe, ali si je Šrilanka dejansko zaslužila to preferencialno obravnavo na podlagi GSP+.

Bernd Posselt, v imenu skupine PPE. – (DE) Gospod predsednik, zmagovalci bi morali biti velikodušni in mislim, da v Šrilanki še vedno veliko ljudi tega ne razume. Bistvo je, da razumemo vzrok etničnega spora, ki se je strašno zaostрил. Preprosto moramo spoznati, da ni nobenega načrta, ki bi jamčil Tamilom njihove legitimne pravice. Obe strani se morata približati druga drugi, da bi našli politično rešitev.

Nasilje je bilo pravično premagano, povzročitelji nasilja so bili premagani in v zvezi z nasiljem ni ničesar, kar bi lahko olupševali. Prava naloga je odpraviti vzroke nasilja. Lažje je končati vojno kot ustvariti mir. Vidimo, da v Bosni še zdaj, precej časa po koncu vojne, še vedno niso našli trajne rešitve za mir.

Skrbi me za stabilnost v Šrilanki, kajti ta manjšinski problem obstaja že stoletja in se je v času kolonializma še poslabšal, zato smo morali storiti vse, da smo posredovali med obema stranema in dosegli, da sta spremenili mnenje.

Lidia Joanna Geringer de Oedenberg, v imenu skupine S&D. – (PL) Gospod predsednik, maja letos po zmagi vlade nad Tamilskimi tigri se je zdelo, da se je državljanska vojna v Šrilanki navsezadnje po dolgih letih končala. V resnici pa je žalost v državi še vedno veliko težav, ki jih je treba rešiti.

Vlada zadržuje več kot 250 000 ljudi v taboriščih iz političnih razlogov in jim ne omogoči niti dostopa do humanitarnih organizacij. Zatira medije. Septembra letos je vrhovno sodišče v Colombu obsodilo novinarja na 20 let zapor, kar je predsedstvo EU razumelo kot grožnjo za svobodo govora in kar je bilo odločno obsojeno.

Velika ovira za razvoj države so protipehotne mine, ki ogrožajo življenje in zdravje ljudi. Šrilanka se še vedno ni pridružila Ottawski konvenciji, ki prepoveduje protipehotne mine. Podpis tega dokumenta bi nedvomno pomagal rešiti ta problem in bi hkrati omogočil državi, da zaprosi za pomoč žrtvam protipehotnih min in pospeši kampanjo odstranitve min, ki poteka že od leta 2003 z malo uspeha.

Državljeni Šrilanke si zaslužijo pravo demokracijo in dostojno življenje.

Karima Delli, v imenu skupine Verts/ALE. – (FR) Gospod predsednik, gospe in gospodje, šrilanška vlada zdaj že mesece vzdržuje zid molka v zvezi z razmerami tamilskega civilnega prebivalstva in preprečuje tujim medijem in humanitarnim organizacijam, da bi dobili dostop do njih. Colombo že od marca 2009 zadržuje skoraj vse civiliste, ki so ubežali bojem med vojsko in Tamilskimi tigri, kar je popolna kršitev mednarodne zakonodaje in človekovih pravic.

Julija je šrilanška vlada na severovzhodu otoka zadrževala več kot 280 000 ljudi v 30 taboriščih, ki jih straži vojska. Begunci lahko zapustijo taborišča le zaradi nujne medicinske oskrbe, v večini primerov z vojaškim spremstvom. V nekaterih taboriščih vsak teden umre več kot 1 000 ljudi, v glavnem zaradi dizenterije. Življenjske razmere so strašne. Predsednik Rajapaksa je prejšnji teden izjavil, da bodo izpustili samo 100 000 tamilskih beguncev.

Glede na obseg tragedije mora Evropska unija povečati pritisk na šrilanško vlado, da bo dosegla takojšnjo in brezpogojno izpustitev vseh civilistov, dostop do taborišč za novinarje in takojšnjo dostavo humanitarne pomoči.

Charles Tannock (ECR). – Gospod predsednik, kot predstavnik Londona, mesta, ki je bilo v zadnjih 40 letih vedno znova tarča teroristov, imam veliko usmiljenja do prebivalcev Šrilanke vseh etničnih skupin. Nepopustljiva teroristična kampanja, ki so jo vodili Tamilski tigri, je močno prizadela razvoj te lepe države.

Predsednik Rajapaksa je prišel na oblast na demokratičen način, odločen da bo premagal LTTE, in njegovemu uspehu bi morali čestitati vsi mi, ki preziramo terorizem. Vlada ima zdaj odgovornost, da zgradi postkonfliktno družbo, v kateri bo svoboda, pravica in enakost za vse Šrilančane. Vrnitev notranje razseljenih ljudi in sodna obravnava vojnih zločincev sta zdaj prednostni nalogi vlade.

Čprav priznam, da je predsednik Rajapaksa morda izgubil nekaj mednarodnega dobrega imena z nekaterimi svojimi nujnimi ukrepi takoj po spopadu, sem prepričan, da je najboljša pot za naprej, da se zjamči razvoj varne in uspešne Šrilanke in podpre njena demokratično izvoljena voditelja in vlado. EU mora ohraniti trgovinske sporazume GSP+. Če jih bo odpravila, bo neposredno uničila en milijon delovnih mest in posredno gospodarsko vplivala na 2,5 milijona nedolžnih državljanov Šrilanke.

Seán Kelly (PPE). – Gospod predsednik, kot irskega poslanca EP me zelo veseli, da sta moja kolega iz Irske, Joe Higgins in Proinsias De Rossa, opisala različne skrbi v Šrilanki in Iranu in se strinjam z njima. Primerno je, da je Irska zaskrbljena nad temi vprašanji, ker je dolga leta gledala diskriminacijo in izgubljen življenja

v Severni Irski. Kljub temu je na koncu edina možna rešitev v diplomaciji in razpravi. Zato upam, da bodo potem, ko bo sprejeta Lizbonska pogodba, uporabljene nove sile in status, ki ga imata predsednik in visoki predstavnik, da bodo, upam, prinesle v te kraje zdravo pamet in dobro razumevanje, tako da se bodo poboljšali in začeli z diplomatskim in demokratičnim načinom življenja.

Eija-Riitta Korhola (PPE). – (FI) Gospod predsednik, spremljali smo razmere v Šrilanki in jih že večkrat komentirali in včasih smo skoraj izgubili upanje, da bomo našli rešitev. Kljub temu se je spor, ki je trajal 25 let, v letošnjem letu končal s porazom Tamilskih tigrov. Tipično je, da je dolgotrajni spor zahteval veliko žrtev in povečal število notranjih beguncev v državi ter hkrati povzročil probleme za gospodarstvo in razvoj pravne države. Zdaj je država vstopila v spodbudno, čeprav kritično stopnjo.

Tu je bila omenjena skrb nad hudo stisko tistih, ki živijo v taboriščih. Kot smo navedli v resoluciji, upamo, da bodo oblasti kmalu sprejele mednarodno pomoč in odprle taborišča, da bodo dobila humanitarno pomoč in usposobljeno osebje za konflikte. Hkrati bi potrebovali tudi zavezo mednarodne skupnosti, da se bo lotila posla in zgradila trajni mir na tem lepem otoku. Pomoč bi se morala nedvomno razširiti tudi na dodatne zneske, ki bi jih Komisija dodelila za odstranitev min.

Raül Romeva i Rueda (Verts/ALE). – (ES) Gospod predsednik, rad bi spregovoril predvsem zato, da bi poudaril, kar je povedala moja kolegica, gospa Hautala. Ne smemo pozabiti na vlogo, ki jo v tem procesu igrajo in morajo odigrati ne samo Rdeči križ, temveč tudi Združeni narodi.

Vendar sem se želel odzvati tudi na to, kar je rekel gospod Van Orden, ker se mi zdi, da je povsem neprimerno označevati tiste od nas, ki skušamo uporabiti neposreden instrument, kot so trgovinski sporazumi GSP+, kot simpatizerje ali podpornike LTTE. To preprosto ni res.

Mi vemo, da poteka preiskava, ki bo določila, ali oblasti v Šrilanki opravljajo svoje delo, da se bo zakonodaja v zvezi s človekovimi pravicami vključila v nacionalno zakonodajo.

Če to ne bo izvedeno pravilno, potem bo povsem normalno in potrebno zahtevati, da se sistem GSP+ ne podaljša. Zato se mi zdi, da je povezovanje tega podaljšanja, te peticije ali te zahteve po podpori za LTTE popolnoma napačno.

Leonard Orban, član Komisije. – (RO) Evropska komisija še naprej pozorno spremlja razmere v Šrilanki in je sprožila ustrezen dialog z vlado te države, namenjen zagotovitvi podlage za nove odnose, kjer si obe strani prizadevata za sodelovanje pri reševanju glavnih vprašanj, ki povzročajo probleme.

Globoko smo zaskrbljeni nad kritičnimi humanitarnimi razmerami v taboriščih, kjer so pridržani notranje razseljeni ljudje. Pridržanje teh ljudi v Šrilanki brez razlikovanja je enakovredno očitni kršitvi normativov mednarodne zakonodaje. Takoj zdaj moramo nujno zagotoviti, da bodo vsi ti ljudje, ki so ostali v taboriščih, uživali prosto gibanje in da bodo humanitarne agencije dobile poln dostop do teh taborišč, vključno s tem, da bodo tam zabeležile informacije, tako da bodo lahko zagotovile humanitarno pomoč in zaščito.

Poleg tega je Komisija ves čas zaskrbljena nad razmerami glede človekovih pravic v Šrilanki na podlagi informacij o zunajsoodnih usmrtnih, ugrabitvah in resnem ustrahovanju medijev. Na otoku bodo ovire za spravo, dokler se ne bo upoštevalo nezadovoljstvo Tamilov in bo vzdušje nekaznovanja. Evropska komisija trdno verjame, da je ključ do procesa sprave, da obe strani prevzameta odgovornost za lastna dejanja.

Evropska komisija je pred kratkim končala temeljito preiskavo razmer na področju človekovih pravic v Šrilanki. Pristojnost te misije je bila opazovati, ali država izpolnjuje svoje zaveze, ki jih je dala, ko je postala koristnica posebnega programa, ki spodbuja trajnostni razvoj in dobro upravljanje, GSP+, dogovorjenega z Evropsko unijo, in zlasti zaveze o izpolnjevanju mednarodnih predpisov o človekovih pravicah.

Kot rezultat preiskave so bile ugotovljene znatne pomanjkljivosti v zvezi s tremi konvencijami Združenih narodov, ki urejajo človekove pravice: Mednarodnega pakta o državljanskih in političnih pravicah, Konvencije proti mučenju in Konvencije o otrokovih pravicah. To kaže, da Šrilanka zdaj ne uveljavlja teh konvencij.

Na vsak način se bodo te razmere verjetno nadaljevale in ogrozile dodelitev dodatnih trgovinskih koristi, ki so del GSP+, kajti pogoj, ki ga morajo izpolniti vse koristnice programa, je ratifikacija in učinkovito uveljavljanje teh treh konvencij.

Hvala lepa.

Predsednik. - Razprava je zaključena.

Naslednja točka je glasovanje.

13. Čas glasovanja

Predsednik. – Hvala, komisar Orban. Razprava je zaključena. Glasovanje bo potekalo po razpravi.

Rad bi izkoristil to priložnost, da povem nekaj o točki, ki se je pojavila med razlagami glasovanja danes popoldne in zdaj spet med postopkom proste prijave k besedi. Na podlagi Poslovnika se nadaljnje zahteve za obrazložitev ne sprejemajo več potem, ko se začne postopek proste prijave k besedi. Prosil sem službe, da to morda še enkrat pojasnijo. Danes smo bili pri tem popustljivi, vendar moramo v prihodnje paziti, sicer bomo krepko prekoračili čas, ki je na voljo poslancem.

Naslednja točka je glasovanje o šestih predlogih resolucij o Gvineji. Najprej bomo pogledali predlog skupne resolucije šestih skupin, ki naj bi nadomestil vse predloge resolucij o tem vprašanju.

13.1. Gvineja (glasovanje)

13.2. Iran (glasovanje)

13.3. Šrilanka (glasovanje)

Thomas Mann, avtor. – (DE) Gospod predsednik, predlagam, da odstranimo uvodno izjavo 3 iz resolucije, ker je položaj novinark Ti Sei Nayagam omenjen samo na začetku in ne v operativnem delu resolucije. To točko smo odstranili z dnevnega reda na skupnih pogajanjih. Zato predlagam, da se ta točka tu izbriše. Gotovo bomo imeli priložnost, da o tem razpravljamo drugič.

(Parlament se je strinjal z ustno spremembo)

14. Popravki in namere glasovanja: glej zapisnik

15. Sestava odborov: glej zapisnik

Bernd Posselt (PPE). – (DE) Gospod predsednik, se opravičujem, vendar že ves dan poslušam desničarsko madžarsko ekstremistko pri vsaki točki govoriti o Madžarski. Prosim, če jo lahko opozorite, da imamo dnevni red z ločenimi točkami. Morda se poslanka tega ne zaveda.

(Aplavz)

Predsednik. – Na žalost poslanka ni navzoča. Predpostavljam, da bo upoštevala vašo pripombo.

16. Sklepi o nekaterih dokumentih: glej zapisnik

17. Pisne izjave, zabeležene v registru (člen 123 Poslovnika): glej zapisnik

18. Posredovanje besedil, sprejetih na tej seji: glej zapisnik

19. Časovni razpored prihodnjih sej: glej zapisnik

20. Prekinitev zasedanja

Predsednik. – Razglašam, da je zasedanje Evropskega parlamenta prekinjeno.

(Seja se je končala ob 16.35)

PRILOGA (Pisni odgovori)

VPRAŠANJA ZA SVET (Sedanje predsedstvo Sveta Evropske unije je v celoti odgovorno za te odgovore)

Vprašanje št. 10 predložil Liam Aylward (H-0331/09)

Zadeva: Finančna perspektiva EU 2014–2021

Ali Svet lahko določi verjeten časovni okvir, ki mu namerava slediti, da bi zaključil pogajanja v zvezi z naslednjo finančno perspektivo EU 2014–2021?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta oktobra 2009 v Strasbourgu.

Glede na to, da sedanji finančni okvir pokriva obdobje od 2007 do 2013, so se tri institucije z medinstitucionalnim sporazumom z dne 17. maja 2006 dogovorile, da bo Komisija „pred 1. julijem 2011“ predstavila predloge za nov finančni okvir.

Zato je točen časovni okvir za razpravo v Svetu delno odvisen od tega, kdaj bo Komisija predstavila svoj predlog, in od tega, kako takrat Predsedstvo namerava organizirati delo Sveta.

Seveda pa bo Svet takoj preučil predlog, ki ga bo podala Komisija, da ga bo mogoče pravočasno sprejeti pred iztekom sedanjega finančnega okvira.

Sedanji medinstitucionalni sporazum (IIA) z dne 17. maja 2006 in finančni okvir za obdobje 2007–2013 ostajata veljavna, dokler ne bosta spremenjena ali ju bo zamenjal nov pravni akt in instrument.

*
* *

Vprašanje št. 11 predložil Gay Mitchell (H-0335/09)

Zadeva: Predsednik Evropskega sveta

Če bo Lizbonska pogodba sprejeta, bo imel Evropski svet oktobra priložnost, da obravnava imenovanje za novo funkcijo predsednika Evropskega sveta.

Novi predsednik bomo imel zelo pomembno vlogo pri zastopanju Sveta na svetovnem prizorišču, zato je nujno, da se imenovanje zanj skrbno spremlja.

Kakšen postopek se bo uporabljal za izvolitev predsednika Evropskega sveta in kako namerava švedsko predsedstvo zagotoviti, da bo postopek pošten in demokratičen ter da bo uspešni kandidat zastopal načela in vrednote državljanov Evropske unije?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta oktobra 2009 v Strasbourgu.

Kot poudarja spoštovani poslanec, bo v skladu z Lizbonsko pogodbo bodoči predsednik Evropskega sveta imel pomembno vlogo na svetovnem prizorišču, pa tudi bolj splošno pri vodenju dela Evropskega sveta in zagotavljanju njegove priprave in kontinuitete.

Datum začetka veljavnosti pogodbe in imenovanja bodočega predsednika Evropskega sveta še ni znan. Pogodbo je sprejelo 26 držav članic, ratificirati pa jo mora še Češka republika.

Predsednik Evropskega sveta se bo v primernem trenutku posvetoval z vsemi svojimi sodelavci, z namenom, da voditelji držav ali vlad dosežejo dogovor o osebi, najprimernejši za to delo. V skladu z Lizbonsko pogodbo je Evropski svet v celoti pristojen za izvolitev svojega predsednika, kar bo izvedeno s kvalificirano večino v Evropskem svetu. Predsednik se izvoli za dve leti in pol, z možnostjo enkratnega podaljšanja mandata.

*
* *

Vprašanje št. 12 predložil Brian Crowley (H-0337/09)

Zadeva: Družba EU in koristi nove tehnologije

Ali Svet lahko navede, katere programe izvaja, da bi vsi sektorji evropske družbe lahko imeli koristi od novih in razvijajočih se tehnologij, zlasti v tem zelo težavnem gospodarskem obdobju?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta oktobra 2009 v Strasbourgu.

Svet se strinja z mnenjem spoštovanega poslanca, da je nujno potrebno vsem sektorjem evropske družbe zagotoviti koristi od uporabe novih in razvijajočih se tehnologij. To bo bistvenega pomena za Evropo, da se bo lahko odzvala na naše skupne dolgoročne izzive, kot so globalizacija, podnebne spremembe in staranje prebivalstva. Kratkoročno bo prav tako pomembno zagotoviti trajnostno okrevanje naših gospodarstev.

Številni programi in aktivnosti, ki jih Evropska skupnost organizira na področju raziskav, tehnološkega razvoja in inovacij, pripomorejo k zagotavljanju koristi od novih in razvijajočih se tehnologij za vse sektorje evropske družbe:

- Skupni cilj sedmega okvirnega programa za raziskave, tehnološki razvoj in demonstracijske aktivnosti, sprejetega za obdobje 2007 do 2013, je krepitev znanstvenih in tehnoloških temeljev industrije Skupnosti. Prenos znanja, kar zagotavlja uporabo rezultatov raziskav in tehnologij v družbi, je sestavni del okvirnega programa. Namen tega programa je tudi zagotoviti stabilnejši temelj za Evropski raziskovalni prostor (ERA) z zagotavljanjem privlačnejših pogojev ter uspešnim in učinkovitim upravljanjem za raziskave in naložbe v raziskave in tehnološki razvoj, s tem pa pozitivno prispevati k družbenemu, kulturnemu in gospodarskemu razvoju vseh držav članic. Prihodnji okvirni programi morajo bolje reševati socialne probleme. Sklepi Sveta, v katerih je navedeno, kako bi to bilo treba storiti, z velikim angažiranjem vseh zainteresiranih strani, bodo predloženi med švedskim predsedovanjem.

- Glavni cilj Okvirnega programa za konkurenčnost in inovativnost (CIP), ki je bil sprejet za obdobje 2007 do 2013, so mala in srednje velika podjetja, program pa podpira inovacijske aktivnosti, vključno z ekološkimi inovacijami, ter zagotavlja boljši dostop do finančnih sredstev in podpornih storitev za podjetja. Spodbuja boljše sprejemanje in uporabo informacij in komunikacijskih tehnologij ter spodbuja večjo uporabo obnovljivih virov energije in energetske učinkovitost.

Poleg zgoraj navedenih programov je Evropski inštitut za inovacije in tehnologijo (EIT), ustanovljen z Uredbo Evropskega parlamenta in Sveta iz marca 2008, namenjen prispevati k trajnostni evropski gospodarski rasti in konkurenčnosti s krepitvijo inovativne sposobnosti držav članic in Skupnosti. Ta institucija temelji na konceptu trikotnika znanja, v okviru katerega se pospešuje medsebojno delovanje med visokim šolstvom, raziskavami in inovacijami za boljšo uporabo evropskih naložb v znanje. Spodbujanje trikotnika znanja je prednostna naloga švedskega predsedstva.

Komisija trenutno izvaja vse te programe; kar zadeva EIT, ima le-ta visoko stopnjo avtonomije pri svojih aktivnostih.

Poleg teh programov in aktivnosti Evropske skupnosti se Svet ukvarja z opredelitvijo pobud za skupno programiranje raziskav v Evropi s pomočjo prostovoljnega usklajevanja nacionalnih programov držav članic. Namen tega je reševanje glavnih globalnih in družbenih problemov za krepitev sposobnosti Evrope pri prenosu rezultatov njenih raziskav v oprijemljive koristi za družbo in za splošno konkurenčnost njenega gospodarstva.

Na področju inovacijske politike se bo „pobuda za vodilni trg“, podana s sporočilom Komisije na povabilo Sveta, osredotočila na spodbujanje trgov inovativnih storitev in izdelkov na področjih, kot je e-zdravje. Njen namen je zagotavljanje praktične koristi od raziskav in razvoja novih tehnologij za celotno družbo.

Decembra 2008 je Svet sprejel „Vizijo 2020“, v kateri je navedel, da bodo do leta 2020 vsi akterji v celoti izkoristili „peto svoboščino“ po vsem evropskem raziskovalnem prostoru (ERP): prost pretok raziskovalcev, znanja in tehnologije. Nova politika upravljanja, ki bo vključevala bolj skladno strategijo, naj bi bila predvidoma potrjena v okviru švedskega predsedstva.

Strategija i2010 združuje vse politike, pobude in ukrepe Evropske unije, katerih namen je spodbujanje razvoja in uporabe digitalnih tehnologij v vsakodnevnem poklicnem in zasebnem življenju. Strategija i2010 vključuje razne ukrepe, kot so pravna ureditev, financiranje raziskav in poskusnih projektov, promocijske aktivnosti in partnerstva z deležniki. Da bi se lahko odzval na izzive stalne rasti in bolj ekološko učinkovitega razvoja, Svet trenutno krepi napore za prenovljeno evropsko politično agendo za IKT.

Na koncu želim spomniti na to, da Evropski načrt za oživitev gospodarstva, ki ga je Evropski svet sprejel decembra 2008, vključuje ukrepe na področju raziskav in tehnološkega razvoja, kot je razvoj širokopasovnega interneta tudi na slabo pokritih območjih. Evropski svet je sprejel obvezo, da bo dosegel 100-odstotno pokritost z visokohitrotnim internetom v EU do leta 2013. Države članice EU so podprle predloge Evropske komisije iz januarja 2009 o tem, da se nameni 1 milijardo € za dostop do interneta na podeželskih območjih, zagotavljanje novih delovnih mest in pomoč pri rasti podjetij.

*
* *

Vprašanje št. 13 predložil Pat the Cope Gallagher (H-0339/09)

Zadeva: Pridružitve Islandije

Ali Svet lahko poda izjavo o napredovanju pogajanj z Evropsko unijo o pridružitvi Islandije?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta oktobra 2009 v Strasbourgu.

Prošnja Islandije za članstvo v Evropski uniji je bila uradno vložena dne 16. julija 2009 predsedniku Evropskega sveta, švedskemu predsedniku vlade gospodu Fredriku Reinfeldtu ter predsedniku Sveta za splošne zadeve in zunanje odnose gospodu Carlu Bildtu in nemudoma posredovana članom Sveta. Švedsko predsedstvo pozdravlja prošnjo Islandije za članstvo.

Na sestanku dne 27. julija 2009 je Svet opozoril na ponovno soglasje o širitvi, izraženo v sklepih Evropskega sveta z dne 14. in 15. decembra 2006, vključno z načelom, da se vsaka država prosilka oceni posebej, in sklenil, da bo izvedel postopek, določen v členu 49 Pogodbe o Evropski uniji. V skladu s tem je bila Komisija pozvana, naj Svetu posreduje svoje mnenje o tej prošnji.

Svet bo to mnenje preučil, takoj ko bo posredovano.

*
* *

Vprašanje št. 14 predložil Jim Higgins (H-0341/09)

Zadeva: Odpiranje pomorskih poti v Izraelu

Ali je Svet pripravljen od izraelskih oblasti zahtevati, naj dovolijo odprtje pomorskih poti, da bi palestinskemu prebivalstvu v Gazi zagotovili osnovno preskrbo, in ali je zadovoljen s tem, da izraelske oblasti spoštujejo pogoje iz sporazumov Euromed?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta oktobra 2009 v Strasbourgu.

Svet je večkrat ponovil nujnost trajne rešitve krize v Gazi s pomočjo popolne izvedbe Resolucije 1860 Varnostnega sveta ZN. V zvezi s posebnim vprašanjem dostopa lahko potrdim, da EU redno poziva k takojšnjemu in brezpogojnemu odprtju prehodov za pretok humanitarne pomoči, trgovskega blaga in ljudi v Gazo in iz nje, brez česar ne bodo mogoče nemotena dostava humanitarne pomoči, obnova in gospodarska oživitev, ter na podlagi popolne uveljavitve Sporazuma o dostopu in gibanju iz leta 2005.

Evro-sredozemski sporazum z Izraelom zagotavlja okvir za politični dialog, ki omogoča razvoj tesnih političnih odnosov med strankami. Ta dialog in sodelovanje lahko prispevata k razvijanju boljšega medsebojnega razumevanja in nam dajeta priložnost za obravnavo vseh ustreznih vprašanj z izraelskimi oblastmi na različnih ravneh.

Dodati želim, da Svet ni spremenil svojega mnenja o tem, da politični proces, ki temelji na prejšnjih zavezah strank, predstavlja edino pot za doseganje sporazumne rešitve z dvema državama, o katerih se stranki dogovorita, posledica česar bi bila neodvisna, demokratična, sosednja in samostojnega delovanja sposobna palestinska država, ki bi obstajala v miru in varnosti poleg države Izrael.

*
* *

Vprašanje št. 15 predložil Georgios Toussas (H-0346/09)

Zadeva: Elektronski nadzor v EU

V okviru obsežne operacije, ki je od 31. avgusta do 6. septembra potekala v 24 državah članicah, je Grčija za ta teden zabeležila osebne podatke za 1.041.821 oseb, ki so pripotovale v Grčijo ali jo zapustile. Na ravni EU je bilo skupno število oseb, ki so bile registrirane in za katere so bili zabeleženi osebni podatki, 12.907.581. Operacija je bila v skladu z dokumentom št. 10410/09 Strateškega odbora EU za priseljevanje, njen namen pa je bilo zbiranje osebnih podatkov vseh, ki pri prihodu ali odhodu prečkajo meje EU. Pri izvajanju institucionalnega okvira EU, ki sta ga sprejeli vladi strank Nea Dimokratia in PASOK, je Grčija hitro izvedla ukrepe za zbiranje podatkov in tako po številu registriranih oseb zasedla peto mesto.

Kakšno je stališče Sveta glede tovrstnih operacij, ki so del prizadevanj za izgradnjo Evrope kot trdnjave in za vzpostavitev ogromnega sistema elektronskega nadzora na mejah in nadzora vseh potnikov, ki bi močno omejil temeljne demokratične pravice in svoboščine?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta oktobra 2009 v Strasbourg.

Svet želi spoštovanega poslanca opozoriti na dejstvo, da je zbiranje podatkov, ki je potekalo od 31. avgusta do 6. septembra 2009, bilo omejeno na beleženje števila vstopov in izstopov različnih kategorij potnikov na različnih vrstah zunanjih meja. Beleženja osebnih podatkov ni zajemalo.

Namen operacije je bil zbiranje primerljivih podatkov o vstopih in izstopih različnih kategorij potnikov na različnih vrstah zunanjih meja, glede na to, da sedaj niso na voljo v vseh državah članicah. Ti podatki bi bili koristni pri pripravljalnem delu v okviru Komisije. Cilj bi bil podati zakonodajni predlog o oblikovanju sistema elektronskega beleženja podatkov o vstopu in izstopu na začetku leta 2010. Namen takega sistema bo, če bo predložen, omogočiti odkrivanje oseb, ki prekoračijo dovoljeno obdobje bivanja in identifikacijo oseb brez urejenega statusa.

Zamisel o oblikovanju takega sistema je podala Komisija v svojem sporočilu iz februarja 2008 z naslovom „Nadaljnji ukrepi pri upravljanju meja v Evropski uniji“. Svet je sporočilo podprl.

V svojih „Sklepih o upravljanju zunanjih meja držav članic Evropske unije“ iz junija 2008 je Svet poudaril nujnost uporabe razpoložljive tehnologije za boljše upravljanje zunanjih meja in nezakonitega priseljevanja. Svet je zato pozval Komisijo, naj do začetka leta 2010 predloži predloge za vstop/izstop in sistem za registrirane potnike za državljane tretjih držav, če meni, da je to primerno.

Pri preučitvi takega predloga bo Svet upošteval resolucijo, ki jo je marca 2009 sprejel Evropski parlament, o „nadaljnjih ukrepih pri upravljanju meja v Evropski uniji in podobne izkušnje tretjih držav“. Zgoraj omenjeni sklepi poudarjajo zahtevo po novih sistemih za popolno skladnost z zakonodajo Skupnosti, z načeli o varstvu podatkov, človekovimi pravicami, mednarodno zaščito in sorazmernostjo ter odražajo stroškovno učinkovit pristop in dodano vrednost tehnologije.

Spoštovanemu poslancu zagotavljam, da namen sistema vstopa/izstopa ni odvrčanje ljudi od potovanja v Evropsko unijo ali ustvarjanje „trdnjave Evrope“, ampak zagotoviti boljšo sliko o tem, kdo dejansko tukaj biva.

Kar zadeva usklajevanje med varnostjo in celovitostjo, ga švedsko predsedstvo in prepričan sem, da tudi druge države članice, spremljajo zelo skrbno, tako pa bomo ravnali tudi, ko bo Komisija podala svoj predlog.

*
* *

Vprašanje št. 16 predložil Laima Liucija Andrikiene (H-0350/09)**Zadeva: O stališču Sveta glede poročila o vojni med Rusijo in Gruzijo**

30. septembra 2009 je neodvisna preiskovalna misija spora v Gruziji, katere ustanovitev je podprla EU, objavila svoje poročilo o izbruhu vojne med Rusijo in Gruzijo avgusta 2008. Nasprotujoča si tabora si različno razlagata poročilo, in sicer, kdo je dejansko kriv za vojaške akcije in več sto mrtvih. Vseeno je poročilo jasno, kar zadeva provokacije na ruski strani pred vojno, in navaja, da je bilo nekajletno izdajanje potnih listov gruzijskim državljanom v Južni Osetiji in Abhaziji nezakonito.

Kakšno je dejansko stališče Sveta glede poročila in njegovih ugotovitev? Kako poročilo spreminja politični položaj v regiji? Ali Svet sedaj meni, da se mora dejavnejše udeleževati v tej regiji, da bi preprečil nadaljnje stopnjevanje konflikta? Kako se namerava Svet odzvati na poročilo in njegove ugotovitve?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta oktobra 2009 v Strasbourgu.

Svet je izrazil priznanje veleposlanici Heidi Tagliavini in vsem zaposlenim pri mednarodni misiji za neodvisno preiskavo spora v Gruziji (IIFFMCG) za delo, ki so ga opravili pri izvajanju te zelo zahtevne naloge. Poudariti pa želim, da gre za neodvisno poročilo. Evropska unija je podprla zamisel o preiskavi, najela misijo za preiskavo in ji zagotovila finančno podporo, nikakor pa ni bila vključena v preiskavo ali njene ugotovitve. Evropska unija je pozdravila predstavitev poročila. Evropska unija upa, da bodo ugotovitve prispevale k boljšemu razumevanju izvora in poteka spora avgusta 2008 ter v širšem kontekstu prispevale k prihodnjim mednarodnim prizadevanjem na področju preventivne diplomacije.

Po mnenju Sveta mora mirna in trajna rešitev sporov v Gruziji temeljiti na popolnem spoštovanju načel neodvisnosti, samostojnosti in ozemelske celovitosti, kot jih priznava mednarodno pravo, vključno s Sklepnim aktom konference o varnosti in sodelovanju v Evropi v Helsinkih in resolucijami Varnostnega sveta Združenih narodov, za doseganje tega pa si bomo še naprej prizadevali.

V tem smislu Svet ostaja popolnoma zavezan mednarodnim pogovorom v Ženevi. Kljub sedanjim težavam in razlikam med sodelujočimi Svet meni, da je nadaljevanje pogovorov v Ženevi izrednega pomena, saj so edini forum, na katerem so zastopane vse strani, trije glavni mednarodni akterji – EU, OVSE in ZN – pa tesno sodelujejo pri podpori varnosti in stabilnosti v regiji. Veselimo se naslednjega kroga posvetovanj 11. novembra.

Poudariti želim tudi, da bo EU še naprej aktivno vključena v Gruzijo. Njena zaveza je oprijemljiva na več načinov. Najprej s stalno navzočnostjo na kraju samem – edina mednarodna navzočnost, potem ko so misije OVSE in ZN morale svojo navzočnost prekiniti – nadzorne misije EU (EUMM v Gruziji) za nadziranje izvajanja sporazumov o premirju z dne 12. avgusta in 8. septembra 2008, kar ostaja še neizpolnjeno, in za zagotovitev prispevka k stabilizaciji in normalizaciji stanja na območjih, prizadetih zaradi vojne, ter za spoštovanje skladnosti s človekovimi pravicami in pravno državo. Mandat EUMM so podaljšali do septembra 2010.

V tem smislu, kot je spoštovanemu poslancu že znano, je EU igrala vodilno vlogo, prek EUSR za krizo v Gruziji, skupaj z ZN in OVSE, kot sopredsedujoča na mednarodnih pogovorih v Ženevi, edinem mednarodnem forumu, kjer so zastopane vse strani.

EU se je prav tako zavzela za večjo finančno pomoč v okviru mednarodne donatorske konference 22. oktobra 2008, namenjene obnovi po konfliktu, pomoči notranje razseljenim ljudem (IDP) in gospodarski stabilnosti.

EU poleg tega zagotavlja stalno podporo, prek aktivnosti EUSR za južni Kavkaz in finančno pomoč Gruziji pri njenem procesu notranjih reform, namenjenih krepitvi demokratičnih ustanov in pravne države, ter spodbujanju stikov med ljudmi in dialoga med civilno družbo.

In končno, zaveza EU se odraža v cilju in ponudbi, da se v okviru vzhodnega partnerstva razvija vse tesnejši odnos z Gruzijo ter drugimi državami južnega Kavkaza.

*
* *

Vprašanje št. 17 predložil Jacek Włosowicz (H-0352/09)**Zadeva: Integriteta in krepitev pluralističnih demokracij**

Evropske države si prizadevajo za integriteto in krepitev pluralističnih demokracij. Katere ukrepe Svet predlaga, da bi se zoperstavili skupinam, na primer kalistanskim teroristom, ki si prizadevajo za razdružitev liberalne in demokratične države, kot je Indija?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta oktobra 2009 v Strasbourgu.

Evropska unija aktivno podpira vrednote, ki so v pomoč miru in demokraciji. Te vključujejo temeljne vrednote, kot so človekove pravice in pravna država, svoboda, solidarnost in spoštovanje različnosti.

Indija je ena od največjih in najbolj pluralističnih družb na svetu. Vse glavne religije, vključno z budizmom, krščanstvom, hinduizmom, islamom in sikhizmom, imajo v Indiji številne pripadnike. EU priznava dejstvo, da indijska ustava zagotavlja pravice posameznikov in skupin v ustavnem okviru.

Evropska unija močno nasprotuje uporabi sile pri poskusu slabitve obstoječih demokratičnih ustanov v državah, kot je Indija. Zato se je Svet leta 2005 strinjal z vključitvijo „sile Kalistan Zindabad - KZF“ na seznam nekaterih oseb in subjektov, za katere veljajo posebni omejevalni ukrepi zaradi boja proti terorizmu. Pri pregledu seznama junija 2009 se je Svet odločil, da KZF ostane na seznamu.

*
* *

Vprašanje št. 18 predložil Tadeusz Cymański (H-0354/09)**Zadeva: Priključitev ozemlja province Balučistan Pakistanu**

Ali Svet ve, da je bila priključitev ozemlja province Balučistan Pakistanu dosežena z uporabo nasilja in manipulacije? Če da, ali meni, da bi morale evropske države polno podpreti zahtevo prebivalcev Balučistana po samostojni upravi in samoodločanju?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta oktobra 2009 v Strasbourgu.

Svet ni obravnaval vprašanja samoodločanja ljudi v Balučistanu. Zato nima stališča glede posebne problematike, ki jo je v vprašanju navedel spoštovani poslanec.

*
* *

Vprašanje št. 20 predložil Hans-Peter Martin (H-0359/09)**Zadeva: Domača spletna stran Sveta**

Glede na izjavo generalnega sekretarja Sveta o „odprtosti in preglednosti dela Sveta“ z dne 22. decembra 2005 ima vsak državljan dostop do dokumentov Sveta pod pogoji, navedenimi v veljavnih predpisih. Javni register dokumentov Sveta je na voljo na spletnem mestu Sveta (<http://register.consilium.eu.int>).

Zakaj torej na domači spletni strani Sveta (<http://www.consilium.europa.eu>) ni povezave do tega registra?

Zakaj register (<http://register.consilium.eu.int>) in domača spletna stran Sveta ne izpolnjujeta medtem že uveljavljenih mednarodnih standardov preglednosti, jasnosti in enostavnosti?

Kako namerava Svet v zvezi s tem ukrepati?

Odgovor

Odgovor, ki ga je pripravilo predsedstvo in ne zavezuje ne Sveta ne držav članic, ni bil dan ustno v času za vprašanja, odmerjenem Svetu na delnem zasedanju Evropskega parlamenta oktobra 2009 v Strasbourgu.

Spletna stran Sveta ima povezavo z javnim registrom. Dostop do povezave je najbolj enostaven s klikom na pasico „Dostop do dokumentov Sveta: javni register“, ki ga je mogoče najti neposredno na spletni strani Sveta. Za lažji dostop do registra je ta povezava na voljo v vseh 23 uradnih jezikih Evropske unije.

Javni register je bil vzpostavljen leta 1999 kot sredstvo za splošni javni dostop do dokumentov Sveta, s čimer se je povečala preglednost dela Sveta. Od takrat se je zelo povečal in sedaj vsebuje več kot milijon dokumentov, izmed katerih jih je skoraj tri četrtine neposredno na voljo v celotnem besedilu. Število obiskov registra je lani znašalo skoraj 900.000, kar je še en znak za to, kako ga uporabniki cenijo, saj jim ta instrument na enostaven način omogoča dostop do dokumentov Sveta.

Spoštovanega poslanca želim opozoriti na dejstvo, da je informativni list, ki ga omenja, zastarel in ne odraža več sedanjega stanja. Januarja 2009 ga je nadomestila nova zloženka „Kako priti do informacij o dejavnostih Sveta Evropske unije“, ki jo je v vseh uradnih jezikih EU mogoče naložiti s spletne strani Sveta.

Register Sveta se redno posodablja in se s tem odziva na naraščajočo potrebo javnosti po informacijah. Uporabniku prijazen dostop do registra prek interneta in spoštovanje načela večjezičnosti sta privedla ne samo do stalnega povečevanja posvetovanj in zahtev za dokumente, ampak tudi do širše strokovne in zemljepisne razširjenosti uporabnikov spleta, ki imajo dostop do tega orodja.

Seveda vselej obstaja možnost izboljšav in Svet se ukvarja s posodobitvijo svoje spletne strani. Trenutno poteka prva faza – preoblikovanje. Povezave do spletne strani bodo vsekakor ostale.

*
* *

VPRAŠANJA ZA KOMISIJO

Vprašanje št. 33 predložila Marian Harkin (H-0306/09)

Zadeva: Boljši dostop do finančnih sredstev

Glede na pozitivne pobude, ki sta jih Evropska komisija in Evropska investicijska banka uvedli za zagotavljanje dostopa malim in srednjim podjetjem do zelo potrebnih finančnih sredstev (do jamstvene sheme za mala in srednja podjetja, pomoči za hitro rastoča in inovativna mala in srednja podjetja in posojil Evropske investicijske banke malim in srednjim podjetjem) in ob upoštevanju ugotovitev nedavne raziskave na Irskem, da so finančne ustanove, ki od januarja 2009 upravljajo posojila Evropske investicijske banke, več kot 54 odstotkom malih in srednjih podjetij zavrnilo dostop do finančnih sredstev, katere konkretne ukrepe izvaja Komisija za zagotovitev, da bodo finančne ustanove, ki ta sredstva upravljajo, malim in srednjim podjetjem dejansko omogočale dostop do teh sredstev? Katere mehanizme je uvedla Evropska komisija za spremljanje učinkovitosti, vpliva in dodatnosti teh posojil malim in srednjim podjetjem?

Odgovor

Komisija izvaja Program za konkurenčnost in inovativnost (CIP) v državah članicah in drugih sodelujočih državah.

Od dveh instrumentov, ki sta na voljo v tem programu, je instrument za visoko rast in inovativnost malih in srednje velikih podjetij (MSP) od začetka izvajanja programa privedel do sklenitve posla z irsko družbo s tveganim kapitalom za skupno naložbo EU v višini 15 milijonov EUR. V okviru instrumenta garancij za MSP je bila podpisana tudi pogodba z irskim finančnim posrednikom, družbo First Step Ltd., ponudnikom mikrofinančnih storitev, ki daje poročila za posojila v največjem obsegu 3 milijonov EUR za razvoj podjetij.

Obvestila o izvajanju, ki so potencialne finančne posrednike obveščala o tem, kako naj zaprosijo za sodelovanje v programu, so bila objavljena v Uradnem listu Evropske unije dne 26. 9. 2007 in 14. 12. 2007, vse prošnje pa pregleda Evropski investicijski sklad (EIS), ki deluje v imenu Komisije.

Poročila in naložbe se v okviru teh instrumentov izvajajo, če se sredstva uporabijo za posojila ali naložbe v ciljne sektorje, opredeljene v pravni podlagi CIP.

Komisija uporablja mehanizme, ki jih zahteva finančna uredba in pravna podlaga CIP za spremljanje učinkovitosti, vpliva in dodatnosti instrumentov:

spremljanje učinkovitost instrumentov poteka s četrtletnim poročanjem finančnih posrednikov in z zunanjim ocenjevanjem;

spremljanje vpliva med drugim poteka s statističnimi podatki o številu podjetij, deležnih podpore, zneskom izvedene naložbe in številom delovnih mest v malih podjetjih, deležnih poročstva ali naložbe EU;

dodatnost se med drugim doseže s pomočjo posrednikom, da znatno povečajo zneske posojil in izvajajo naložbe tveganega kapitala.

Poleg sredstev, ki jih Komisija zagotavlja v okviru programa CIP, pa posojila za MSP daje tudi Evropska investicijska banka (EIB), ki so namenjena srednjeročnemu in dolgoročnemu financiranju njihovih naložb. To podporo zagotavljajo lokalni posredniki bančnih storitev, ki nato v skladu s svojimi kreditnimi politikami dajejo posojila končnim upravičencem MSP.

Komisija se ne ukvarja z dogovori med EIB in posredniki bančnih storitev, EIB pa aktivno spremlja dodeljevanje MSP tistih sredstev, ki so jih zbrali irski posredniki EIB (zbranih je bilo že 1 25 milijonov EUR, v kratkem pa je pričakovati, da bo zbranih 50 milijonov EUR od celotne obveznosti EIB v višini 350 milijonov EUR. V skladu s pogodbo, ki jo je EIB sklenila z bančnimi posredniki, imajo banke rok, do katerega morajo MSP dodeliti sredstva. Banke so EIB obvestile, da dodeljevanje poteka sorazmerno počasi po stopnji, ki odraža manjše povpraševanje irskih MSP po srednjeročnih in dolgoročnih naložbenih posojilih.

V sedanjih razmerah imajo MSP večje težave pri pridobivanju kreditov, toda po mnenju EIB ostaja nadaljnja podpora irskih bank sektorju MSP ena od glavnih prednostnih nalog. Posredniki EIB ne poročajo o odvratitvi znatnega števila upravičenih in ustreznih prošelj MSP za financiranje srednjeročnih in dolgoročnih naložb. Predstavniki EIB se bodo kmalu sestali z irskimi bankami, da ugotovijo, ali obstajajo kakšne nepredvidene ovire pri dodeljevanju finančnih sredstev EIB, in da se dogovorijo o pospešitvi kreditiranja bank njihovih komitentov MSP.

*
* *

Vprašanje št. 34 predložil Georgios Papastamkos (H-0307/09)

Zadeva: Pranje denarja v evropskem nogometu

S kakšnimi informacijami v zvezi s pranjem denarja v evropskem nogometu razpolaga Komisija? Katere ukrepe predlaga za boj proti temu pojavu?

Odgovor

V svoji beli knjigi o športu, objavljeni julija 2007⁽¹⁾, je Komisija navedla, da lahko korupcija, pranje denarja in druge oblike finančnega kriminala vplivajo na šport na lokalni, nacionalni in mednarodni ravni. Bela knjiga vsebuje akcijski načrt Pierre de Coubertin, ki z ukrepoma 44 in 45 predlaga reševanje vprašanj, povezanih s čezmejno korupcijo na evropski ravni, in spremljanje izvajanja zakonodaje EU proti pranju denarja v zvezi s športnim sektorjem.

V tej fazi Komisija nima nobenih neposrednih dokazov o pranju denarja na evropskem nogometnem trgu. Projektna skupina za finančno ukrepanje (FATF), mednarodno telo za določanje globalnih standardov o preprečevanju in boju proti pranju denarja, je julija 2009 objavila poročilo o pranju denarja v nogometnem sektorju. Poročilo obravnava sektor z ekonomskega in družbenega vidika ter navaja primere določitve področij, ki bi jih lahko izkoristili tisti, ki želijo v nogomet vlagati nezakonit denar. Ranljiva področja zadevajo lastništvo nogometnih klubov; trg prestopov in lastništvo nogometašev; stave; pravice podobe; sponzorske in oglaševalske pogodbe. Poročilo ni jasno glede obsega pranja denarja v nogometnem sektorju v Evropi.

Poleg tega je Komisija sprožila, tudi kot del izvajanja akcijskega načrta Pierre de Coubertin, več študij oziroma njihovo pripravo glede vprašanj, ki jih pokriva poročilo FATF. Študija o zastopnikih športnikov (ukrep 41) naj bi bila zaključena do konca leta 2009. Študija bo obravnavala težave, nastale zaradi dejavnosti zastopnikov športnikov v Evropi. V letu 2010 bo izvedena študija o ovirah na notranjem trgu pri financiranju športa (ukrep 37). Med drugim bo obravnavala vprašanje športnih stav.

⁽¹⁾ KOM(2007)391.

Na koncu je treba poudariti, da Komisija ni pristojna za preiskavo posebnih zahtevkov glede pranja denarja ali druge kriminalne dejavnosti, razen če ne zadevajo zaščite finančnih interesov Skupnosti in sodijo v pristojnosti organizacije OLAF.

*
* *

Vprašanje št. 35 predložil Athanasios Plevris (H-0308/09)

Zadeva: Pritok priseljencev v Evropo

Ali namerava Komisija zagotoviti ekonomsko podporo za regije držav članic, ki so prizadete zaradi pritoka velikega števila nezakonitih priseljencev (na primer središče Aten), in kaj načrtuje Evropska unija kratkoročno in dolgoročno glede obravnave pritoka priseljencev v Evropo? Natančneje, ali obstaja načrt, da bi z izvajanjem pritiska na države, iz katerih prihajajo priseljenci, in tudi na države, ki dovoljujejo prehod čez svoje ozemlje (na primer Turčija), dosegli, da bi te države sprejele priseljenca nazaj, in ali namerava Komisija privoliti v enako porazdelitev nezakonitih priseljencev po državah članicah sorazmerno s številom njihovih prebivalcev, da ne bi zaradi pritiska trpele le sredozemske države?

Odgovor

Evropska unija zagotavlja finančno podporo državam članicam na področju migracije s pomočjo štirih skladov, ustanovljenih v okviru splošnega programa Solidarnost in upravljanje migracijskih tokov, in sicer Evropski sklad za vključevanje državljanov tretjih držav, Evropski sklad za begunce, Evropski sklad za zunanje meje in Evropski sklad za vračanje. Predvsem slednja dva državam članicam pomagata pri preprečevanju in obravnavanju posledic nedovoljene migracije. Sklade na decentraliziran način upravljajo nacionalni organi posamezne države članice.

Poleg tega Evropska komisija že zagotavlja tehnično in finančno pomoč, vzpostavlja dialog in v nekaterih primerih tudi izvaja pogajanja s tretjimi državami izvora in tranzita migracije za razvoj njihovih sposobnosti obravnavanja nedovoljene migracije v skladu z mednarodnimi standardi in za omogočanje njihovega sodelovanja z Evropsko unijo na tem področju.

V zvezi s sodelovanjem s tretjimi državami tranzita je treba poudariti, da se Komisija s Turčijo v imenu Evropske skupnosti pogaja o sporazumu o vračanju oseb, ki naj bi vključeval tudi določbe glede vračanja državljanov tretjih držav. Komisija, ki v Turčiji že financira projekte v višini do približno 90 milijonov EUR za podporo njeni sposobnosti uskladitve zakonodaje in upravnih postopkov s standardi Evropske unije na področju nadzora meja, preprečevanja in upravljanja nedovoljene migracije in azila, turške oblasti spodbuja, da bi še bolj okrepili svoje sodelovanje z Evropsko unijo na vseh teh področjih.

V zvezi s tem in kot nadaljnji ukrep po zasedanju Evropskega sveta junija 2009 je delegacija višjih uradnikov Komisije 16. in 17. septembra 2009 obiskala Ankaro, da bi se s turškimi organi oblasti pogovorila o možnostih ponovnih uradnih pogajanj o sporazumu o vračanju oseb med Turčijo in Evropsko skupnostjo, in da bi razpravljali o načinih in sredstvih za povečanje njihove dejavnosti pri preprečevanju nedovoljene migracije in upravljanju mešanih migracijskih tokov. Misija navaja, da so turške oblasti pripravljene okrepiti sodelovanje z EU in se uradno dogovoriti o stabilni zavezi ter številnih konkretnih ukrepih med obiskom podpredsednika Barrota in ministra Billströma v začetku novembra 2009.

Komisija se dobro zaveda, da so nekatere države članice pod posebnim in nesorazmernim migracijskim pritiskom in ugotavlja, da je Evropski svet v svojih sklepih z dne 18. in 19. junija 2009 poudaril, da pozdravlja namero Komisije za njene pobude v zvezi s tem. Vprašanje prerazporeditve nezakonitih priseljencev na ravni EU sedaj sicer ni predvideno, vendar Komisija meni, da je bistvenega pomena, da se zagotovi praktična pomoč najbolj prizadetim sredozemskim državam. Zato si prizadeva za pobude o novih oblikah solidarnosti, kot je prerazporeditev upravičencev do mednarodne zaščite med državami članicami na prostovoljni osnovi, da bi s pomočjo drugih držav zmanjšali nesorazmerno breme nekaterih držav članic. Prvi poskusni projekt pripravljajo na Malti.

*
* *

Vprašanje št. 36 predložil Justas Vincas Paleckis (H-0309/09)**Zadeva: Varčevanje pri upravnih stroških**

Zdaj, v časih gospodarske in finančne krize, si države članice Evropske unije še posebej prizadevajo, da bi znižale stroške državne administracije in kar najbolj smotrno uporabljale sredstva in virov. Države članice, in kar je še pomembnejše, državljani EU brez dvoma čakajo na podobne korake tudi iz Bruslja.

Kakšne ukrepe je Komisija že sprejela v tej smeri in kaj namerava še storiti v prihodnosti?

Odgovor

Komisija je v celoti zavezana kar najgospodarnejši rabi svojih administrativnih virov. Za leto 2010 je Komisija predlagala zmeren porast svojih upravnih izdatkov za 0,9 %.

S tem majhnim povečanjem proračuna se pokrivajo učinki naraščajoče potrebe po varnosti, pomembno prerazporejanje s sedeža Komisije na delegacije, da se okrepi zunanja projekcija notranjih politik, kot tudi povečanje cen energije.

Da bi uskladila politične prednostne naloge in proračunske omejitve, je Komisija napore vložila v omejitev izdatkov ter uporabo virov na najboljši možen način.

Prvič, Komisija za leto 2010 ni zahtevala novih delovnih mest. Kadrovske potrebe za izvajanje političnih prednostnih nalog bo zadovoljila z notranjim prerazporejanjem (skupaj okrog 600 v letu 2010).

Drugič, skrbno preverjanje vseh odhodkovnih postavk je zaradi znižanja cen določenega blaga, uporabe ekoloških načel in izkoriščanja tehnologije prineslo prihranke.

Tretjič, Komisija je že zavezana, da vse potrebe po osebju do leta 2013 zadovolji v okviru stalnih virov, razen v primeru pomembnih dogodkov, ki bi resno vplivali na kompetence Komisije ali njen jezikovni režim. Prav tako bo še naprej skrbno pregledovala različne izdatke in izkoristila vse priložnosti za doseganje prihrankov.

Zaključek: Komisija bo svoje ambiciozne politične cilje izvajala ob največjem možnem omejevanju upravnih izdatkov.

*
* *

Vprašanje št. 37 predložila Anna Hedh (H-0313/09)**Zadeva: Strategija EU o alkoholu**

Kmalu bodo minila tri leta od sprejetja strategije EU o alkoholu. Do poletja 2009 naj bi bila podana ocena o strategiji.

Po mojem razumevanju se je Komisija odločila odložiti ocenjevanje strategije o alkoholu.

Glede na omenjeno sprašujem: Kaj je razlog, da strategija ni bila ocenjena? Kdaj lahko računamo na oceno strategije EU o alkoholu? Kako Komisija nadzoruje izvajanje strategije v posameznih državah članicah?

Odgovor

Komisija bi se spoštovani poslanki rada zahvalila za njeno zanimanje za pomemben vidik v politiki javnega zdravja: alkoholni politiki.

Na strokovni konferenci o alkoholu in zdravju (21.–22. september), ki sta ga organizirala švedsko predsedstvo EU in Komisija, je Generalni direktorat za zdravje in varstvo potrošnikov predstavil prvo poročilo o napredku pri izvajanju strategije EU o alkoholu. Poročilo je na voljo na spletnih straneh Direktorata Komisije za javno zdravje⁽²⁾.

Kot opisuje poročilo, Komisija države članice pri izvajanju strategije na nacionalni ravni podpira na različne načine. To vključuje ustanovitev odbora za nacionalno alkoholno politiko in ukrepe, ki deluje kot forum, kjer države članice izmenjujejo izkušnje in razvijajo skupne pristope. Odbor se je do zdaj sestel petkrat.

⁽²⁾ http://ec.europa.eu/health/ph_determinants/life_style/alcohol/Forum/docs/open300409_co01_en.pdf.

Komisija je delo odbora podprla tudi zato, da bi razvil skupne kazalnike, ki bi v EU omogočili primerjalne analize. Poročilo o napredku opisuje ukrepe, ki so jih sprejele države članice, s posebnim poudarkom na dobri praksi, dogovorjeni v Priporočilu Sveta iz leta 2001⁽³⁾. Komisija je že opravila dve raziskavi dejavnosti držav članic na prednostnih področjih, opredeljenih v strategiji. Priloga 1 k poročilu o napredku vsebuje tudi posodobljene podatke o dejavnostih držav članic po sprejetju strategije.

*
* *

Vprašanje št. 38 predložil Rolandas Paksas (H-0314/09)

Zadeva: Energija

Ali težke gospodarske razmere v državah članicah Evropske unije, vključno z Litvo, niso dovolj, da bi začeli izvajati določbe člena 37 Akta o pogojih pristopa Češke republike, Republike Estonije, Republike Cipra, Republike Latvije, Republike Litve, Republike Madžarske, Republike Malte, Republike Poljske, Republike Slovenije in Slovaške republike ter člena 4 Protokola št. 4, in da bi Evropska komisija obveznost Litve, ki se je zavezala, da bo drugi blok jedrske elektrarne Ignalina zaprla do leta 2009, preložila na leto 2012?

Odgovor

Jedrska varnost je prednostna naloga EU, kot je pokazalo soglasno sprejetje Direktive Sveta o jedrski varnosti z dne 25. junija 2009⁽⁴⁾. Zaradi pomanjkljivosti v zasnovi reaktorja (še zlasti sekundarnega varovalnega ogrodja reaktorja) jedrske elektrarne Ignalina ni mogoče nadgraditi, da bi zadostila ustreznim varnostnim standardom. Nadgradnje, izvedene v preteklosti, zagotavljajo le osnovno varnost obratovanja do konca leta 2009, ko je treba drugi blok jedrske elektrarne Ignalina zapreti kot del litvanskih pristopnih zavez. Na zaščitno klavzulo v členu 37 Akta o pristopu Litve, ki se nanaša na resne gospodarske težave, se je mogoče sklicevati le tri leta po pristopu Litve.

EU je za razgraditev jedrske elektrarne Ignalina in razvoj nadomestne oskrbe z energijo v Litvi namenila in še namenja skupaj 1,3 milijarde EUR. Zagotovitev sredstev pogojuje litvansko spoštovanje dogovorjenega datuma zaprtja jedrske elektrarne Ignalina.

V Protokolu št. 4 Akta o pristopu se kot glavno nadomestilo Jedrske elektrarne Ignalina navaja okoljska sanacija in modernizacija litovske termoelektrarne. Nadgradnja je bila dokončana septembra 2008, zato po zaprtju jedrske elektrarne Ignalina v oskrbi z energijo ne pričakujemo primanjkljaja. Poleg tega Komisija podpira projekte daljinskega ogrevanja v Ignalini in ukrepe za energetske učinkovitost stanovanjskih stavb ter projekt kombiniranega cikla s plinsko turbino (KCPT), ki naj bi bil končan do leta 2013.

Pomembno je še naprej zagotavljati energetske varnost v baltski regiji, vključno z izboljšanjem energetske učinkovitosti in čezmejnimi povezavami. Komisija se s podporo Evropske banke za obnovo in razvoj zavzema, da bi še naprej tesno sodelovala z Litvo za zagotovitev učinkovite razgradnje jedrske elektrarne Ignalina.

*
* *

Vprašanje št. 39 predložil Sławomir Witold Nitras (H-0315/09)

Zadeva: Avtocestne vinjete v Avstriji

V večini evropskih držav so uvedli pristojbine za uporabo avtocest in drugih vrst hitrih cest. Posamezna država članica pa se sama odloča glede plačila teh pristojbin. Cestnina se lahko plača neposredno na cestninski postaji za določeni cestni odsek ali pa s časovno omejenimi vinjetami. Za določanje cen vinjet so pristojne posamezne države članice.

V nekaterih državah članicah so cene določene na način, ki je po mnenju predlagatelja vprašanja nepravilen do tranzitnih potnikov iz drugih držav. Ti potniki prečkajo posamezno državo članico v enem dnevu, kjer pa ni enodnevni vinjet (na primer v Avstriji in Češki republiki).

⁽³⁾ Priporočilo Sveta z dne 5. junija 2001 o uživanju alkohola med mladimi, zlasti otroki in mladostniki, UL L 161, 16.6.2001.

⁽⁴⁾ Direktiva Sveta 2009/71/EURATOM z dne 25. junija 2009 o vzpostavitvi okvira Skupnosti za jedrsko varnost jedrskih objektov, UL L 172, 2.7.2009.

Nedvomno ima vsaka država članica pravico postaviti in pobirati pristojbine za uporabo svojih avtocest. Vendar pa neobstoj enotnih pravil za prilagoditev višine pristojbin glede na dejanski čas uporabe avtocest lahko povzroči resno oviranje enega temeljnih načel Evropske unije, in sicer načela prostega pretoka oseb. Ali ne bi morala Evropska skupnost v okviru načela prostega pretoka državljanov Evropske unije oblikovati smernice za države članice, s katerimi bi postavila okvir za zagotovitev enakega obravnavanja vseh državljanov v tej zadevi?

Odgovor

Okvir za zagotovitev enake obravnave vseh uporabnikov cest obstaja le za komercialne prevoze. Direktiva 1999/62 o cestnih pristojbinah (evrovinjeta)⁽⁵⁾, kakor je bila spremenjena z Direktivo 2006/38⁽⁶⁾ ureja cestne pristojbine za težka tovorna vozila na način, ki z uvedbo pristojbine, ki temelji na prevoženi razdalji, ali uporabniške pristojbine ne diskriminira, neposredno ali posredno, na podlagi nacionalnosti, države ali kraja ustanovitve ali registracije vozila ali odhodnega ali namembnega kraja prevoza. Direktiva določa, da morajo biti za obdobje med enim dnem in enim letom na voljo časovno omejene pristojbine.

Države članice lahko na podlagi nacionalne zakonodaje cestnine in uporabniške pristojbine prosto uporabljajo tudi za druga vozila, kot so lahka tovorna vozila, avtobusi in osebni avtomobili, če pri tem spoštujejo načela Pogodbe o nediskriminaciji in sorazmernosti. Uporabnine, sorazmerne s trajanjem uporabe infrastrukture, naj bi bile na voljo za prečkanje države ali kratkoročno uporabo infrastrukture v in izven držav članic, kjer se te uporabljajo, ob kar najmanjšem možnem oviranju prometnega toka.

*
* *

Vprašanje št. 40 zastavil Carlos José Iturgaiz Angulo (H-0317/09)

Zadeva: Načrt za Sardon

Evropska komisija je julija sprejela dolgoročni načrt za obnovitev staleža sardona v Biskajskem zalivu. Glede na pristojne službe generalnega direktorata Komisije za ribištvo je bil predlog oblikovan ob upoštevanju zahtev predstavnikov sektorja.

Komisar Joe Borg želi doseči sporazum pred koncem leta. Ali to pomeni, da Komisija za naslednje leto predvideva možnost preklica prepovedi ribolova sardona? Ali načrt uvaja kakšno spremembo znanstvenih meril, ki so se do sedaj uporabljala pri določitvi celotnega dovoljenega ulova?

Odgovor

Komisija bi rada poudarila, da bo vsak morebitni preklic sedanje prepovedi odvisen od stanja staleža, kot ga bodo ocenili in Komisiji posredovali ustrezni strokovnjaki iz Mednarodnega sveta za raziskovanje morja (ICES). Naslednja priložnost, ko bo takšna ocena na voljo, bo junij 2010 po obdelavi rezultatov pomladne znanstvene raziskave. Glede na predlagan načrt, za katerega Komisija upa, da se bo do tedaj že uveljavil, se bo lahko v Biskajskem zalivu nadaljeval ribolov sardona, če bo strokovno mnenje potrdilo, da je stalež biomase nad 24 000 ton. Če bo ta na nižji ravni, načrt določa, da se prepoved ribolova obdrži.

Prehod k dolgoročnemu pristopu upravljanja ne jamči samodejnega ponovnega odprtja ribolova, če se obdrži sedanje nizke ravni biomase. Načrt pa določa mejne vrednosti izkoriščanja staleža, ki zmanjša nevarnost uničenja. Zato je usmerjen v zagotavljanje najboljših možnosti v industriji za stabilno ribištvo kot tudi najvišje donose, ki jih stalež lahko prinaša v okviru trajnosti. Komisija svoje predloge vedno pripravi na podlagi najnovejših znanstvenih dognanj in pri tem v središče postavlja dolgoročne interese gospodarstva. Metoda, ki je bila v načrtu uporabljena za določitev letnih možnosti ribolova, uživa polno podporo regionalnega svetovnega sveta za jugozahodne vode.

*
* *

⁽⁵⁾ UL L 187, 20. 7. 1999.

⁽⁶⁾ UL L 157, 09. 6. 2006.

Vprašanje št. 41 predložil Jim Higgins (H-0323/09)**Zadeva: Transmaščobe**

Ali namerava Komisija predlagati direktivo, s katero bo določila zgornjo mejo hidrogeniranih maščobnih kislin/transmaščob v živilih glede na to, da je ta sestavina dokazano dejavnik, ki prispeva k nastanku bolezni srca in ožilja?

Odgovor

Komisija je zavezana uporabiti vsa razpoložljiva sredstva za spodbujanje zaščite potrošnika in zdravja. Spodbuja pobude, ki lahko pomagajo preprečiti razvoj bolezni srca in ožilja. Transmaščobne kisline so poleg skupnega vnosa maščob in vnosa nasičenih maščobnih kislin eden od dejavnikov tveganja za bolezni srca in ožilja v Evropi.

Komisija je prepričana, da so prehranske navade odvisne od številnih različnih dejavnikov. Vplivanje na te navade je zelo zapletena naloga, ki zahteva raznolike ukrepe. Ti bi morali biti sorazmerni in upoštevati zadevne kompetence in odgovornosti Evropske skupnosti in njenih držav članic. Pri tem Komisija tako spodbuja sprejem samoregulativnih ukrepov in razmišlja o sistemskih. Učinkovitost samoregulativnih ukrepov bi zagotovo vplivala na obseg zakonodajnih ukrepov.

Trenutno Komisija pravne omejitve vsebnosti transmaščob v hrani ne pojmuje kot ustrezen ali sorazmeren ukrep na ravni EU.

*
* *

Vprašanje št. 42 predložila Mairead McGuinness (H-0326/09)**Zadeva: Ustrezno ravnanje s konji**

Vrednost čistokrvnih konj se je občutno zmanjšala zaradi gospodarske recesije. V številnih državah članicah se beleži povečanje števila zapuščenih konjev, ker lastniki ne morejo plačati za njihovo vzdrževanje. Ali je tudi Komisija zaskrbljena zaradi morebitnega neustreznega ravnanja s konji v sedanjih razmerah, kot so zaskrbljene organizacije za dobro počutje živali? Ali Komisija namerava preučiti to vprašanje ali katerega od predlaganih ukrepov?

Odgovor

Glede povečanja števila zapuščenih konjev zaradi padca prodajne vrednosti živali Komisija ni prejela informacij od držav članic ali pritožb nevladnih organizacij za zaščito živali. Vendar je Komisija preko člankov v tisku dobro seznanjena s tem problemom.

Direktiva Sveta 98/58/ES z dne 20. julija 1998⁽⁷⁾ določa minimalne pogoje za zaščito rejnih živali, vključno s konji. Direktiva se ne nanaša na konje na tekmovanjih, razstavah, kulturnih ali športnih prireditvah ali dejavnostih. Direktiva od držav članic zahteva, da poskrbijo, da lastniki ali rejci sprejmejo vse primerne ukrepe za zagotavljanje dobrega počutja živali, za katere skrbijo, in zagotovijo, da se tem živalim ne povzročijo nepotrebne bolečine, trpljenje ali poškodbe.

Države članice so v prvi vrsti odgovorne za izvajanje te Direktive, v skladu z Uredbo (ES) št. 882/2004⁽⁸⁾ o izvajanju uradnega nadzora pa morajo sprejeti vse potrebne ukrepe, da se zagotovi izvajanje določb Skupnosti v zvezi z zaščito zdravja in dobrega počutja živali.

Države članice so odgovorne za to, da se priložnosti, ki jih zagotavlja zakonodaja Skupnosti, izkoristijo na razumen način, in tako pomagajo preprečiti zanemarjanje konj, ki jih zaradi gospodarskih razlogov ni več mogoče gojiti v ustreznih pogojih. V zvezi s tem želi Komisija pozornost spoštovane poslanke usmeriti na

⁽⁷⁾ Direktiva Sveta 98/58/ES z dne 20. julija 1998 o zaščiti živali, ki se gojijo za kmetijske namene, UL L 221, 8.8.1998.

⁽⁸⁾ Uredba (ES) št. 882/2004 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 29. aprila 2004 o izvajanju uradnega nadzora, da se zagotovi preverjanje skladnosti z zakonodajo o krmi in živilih ter s pravili o zdravstvenem varstvu živali in zaščiti živali, UL L 191, 28. 5. 2004.

Uredbo (ES) št. 504/2008⁽⁹⁾ v zvezi z metodami za identifikacijo kopitarjev, ki je pomembna, kadar se pri nadzorovanih pogojih glede prehranske varnosti razmišlja o možnosti zakola kopitarjev.

*
* *

Vprašanje št. 43 predložil Syed Kamall (H-0328/09)

Zadeva: Pristop Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije

Evropski Parlament je marca letos glasoval o predlogu resolucije o poročilu Komisije o napredku Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije za leto 2008 (P6_TA(2009)0135). V členu 10 je navedeno, da je obžalovanja vredno, da „se tri leta po tem, ko je bil (Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji) podeljen status kandidatke za članstvo v EU, pristopna pogajanja še vedno niso začela, kar je nevzdržno in slabo vpliva na motiviranost države ter predstavlja tveganje, da se regija destabilizira; meni, da je zaželeno, da se te izjemne razmere končajo; poziva k pospešitvi procesa ...“

Parlament Nekdanje jugoslovanske republike Makedonije je zdaj sprejel še 4 preostale zakonodajne akte za polno izvajanje glavnih prednostnih nalog partnerstva za pristop, in sicer zakone o: notranjih zadevah, javnih uslužbencih, financiranju političnih strank ter zakon o parlamentu.

Ali namerava Komisija glede na potekajoče reforme v Nekdanji jugoslovanski republiki Makedoniji in zamudo pri določitvi datuma za začetek pogajanj, kakršne doslej še ni bilo, priporočiti datum za začetek pogajanj z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo v prihajajočem poročilu o napredku?

Odgovor

Komisija je 14. oktobra sprejela letno strategijo o širitvi. V tem okviru je Komisija ugotovila, da je Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija od pridobitve statusa kandidatke leta 2005 utrdila delovanje demokracije in zagotovila stabilne ustanove, ki zagotavljajo pravno državo in spoštovanje človekovih pravic, čeprav pa mora s temi prizadevanji še nadaljevati.

Poleg tega se je Nekdanja jugoslovanska republika Makedonija odločno lotila glavnih prednostnih nalog partnerstva za pristop. Komisija ob upoštevanju splošnega napredka reform meni, da država zadovoljivo izpolnjuje politična merila, kot jih določata Křbenhavski Evropski svet iz 1993 in stabilizacijsko-pridružitveni proces. Država se vse bolj približuje delujočemu tržnemu gospodarstvu in je napredovala na številnih področjih, ki so povezana z njeno sposobnostjo prevzeti obveznosti, ki jih prinaša članstvo.

Glede na zgoraj navedena razmišljanja in ob upoštevanju sklepov Evropskega sveta decembra 2005 in decembra 2006 Komisija predlaga, da se z Nekdanjo jugoslovansko republiko Makedonijo odprejo pogajanja za pristop k Evropski uniji.

Ohranjanje dobrih sosedskih odnosov, vključno z dogovorjeno obojestransko sprejemljivo rešitvijo vprašanja imena pod okriljem Združenih narodov, ostaja ključnega pomena.

*
* *

Vprašanje št. 44 predložil Carl Schlyter (H-0329/09)

Zadeva: Prekoračene mejne vrednosti kemikalij v oblekah

V nedavno objavljeni raziskavi (SVT Plus, oddaja Švedske televizije) je bilo pokazano, da je mogoče v jeansu izmeriti visoke vsebnosti različnih kemičnih snovi, ki očitno presegajo dovoljene mejne vrednosti, med drugim dimetil fumarat, nonilfenol etoksilat in težke kovine. Nekatere od teh snovi so močno alergene in ne bi smele priti v neposreden stik s kožo. Kljub temu je očitno, da proizvajalci in prodajalci ne nadzorujejo varnosti svojega blaga.

S katerimi pobudami je Komisija zagotovila ali namerava zagotoviti, da bodo tržni akterji sledili zakonodaji na tem področju?

⁽⁹⁾ Uredba Komisije (ES) št. 504/2008 z dne 6. junija 2008 o izvajanju direktiv Sveta 90/426/EGS in 90/427/EGS v zvezi z metodami za identifikacijo kopitarjev, UL L 149, 7. 6. 2008.

Odgovor

Izvajanje zakonodaje Skupnosti, kot je nadzor nad proizvodi, je v pristojnosti držav članic. V ta namen člen 125 zakonodaje o kemikalijah REACH (Uredba (ES) št. 1907/2006)⁽¹⁰⁾ od držav članic zahteva, da vzdržujejo sistem uradnega nadzora in druge dejavnosti, kakor je primerno, člen 126 pa od držav članic zahteva določitev sankcij za kršenje Uredbe REACH. Uredba o akreditaciji in nadzoru prometa (Uredba (ES) št. 765/2008, ki se začne uporabljati 1. januarja 2010⁽¹¹⁾) je še en instrument, s katerim države članice sprejemajo ustrezne ukrepe.

Komisijo so obvestili, da je večina držav članic (DČ) pričakovala, da bodo za to pristojni nacionalni organi v celoti vzpostavljeni v letu 2008, pri čemer je večina DČ uporabila že obstoječe izvršne strukture iz prejšnje zakonodaje.

Pri tem Evropska agencija za kemikalije (ECHA) igra pomožno vlogo z omogočanjem foruma za izmenjavo informacij o izvrševanju. Forum ECHA se ukvarja z vprašanji izvajanja, še zlasti na ravni Skupnosti. Forum se uporablja kot platforma za izmenjavo informacij o izvrševanju in usklajuje mrežo izvršnih organov v DČ. Nekatere od nalog foruma so, da predlaga, usklajuje in ovrednoti projekte usklajenega izvajanja in skupne inšpekcijske preglede. Prvo srečanje foruma je potekalo decembra 2007, od tedaj pa se sestaja dvakrat letno.

Nekatere od teh snovi, kot so nonilfenol etoksilati in težke kovine, je urejala Direktiva Sveta 76/769/EGS⁽¹²⁾, ki jo zdaj razveljavlja uredba REACH in vključuje v Prilogo XVII.

Komisija lahko sedanje ukrepe spremeni na podlagi dodatnih informacij. To pomeni, da kadar Komisija ali DČ meni, da je treba nesprijemljiva tveganja za zdravje človeka in okolje obravnavati na ravni Skupnosti, uredba REACH zagotavlja proces, v katerem se v zvezi s temi snovmi sprejmejo ustrezni ukrepi, ki vodijo, kadar je primerno, k spremembi Priloge XVII k uredbi REACH.

Glede dimetil fumarata (DMF) pa Odločba Komisije 2009/251/EC⁽¹³⁾, vzpostavljena v Direktivi 2001/95/EC o splošni varnosti izdelkov⁽¹⁴⁾, od DČ zahteva, da izdelkov, ki vsebujejo to kemikalijo, ne dajo na trg in niso na voljo na trgu, in da morajo takšne izdelke odpoklicati, potrošnike pa seznaniti s tveganji DMF. Tako je vsak izdelek, ki vsebuje DMF, v Evropski uniji prepovedan.

Z začetkom veljavnosti uredbe REACH so bile za proizvajalce in/ali uvoznike uvedene nove obveznosti. Od 1. junija 2008 morajo vsi proizvajalci ali uvozniki registrirati snovi, ki naj bi se sproščale iz teh izdelkov pri običajnih in razumljivo predvidljivih pogojih uporabe, kadar so te snovi v izdelku prisotne in količine presegajo 1 tona. Proizvajalci in uvozniki teh izdelkov morajo agencijo ECHA prav tako obvestiti o prisotnosti snovi, ki vzbujajo skrb v skladu s pogoji, določenimi v členu 7(2), če so bile te snovi opredeljene v členu 59(1) in uvrščene na seznam kandidatov. To bo povečalo obseg informacij o snoveh, ki zelo vzbujajo skrb in jih sproščajo ter vsebujejo izdelki.

Na kratko, za izvajanje zakonodaje Skupnosti o kemikalijah so odgovorne predvsem DČ. Spoštovani poslanec je lahko pomirjen, da se je Komisija v celoti zavezala k vzpodbujanju celovitega izvajanja obveznosti iz uredbe REACH in dejavno podpira delo agencije ECHA, ki je odgovorna za posamezne znanstvene in tehnične naloge v zvezi z izvajanjem zahtev uredbe REACH. Tudi na področju potrošniških izdelkov imajo DČ glavno

⁽¹⁰⁾ Uredba (ES) št. 1907/2006 Evropskega Parlamenta in Sveta z dne 18. decembra 2006 o registraciji, evalvaciji, avtorizaciji in omejevanju kemikalij (REACH), o ustanovitvi Evropske agencije za kemikalije ter spremembi Direktive 1999/45/ES ter razveljavitvi Uredbe Sveta (EGS) št. 793/93 in Uredbe Komisije (ES) št. 1488/94 ter Direktive Sveta 76/769/EGS in direktiv Komisije 91/155/EGS, 93/67/EGS, 93/105/ES in 2000/21/ES, UL L 396, 30. 12. 2006.

⁽¹¹⁾ <http://eur-lex.europa.eu/LexUriServ/LexUriServ.do?uri=OJ:L:2008:218:0030:0047:EN:PDF>; Besedilo velja za EGP, UL L 218, 13. 8. 2008.

⁽¹²⁾ Direktiva Sveta 76/769/EGS z dne 27. julija 1976 o približevanju zakonov in drugih predpisov držav članic v zvezi z omejitvami pri trženju in uporabi nekaterih nevarnih snovi in pripravkov, UL L 262, 27. 9. 1976.

⁽¹³⁾ 2009/251/ES: Odločba Komisije z dne 17. marca 2009 o zahtevi, da države članice zagotovijo, da se proizvodi, ki vsebujejo biocid dimetil fumarat, ne dajo na trg ali na njem niso dostopni (notificirano pod dokumentarno številko C(2009) 1723); Besedilo velja za EGP, UL L 74, 20. 3. 2009.

⁽¹⁴⁾ Direktiva 2001/95/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 3. decembra 2001 o splošni varnosti proizvodov (Besedilo velja za EGP), UL L 11, 15. 1. 2002.

odgovornost za izvajanje, Komisija pa jih pri tej nalogi spodbuja in podpira. Objava obvestil DČ o izdelkih, ki vsebujejo DMF⁽¹⁵⁾, je praktičen primer.

*
* *

Vprašanje št. 45 predložila Britta Thomsen (H-0330/09)

Zadeva: Izvajanje Direktive 2002/73/ES na Danskem

Marca 2007 je Komisija poslala pismo z uradnim obvestilom danski vladi glede njenega izvajanja Direktive 2002/73/ES⁽¹⁶⁾. Komisijo sem 4. novembra 2008 prvič vprašala, kako je s to zadevo in kdaj se lahko pričakuje kaj novega. Nato je Komisija 20. novembra 2008 odgovorila, da trenutno zaključuje oceno skladnosti danskega prava z direktivo 2002/73/ES.

Zdaj bi želela Komisijo ponovno vprašati, kdaj in kako namerava zagotoviti, da bo Danska izpolnjevala določbe direktive?

Opozorila bi na svoje prejšnje vprašanje (H-0863/08) in odgovor Komisije nanj.

Odgovor

Danska vlada je Komisijo obvestila o sprejetju Zakona št. 387 z dne 27. maja 2008 o ustanovitvi Sveta za enako obravnavo. V zvezi s tem razvojem se je Komisija odločila, da pregleda svojo oceno skladnosti danske zakonodaje z Direktivo 2002/73/ES⁽¹⁷⁾. Komisija se bo glede nadaljnjega ukrepanja odločila v prihajajočih tednih in bo o tem poslanko tudi obvestila.

*
* *

Vprašanje št. 46 predložil Andres Perello Rodriguez (H-0334/09)

Zadeva: Zamude pri predstavitvi direktive o bioloških odpadkih

Konec leta 2008 je Komisija predstavila zeleno knjigo o ravnanju z biološkimi odpadki, nato pa je sprožila še javni posvet, ki se je končal marca letos. Komisija naj bi decembra sklepe tega posvetovanja, pa tudi predlog oziroma pobudo za strategijo ravnanja z biološkimi odpadki predložila delovni skupini Sveta.

Upoštevati je treba naslednje:

- presoja vpliva morebitnega zakonodajnega predloga bi morala biti prav tako nared konec leta,
- ta zakonodaja je prednostna naloga Sveta, saj je v sklepih s seje 25. junija 2009 o zeleni knjigi zapisal, „da bo izboljšanje ravnanja z biološkimi odpadki na eni strani prispevalo k trajnostnemu ravnanju z viri in izboljšanju varstva tal, na drugi strani pa k boju proti podnebnim spremembam in doseganju ciljev glede preusmeritve z odlagališč, recikliranja in obnovljive energije“.

Ali lahko Komisija potrdi, da bo spoštovala predvidene roke in pravočasno pripravila zakonodajni predlog, da ga bo lahko predstavila v začetku leta 2010?

Odgovor

Presoja vpliva ravnanja z biološkimi odpadki je ena od prednostnih nalog Generalnega direktorata Komisije za okolje. Komisija zdaj končuje osnutek presoje vpliva in ga bo novembra predložila v notranjo odobritev.

Nadaljnji koraki glede ravnanja z biološkimi odpadki v EU, vključno z morebitnimi ukrepi (zakonodajni predlog ali sporočilo), bodo odvisni od rezultatov presoje prednosti in slabosti različnih možnosti ravnanja z biološkimi odpadki. Te odločitve zato ni mogoče pričakovati pred dokončanjem omenjene presoje vpliva,

⁽¹⁵⁾ http://ec.europa.eu/consumers/dyna/rapex/rapex_archives_en.cfm, pomikajte se navzdol in poiščite DMF.

⁽¹⁶⁾ 8 UL L 269, 5. 10. 2002, str. 15.

⁽¹⁷⁾ Direktiva 2002/73/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 23. septembra 2002 o spremembi Direktive Sveta 76/207/EGS o izvrševanju načela enakega obravnavanja moških in žensk v zvezi z dostopom do zaposlitve, poklicnega usposabljanja in napredovanja ter delovnih pogojev (UL L 269, 5. 10. 2002, str. 15).

kar se načrtuje za december 2009. Če bo presoja pokazala potrebo po sprejemu zakonodajnih ukrepov, bi Komisija predlog lahko sprejela spomladi 2010.

*
* *

Vprašanje št. 47 predložil Pat the Cope Gallagher (H-0340/09)

Zadeva: Irščina kot delovni jezik v EU

Ali lahko Evropska komisija z izjavo izčrpno predstavi, kateri praktični ukrepi za vključitev irščine kot delovnega jezika Unije so bili izvedeni vse od januarja 2007?

Odgovor

Kot je Komisija že omenila v odgovorih na ustni vprašanji H-0622/08 in H-0636/08, ima irščina v skladu z Uredbo Sveta št. 1 z dne 15. aprila 1958, kakor je bila spremenjena s členom 1 Uredbe Sveta (ES) št. 920/2005 z dne 13. junija 2005, od 1. januarja 2007 položaj uradnega in delovnega jezika institucij Evropske unije.

PREVODI

Člena 2 in 3 Uredbe (ES) št. 920/2005 glede uporabe irščine v institucijah Evropske unije zagotavljata delno odstopanje, ki se obnovi vsakih 5 let. V praksi to odstopanje pomeni, da se trenutno v irščino (ali iz nje) prevaja samo predloge za uredbe v postopku soodločanja (in določene povezane dokumente⁽¹⁸⁾) ter neposredno komunikacijo z javnostjo.

Komisija v skladu s temi določili lahko zagotavlja vse prevode, ki so v zakonodajnem procesu potrebni v irščini, in prav tako skrbi za njihovo pravočasnost. Tudi državljanom in pravnim osebam, ki so na Komisijo naslovili vprašanja v irščini, se je odgovor posredoval v tem jeziku.

Komisija je – v okviru Generalnega direktorata za prevajanje (DGT) – v ta namen ustanovila neodvisno enoto za irski jezik. Trenutno so v tej enoti zaposleni vodja enote, pomočnik, pet prevajalcev s polnim delovnim časom in dodeljen nacionalni strokovnjak. To zadostuje glede na sedanje ravni delovne obremenitve, stanje pa se nenehno spremlja. Poleg tega je bil za delo v spletni prevajalski enoti dodeljen še dodatni nacionalni strokovnjak. Osebe v enoti je bilo usposobljeno za informacijske tehnologije, ki jih potrebuje za opravljanja tega dela. Prav tako se v okviru DGT zanje redno organizira tematsko usposabljanje. Irskemu prevajanju koristi sodelovanje z nacionalnimi organi, še zlasti na področju razvoja terminologije, kar je še posebej pozitivno in tudi zelo dobrodošlo, glede na to, da v irščini manjka večina pravnega reda Skupnosti. Od leta 2007 je DGT izvedel številne javne razpise za svobodne prevajalce v irščino, zato enota sodeluje tudi z nekaj strokovnimi irskimi prevajalskimi agencijami, ki lahko v času največjega povpraševanja ponudijo prevajalske storitve.

Trenutno se pripravlja skupni natečaj Sveta/Komisije, da bi se oblikoval rezervni seznam, s katerega bodo zaposlili vodji enote za irščino tako za Svet kot Komisijo. Pričakuje se, da bo rezervni seznam kmalu objavljen. Prav tako se bo pravočasno pripravil nov natečaj za irske prevajalce.

Poleg svojih obveznosti iz spremenjene Uredbe št. 1 in v okviru omejitev razpoložljivih sredstev je Komisija začela v irščini zagotavljati tudi nekatere višje ravni spletnih strani, pri čemer daje prednost vsebinam, ki še zlasti zanimajo irsko govoreče državljane. Število spletnih strani, ki jih Komisija objavlja v irščini, narašča od leta 2007. To delo priznavajo na Irskem, različni mediji pa te strani prav tako vključujejo v svoje delo.

Kot uradni jezik EU je irščina eden od jezikov, ki ga ponujajo na letnem prevajalskem tekmovanju Juvenes Translatores, katerega udeleženci so dijaki srednjih šol. Čisto prvi zmagovalec iz Irske (leta 2007) je prevajal v irščino.

V zvezi s potrebami po zaposlovanju se DGT zanima za razvoj tečajev za prevajalce v državah članicah, Komisija pa je nedavno vzpostavila mrežo evropskega magistrskega študija za prevajanje, ki vključuje 34 visokokakovostnih univerzitetnih programov in prevajalskih študijev na magistrski ravni. Dva od prvih uspešnih prosilcev sta bila MA Léann an Aistriúcháin, ki ga izvaja Acadamh na hOllscolaíochta Gaeilge (Galway NUI) in MA za prevajalske študije, Univerza v Dublinu, Šola za uporabne jezike in medkulturne

⁽¹⁸⁾ Predvsem spremenjeni predlogi (Čl. 250(2) Pogodbe ES) in pripombe glede stališč Evropskega parlamenta ali Sveta med postopkom soodločanja (Čl. 251(2) Pogodbe ES).

študije. Komisija se veseli tesnega sodelovanja s tema programoma in drugimi univerzami, ki ponujajo strokovne programe prevajanja, kar vključuje irščino. Komisija glede na to upa, da bo na trg vstopilo dovolj irskih prevajalcev, ki bodo kot svobodni prevajalci zadostili posebne zahteve za delo v evropskih institucijah ali zanje.

Poleg tega je DGT na ravni politike v odnosu do irskih oblasti zavzel proaktivno držo, da bi tako na Irskem dovolj pozornosti namenjali univerzitetnemu izobraževanju prevajalcev, razvoju irske terminologije in zaposlovanju irskih prevajalcev. To je bilo med drugim doseženo z obiski generalnega direktorja, osebja DGT in drugih pobud.

TOLMAČENJE

Na zahtevo irskih oblasti se od 1. januarja 2007 na sestankih Komisije, Sveta ministrov, Ekonomsko-socialnega odbora, Odbora regij in Parlamenta tolmači v in iz irščine.

Generalni direktorat Komisije za tolmačenje ima dovolj virov za pokrivanje potreb po irščini v Svetu in Odboru regij. V Parlamentu (kjer deluje ista skupina tolmačev) pa bi nakopičenje zahtev v tednih s plenarnimi zasedanji lahko povzročilo težave. Po nedavnih parlamentarnih volitvah se zdi, da bo povpraševanje po irščini prej naraslo kot padlo.

Trenutno sta v GD za tolmačenje dva tolmača, ki lahko tolmačita iz irščine. Poleg tega je zdaj še 11 svobodnih tolmačev, ki so akreditirani za delo v EU in tolmačijo iz irščine v angleščino. Od teh jih ima pet tudi 'retour' v irščino. Trenutno je en svobodni tolmač akreditiran z irščino kot maternim jezikom, ima pa tudi 'retour' v angleščino. Začasno sta akreditirana še dva tolmača. Akreditacijski test sta dva kandidata opravila junija 2009.

Kar zadeva usposabljanje, je Univerza Westminster izvajala poseben program (s finančno podporo Parlamenta in pomočjo pri usposabljanju, ki jo zagotavlja GD za tolmačenje) za irske tolmače v šolskem letu 2006–2007 in ponovno v šolskem letu 2007–2008. Do zdaj je skupaj 6 diplomantov iz Westminsterja opravilo akreditacijski preizkus (trije v letu 2007, trije v letu 2008). Univerza v Galwayu je jeseni 2008 začela z novim podiplomskim študijem iz tolmačenja. Štirje študentje so končali prvi letnik, eden od njih je junija 2009 opravil medinstitucionalni akreditacijski preizkus. Program se zdaj nadaljuje v drugem letniku. Do zdaj se je vpisalo osem študentov z jezikovnimi kombinacijami, ki poleg irščine in angleščine vključujejo francoščino ali nemščino.

SPREMEMBA ZAKONODAJE

Kot to velja za druge zakonodajne institucije, ima tudi pravna služba Komisije skupino pravnih korektorjev, ki lahko delajo v vseh uradnih jezikih. V primeru Komisije to vključuje pravna korektorja, ki lahko delata v irščini. To je v skladu z razmerami drugih uradnih jezikov.

*
* *

Vprašanje št. 48 predložila Kathy Sinnott (H-0342/09)

Zadeva: Obnova mesta Famagusta

Ali namerava Evropska unija, še zlasti Komisija, zakonite prebivalce okupiranega mesta Famagusta podpreti pri njihovih zahtevah za takojšnjo obnovo mesta, ki je pod nadzorom turške vojske? To bi namreč bil ukrep ponovne vzpostavitve zaupanja, ki bi omogočal dokončno rešitev ciprskega vprašanja.

Takojšnja obnovitev mesta je bila predvidena v sporazumih, ki so bili sklenjeni na vrhunskem srečanju leta 1979 (Kiprianu-Denktaš) in v resolucijah Varnostnega sveta Združenih narodov na to temo.

Odgovor

Ponovna združitev Cipra in konec 40-letnega spora na evropskih tleh je v skupnem interesu vseh. V Evropski uniji je delitev otoka nesprejemljiva.

Komisija znova potrjuje odločno zavezanost, da podpre prizadevanja vodij obeh skupnosti pod okriljem ZN za doseg celovite rešitve ciprskega vprašanja.

Komisija glede konkretne priložnosti za rešitev spora in ponovno združitev otoka upa, da se bo mesto Varosha kmalu vrnilo njegovim zakonitim prebivalcem.

Če se bosta vodji odločila za predčasno vrnitev mesta Varosha njegovim lastnikom kot ukrep ponovne vzpostavitve zaupanja, kot predlaga poslanka, bo Komisija to v celoti podprla.

*
* *

Vprašanje št. 49 predložila Rosa Estarés Ferragut (H-0344/09)

Zadeva: Spoštovanje določb Pogodbe ES o otoških regijah

V členu 158 Amsterdamske pogodbe in priloženi izjavi št. 30 je navedeno, da so otoške regije izpostavljene trajnim strukturnim pomanjkljivostim zaradi lege, ki ovira njihov gospodarski in družbeni razvoj. Piše tudi, da je treba v pravu Skupnosti te pomanjkljivosti upoštevati in sprejeti posebne ukrepe, s katerimi bodo otoki bolj vključeni v notranji trg pod enakimi pogoji. Te določbe so v Lizbonski pogodbi še okrepljene in vključujejo teritorialno kohezijo kot enega svojih glavnih ciljev.

Navedeni člen 158 se dejansko ni izvajal in na tem področju tako rekoč ni bilo storjenega ničesar. Potrebna je posebna celostna politika na evropski ravni, ki bo pomagala odpraviti pomanjkljivosti, katerim so izpostavljene otoške regije, da bodo dosegle raven celinskih regij.

Kakšne ukrepe namerava sprejeti Komisija, da bodo izpolnjene določbe člena 158 Amsterdamske pogodbe in določbe o otoških regijah v Lizbonski pogodbi, ko bo začela veljati?

Odgovor

Otoki s svojo raznolikostjo, h kateri prispevajo geografske svojskosti (npr. dostopnost, podnebni pogoji), v regionalni politiki predstavljajo poseben izziv.

Komisija se teh razmer seveda zaveda in doseganju gospodarske, socialne in teritorialne kohezije v Evropi pripisuje velik pomen. Zagotavljanje skladnega in uravnovešenega razvoja Evropske unije in odprava razdrobljenosti evropskih politik je za Komisijo izredno pomembno.

Še zlasti kohezijska politika nudi številne priložnosti za podporo in krepitev razvoja območij s posebnimi geografskimi značilnostmi, kot so otoki. Ta na primer pri cilju regionalne konkurenčnosti in zaposlovanja zagotavlja možnost uravnavanja stopenj sofinanciranja. Države članice in regije se določenim družbenogospodarskim in ozemeljskim značilnostim na določenih ozemljih lahko prilagajajo tudi z drugimi sredstvi, kot so posebne teritorialne določbe v operativnih programih.

Druge politike Skupnosti posameznim ozemljem prav tako zagotavljajo posebne priložnosti. Predpisi o državni pomoči na primer omogočajo dodelitev pomoči za spodbujanje gospodarskega razvoja določenih območij. To med drugim zadeva otoke, gore in regije z nizko gostoto prebivalstva, če izpolnjujejo določene pogoje.

Poleg tega lahko te otoške skupnosti, ki so odvisne od ribištva, prejmejo pomoč iz Evropskega sklada za ribištvo (ESR), čigar pomoč prav tako temelji na teritorialni razsežnosti. Še zlasti pod osjo 4 v ESR je na voljo pomoč za izvajanje lokalnih razvojnih strategij, ki ribiškim skupnostim pomagajo povečati raznolikost dejavnosti in izboljšati kakovost življenja na njihovem območju. S temi strategijami je mogoče obravnavati posebne pomanjkljivosti ali graditi na bogastvu otoškega ozemlja.

Seveda je na tem področju mogoče razpoložljive instrumente še naprej razvijati, če naj se državljani usposobijo ali ostanejo usposobljeni, da kar najbolj izkoristijo naravne lastnosti ozemelj, kjer živijo. To navaja tudi zelena knjiga o teritorialni koheziji.

Vendar pa je treba poudariti, da ni nujno, da geografske posebnosti same po sebi predstavljajo problem. Statistika kaže, da so ta ozemlja glede družbeno-gospodarskih pogojev vse prej kot homogena. Zato pristop, ki bi ustrezal vsem (npr. Splošna otoška politika), ni smiseln. Poleg tega je velika večina odzivov na zeleno knjigo zanikala, da bi za ta območja potrebovali posebne politike.

Ne glede na to pa mora Komisija še naprej razvijati razpoložljiva analitična orodja (npr. podatke, kazalnike, presojo vplivov). Cilj bi bil izboljšati poznavanje in sposobnost upoštevanja posebnih značilnosti teh območij. Evropska unija mora v celoti zajeti obseg njihove razvojne dinamike in pomagati, da okrepijo svoje primerjalne in konkurenčne prednosti.

Zato je Komisija pripravila delovni dokument "Ozemlja s posebnimi geografskimi značilnostmi", ki naj bi bil objavljen letos pozno jeseni. Dodatno snov za razmišljanje je mogoče pričakovati z naslednjo študijo

ESPON (Evropsko omrežje za opazovanje prostorskega razvoja) "Evropska perspektiva glede posebnih vrst ozemelj".

Ti študiji naj bili bi Komisiji v pomoč pri pripravi predlogov za dodatne ukrepe, ki bodo vodili k nadaljnjemu izboljšanju razmer na območjih s posebnimi geografskimi značilnostmi, še zlasti na otokih.

*
* *

Vprašanje št. 50 predložila Anne E. Jensen (H-0345/09)

Zadeva: Transit letalskih potnikov iz tretjih držav

Pri potovanjih v države članice EU morajo državljani tretjih držav pogosto prestopiti v drugi državi članici, preden lahko nadaljujejo pot do končnega cilja. Vendar obstajajo primeri, ko je bil transit osebam iz tretjih držav zavrnen, čeprav so izpolnjevale pogoje za vizum v namembni državi. V enem od teh primerov je bil rezidentu tretje države nazadnje za 6 mesecev prepovedan vstop v Evropsko unijo.

Ali se Komisija strinja, da je treba transit omogočiti, če so izpolnjeni pogoji za vizum v namembni državi?

Ali se Komisija strinja, da gre za kršitev temeljne pravice do prostega gibanja v Skupnosti, če organi države članice v državi tranzita državljanu tretje države preprečijo potovanje do namembne države?

Ali bo Komisija ukrepala in zagotovila, da zavrnitev dostopa državljanov tretjih držav do namembne države ne bo prepuščena naključni presoji? Ali se Komisija strinja, da je treba zavrnitev tranzita tehtno utemeljiti in omogočiti pravico do pritožbe nanjo?

Odgovor

Pravila, ki veljajo za prečkanje zunanjih meja, in pogoje za vstop državljanov tretjih držav v države članice ureja Uredba (ES) št. 562/2006 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. marca 2006 o Zakoniku Skupnosti o pravilih, ki urejajo gibanje oseb prek meja (Zakonik o schengenskih mejah)⁽¹⁹⁾.

Zakonik o schengenskih mejah spoštuje temeljne pravice in upošteva načela, ki jih priznava zlasti Listina Evropske unije o temeljnih pravicah. Poudariti je treba, da brezpogojna temeljna pravica do prostega gibanja – kot jo potrjuje člen 45 Listine – obstaja le za državljane Evropske unije, ne pa za državljane tretjih držav. Pravica do prostega gibanja državljanov tretjih držav znotraj EU obstaja le v obsegu, ki ga predvidevajo posebna pravila v zakonodaji Skupnosti.

Ob prihodu iz države izven EU in pred nadaljevanjem poti do povezovalnega notranjega leta so potniki – v skladu s členom 7 Zakonika o schengenskih mejah – deležni sistematičnega mejnega pregleda, katerega cilj je preveriti izpolnjevanje pogojev, določenih v Zakoniku o schengenskih mejah. To vključuje predvsem posedovanje veljavnih potnih listih, veljavnega vizuma, če se ta zahteva, opredelitev razloga in pogojev za bivanje. Preveri se, da za osebo ni razpisan ukrep v sistemu SIS, in da ne predstavlja grožnje javni politiki.

Podroben neizčrpen seznam dokazil, ki jih mejna kontrola lahko zahteva od državljanov tretje države, da preveri izpolnjevanje pogojev za vstop, je določen v prvem odstavku, točki c, Priloge I k Zakoniku o schengenskih mejah.

Iz tega sledi, da je obstoj ali neobstoj vizuma ena, ne pa edina zahteva, ki jo morajo mejne kontrole upoštevati ob izvajanju mejnega pregleda.

Člen 13 določa, da se državljanu tretje države, ki ne izpolnjuje vseh pogojev za vstop, določenih v členu 5(1), zavrne vstop na ozemlja držav članic. Vendar se vstop lahko zavrne le z utemeljeno odločitvijo, ki določa natančne razloge za zavrnitev. Osebe, ki jim je bil vstop zavrnen, imajo pravico do pritožbe – v skladu z nacionalno zakonodajo – proti odločitvi nacionalnega organa o zavrnitvi vstopa.

Iz tega sledi, da Zakonik o schengenskih mejah v celoti upošteva pravico posameznikov, da negativno odločitev še enkrat pregleda pritožbeni organ.

Glede na informacije, ki jih je navedla spoštovana poslanka, in pomanjkanje natančnejših podrobnih podatkov (kot so državljanstvo zadevne osebe; zadevne države članice in razlogi, ki so jih nacionalni organi navedli v

⁽¹⁹⁾ UL L 105, 13.04.2006.

zavrnitvi) Komisija ne more oceniti, ali so bila v primerih, na katere se sklicuje poslanka, kršena pravila zgoraj omenjenega Zakonika o schengenskih mejah.

*
* *

Vprašanje št. 51 predložil Georgios Toussas (H-0347/09)

Zadeva: Samomori med uslužbenci France Telecom

Tragično število samomorov med uslužbenci privatiziranega francoskega telekomunikacijskega podjetja France Telecom je doseglo zaskrbljujoče razsežnosti, saj si je življenje vzelo 24 zaposlenih, ker se niso mogli sprijazniti s „srednjeveškimi“ delovnimi razmerami, ki prevladujejo v francoskih večnacionalnih podjetjih oziroma v vseh monopolističnih poslovnih skupinah. Ti samomori so tragična posledica posplošenega izvajanja slovite ureditve „prožne varnosti“, razvrednotenja in oslabitve delovnih razmerij, brezobzirnega povečevanja delovne obremenitve ter strahu in negotovosti zaposlenih, ki se soočajo z mračno možnostjo naraščajoče brezposelnosti. Ta strategija je bila temeljna politična izbira EU in vlad držav članic, vključno z Grčijo ob zaporednih vladah strank ND in PASOK.

Ali Komisija meni, da je strategija EU, ki si prizadeva posplošiti uporabo prožne varnosti, oslabiti delovna razmerja, odpraviti kolektivne delovne pogodbe in ukiniti ali zmanjšati vso zakonodajo o varstvu delavcev, v prid delavcem ali izključno v interesu konkurenčnosti in donosnosti podjetij, za kateri se življenja delavcev dobesedno žrtvujejo na oltarju dobička?

Odgovor

Komisija poudarja, da prožne varnosti ne smemo zamenjevati s prožnostjo ali politiko za lažje odpuščanje delavcev. Nasprotno, glavni cilj prožne varnosti je povečanje varnosti zaposlitve. To se doseže z zagotavljanjem podpore pri prehodih na nova delovna mesta, tako da so ta čim bolj varna za delavce in da kolikor je mogoče, pomenijo napredovanje.

Prožna varnost vključuje kombinacijo ukrepov za zagotavljanje ustrezne podpore ljudem, da ob izgubi delovnega mesta ostanejo zaposleni oziroma hitro ponovno zaposlijo. Njen namen je zagotoviti pravo ravnovesje med varnostjo in prožnostjo: obe izmed teh komponent sta za prožno varnost bistvenega pomena in nujno potrebni za učinkovito podporo delavcev in za to, da se podjetja lažje prilagajajo in ustvarjajo delovna mesta.

Skupna načela prožne varnosti, ki so jih države članice sprejele decembra 2007, poudarjajo, da morajo zadostno pogodbeno prožnost spremljati varni prehodi med delovnimi mesti. Uporaba prožne varnosti ne pomeni odprave ključnih pogodb o delu ali razveljavitve zaščitne zakonodaje. Gre za opredelitev prave kombinacije ukrepov in pridobitev aktivne udeležbe in podpore vseh glavnih igralcev, vključno s socialnimi partnerji. Bistvenega pomena za koncept prožne varnosti je tudi spodbujanje visokokakovostnih produktivnih delovnih mest in dobre organizacije dela, sodelovanje in angažiranje vseh glavnih igralcev pa sta predpogoja za pravilno izvajanje tega pristopa.

Komisija je prepričana, da bo prožna varnost še naprej bistvenega pomena za to, da se s pomočjo tržne politike rešujejo problemi, s katerimi se srečuje EU. Na zasedanju Evropskega sveta junija 2009 je bilo potrjeno, da je prožna varnost prava politika za spopad s krizo in spodbujanje gospodarske oživitve, kar je potrdil tudi Evropski ekonomsko-socialni odbor, katerega nedavno mnenje⁽²⁰⁾ poudarja ključno vlogo prožne varnosti pri zmanjševanju brezposelnosti.

*
* *

Vprašanje št. 52 predložil Georgios Papanikolaou (H-0348/09)

Zadeva: Spletno ustrahovanje med mladoletniki

Ob mednarodnem Dnevu varnejšega interneta 10. februarja 2009 je EU začela obveščevalno kampanjo proti spletnemu ustrahovanju med mladoletniki. V okviru te kampanje bo na javnih in zasebnih televizijskih postajah skozi vse leto 2009 prikazovan kratek video film, katerega namen je spodbuditi otroke, da ohranijo nadzor, ko so na spletu. Spletno ustrahovanje, pri katerem so žrtve in storilci šolarji, je resen problem, ki

⁽²⁰⁾ CCMI/66 - CESE 794/2009 konč.

zadeva vse države članice EU. Komisija si je prizadevala prepričati spletna podjetja, da podpišejo pogodbo, s katero se obvežejo, da bodo prispevala k učinkovitejšemu varstvu mladih na spletu, in ji je to tudi uspelo. Ker je ta pogodba samo prvi korak k varstvu mladih, ki uporabljajo internet, ali lahko Komisija odgovori na naslednja vprašanja:

Katere druge ukrepe namerava sprejeti? Ali meni, da ima lahko šola kot ustanova odločilno vlogo pri omejevanju in preprečevanju spletnega nasilja med mladoletniki? Če jo lahko ima, kakšno?

Odgovor

Komisija spoštovanemu poslancu odgovarja, da je po njenem mnenju kampanja proti spletnemu ustrahovanju, ki se je začela februarja 2009, uspešna. Video film se prikazuje na televiziji in internetu: v kampanji je sodelovalo več kot 200 nacionalnih in regionalnih TV kanalov in 230 spletnih strani. Video film je mladim zagotovil boljše razumevanje spletnega ustrahovanja in jim omogočil, da ga prijavijo.

Samoregulativni sporazum z naslovom „Načela za varnejše socialno mreženje“, ki ga je februarja 2009 podpisalo 18 vodilnih spletnih podjetij, je pomemben proces v smeri večje varnosti in zasebnosti otrok, ko so na spletu. Od februarja sta se sporazumu pridružili dve novi podjetji, in sicer špansko podjetje Tuenti in estonsko podjetje Rate. Komisiji je do sedaj 19 podjetij predložilo „lastne izjave“, v katerih so razložila, kako ta sporazum izvajajo v svojih politikah o varnosti. Te informacije so zdaj javno dostopne.

Komisija je naročila neodvisno oceno izvajanja tega sporazuma na prostovoljni osnovi, ki bo objavljena 9. februarja 2010 ob dnevu varnejšega interneta. Ocena bo osredotočena na skladnost politik podjetij z načeli in na učinkovitost v smislu varstva mladoletnikov. Komisija bo na osnovi tega poročila pripravila zaključke in po potrebi podala predloge za nova pravila.

Zaradi nujnosti konkretnega ukrepanja proti ustrahovanju v šolah in naraščajočemu problemu spletnega ustrahovanja je Komisija že financirala in bo nadaljevala s financiranjem več projektov v okviru programa Daphne, ki zadevajo vse oblike ustrahovanja. V zadnjih letih se je povečala pozornost, namenjena ustrahovanju, poteka pa več še ne zaključenih projektov. V okviru programa Daphne so rezultate projektov v zvezi z ustrahovanjem v šolah objavili v publikaciji z naslovom „Nasilje in šola“, o nasilju, povezanem s spletom, pa v publikaciji „Nasilje in tehnologija“, ki sta na voljo na spletni strani Daphne Toolkit:

http://ec.europa.eu/justice_home/daphnetoolkit/html/booklets/dpt_booklets_en.html

Leta 2004 pa je Komisija na pobudo Evropske mreže za preprečevanje kriminala, ki se ukvarja zlasti z mladoletniškim kriminalom, izvedla študijo o dobri praksi na šolah pri preprečevanju in omejevanju ustrahovanja.

Komisija je prepričana, da je zagotavljanje varnejše uporabe spleta pri otrocih odgovornost državnih organov, staršev in stroke. Eno od poslanstev informacijskih centrov je, da program varnejšega interneta pomaga obveščati učitelje in učence v šolah o tveganjih spleta in o tem, kako se z njimi spopasti – nekateri imajo v zvezi s tem posebne programe za usposabljanje učiteljev. Ena od naših prednostnih nalog je, da šola kot prostor doseže vse otroke. Zato Komisija organizira konferenco z naslovom „Spodbujanje spletne varnosti v šoli“ v Luksemburgu od 22. do 23. oktobra 2009, na katerem bosta okrogli mizi za mladostnike in učitelje. Zato pričakujem, da bom prejel oceno ravni izobraževanja o varnejšem internetu v Evropi ter priporočila Komisiji in drugim zainteresiranim stranem o spodbujanju učinkovitega izobraževanja o varnejšem internetu.

*
* *

Vprašanje št. 53 predložil Ivo Belet (H-0349/09)

Zadeva: Visoke cene elektrike v Belgiji

Ali lahko Komisija priskrbi podatke o povprečnih cenah elektrike za gospodinjstva in podjetja v Belgiji v primerjavi s cenami v sosednjih državah?

Ali se Komisija strinja, da so relativno visoke cene v Belgiji povezane s pomanjkanjem konkurence na trgu električne energije?

Ali se Komisija strinja, da bi s podaljšanim obratovanjem odpisanih jedrskih elektrarn ustvarili finančne možnosti, s katerimi bi znatno znižali visoke cene za odjemalce?

Ali lahko Komisija navede, kakšna bi bila po njenih ocenah absolutna vrednost dobička iz podaljšanega obratovanja jedrskih elektrarn?

Ali bo Komisija podprla pobude, da bi „dividende“, ki izhajajo iz podaljšanega obratovanja jedrskih elektrarn, vložili v znižanje cen, pa tudi v obnovljive vire energije?

Odgovor

Iz primerjalnega poročila iz leta 2008⁽²¹⁾ izhaja, da so se hkrati z naraščajočimi cenami nafte na mednarodnem trgu zvišale tudi cene elektrike, v državah članicah pa so razlike v cenah elektrike zelo velike. Poročilo je pokazalo, da so se zlasti v nekaterih državah članicah cene elektrike za gospodinjstva in industrijo povišale, med njimi v Belgiji. Številke tudi kažejo, da so bile cene za končne uporabnike (vključno z DDV in dajatvami) v Belgiji za gospodinjstva in industrijske odjemalce med najvišjimi v EU.

Za razlike v ceni elektrike med državami članicami obstaja več dejavnikov. Prvi predstavlja različne stroške proizvodnje elektrike glede na posebne mešanice energentov proizvajalcev. Drugi element je razpoložljivost zadostnih proizvodnih in (čezmejnih) prenosnih zmogljivosti. In tretjič, pomembno vlogo ima raven konkurence na trgih elektrike na debelo in drobno.

Belgijski trgi elektrike so še vedno izredno koncentrirani. Šele pred kratkim je bila Komisija obveščena o sklepu belgijskih nacionalnih organov za konkurenco o izvedbi nenapovedanega nadzora na sedežu dveh največjih dobaviteljev električne energije. Komisija o rezultatih teh preiskav še ni bila obveščena. Trenutno Komisija preiskuje, ali je družba GDF Suez (Electrabel) zlorabila svoj prevladujoč položaj na belgijskem trgu električne energije za velike industrijske odjemalce. Poleg tega Komisija preučuje vpliv, ki bi ga lahko združitve in prevzemi imeli na konkurenco na belgijskih trgih električne energije.

Posledica odločitve o tem, da naj ostanejo odprte jedrske elektrarne, za katere je bilo načrtovano zaprtje (ne glede na to, ali so amortizirane ali ne), bodo večje proizvodne zmogljivosti za izpolnjevanje potreb odjemalcev. V prihodnosti bo to morda privedlo do nižjih cen, kakor v primeru, da te zmogljivosti ne bi bile več na voljo.

Komisija ne more ocenjevati absolutne vrednosti nepričakovanega dobička zaradi podaljšanja obratovanja jedrskih elektrarn v Belgiji, saj to ne sodi v njeno pristojnost, poleg tega pa nima dostopa do podatkov, potrebnih za tak izračun.

V primeru, da bi se pristojni nacionalni organi odločili, da družbi, ki ima v lasti jedrske elektrarne, dovolijo podaljšanje njihovega obratovanja, se bodo organi z zadevno družbo morali pogajati o pogojih za takšno podaljšanje. Vsi ukrepi bodo seveda morali biti skladni s pravili o notranjem trgu in pravili o konkurenci, opredeljenimi v Pogodbi ES.

*
* *

Vprašanje št. 54 predložila Laima Liucija Andrikenė (H-0351/09)

Zadeva: Možnosti za sklenitev poglobljenih in celovitih prostotrgovinskih sporazumov z vzhodnimi partnerji

Z uvedbo politike vzhodnega partnerstva se je EU zavezala, da si po prizadevala za morebitne poglobljene in celovite prostotrgovinske sporazume s šestimi vzhodnoevropskimi partnerji – Belorusijo, Ukrajino, Moldavijo, Gruzijo, Azerbajdžanom in Armenijo. Bodo ti sporazumi sklenjeni v naslednjih nekaj letih?

Na kakšni stopnji so pogajanja o prostotrgovinskem sporazumu z Ukrajino? Kdaj lahko pričakujemo, da bo sporazum sklenjen? Kakšno je stališče EU glede zahteve Ukrajine, da bi v sporazum vključili kmetijske proizvode? Je upravičeno trditi, da so pogajanja z Ukrajino zgled za pogajanja tudi z ostalimi državami evropskega partnerstva?

⁽²¹⁾ 21KOM/2009/115/ končno objavljeno na spletni strani Komisije:

Odgovor

Kot je navedeno v Skupni izjavi praškega srečanja na vrhu dne 7. maja 2009, je glavni cilj vzhodnega partnerstva „oblikovati potrebne pogoje za pospeševanje politične povezanosti in nadaljnje gospodarske integracije med Evropsko unijo in zainteresiranimi partnerskimi državami.“

Dvostransko sodelovanje bi moralo biti podlaga za novo generacijo pridružitvenih sporazumov, kar vključuje ustanovitev oziroma cilj ustanovitve obsežnih in celovitih prostotrgovinskih območij (DCFTA).

Rok za izvedbo obsežnih in celovitih prostotrgovinskih območij ni bil podan, ker bo za vsako državo posebej izvedena ocena pripravljenosti. Odločitev o začetku pogajanj med EU in vzhodno partnerico bo sprejeta, ko bodo izpolnjeni potrebni pogoji, in sicer

- ko bo partnerska država sprejeta v članstvo Svetovne trgovinske organizacije (STO);
- ko bo poglobljena študija izvedljivosti pokazala sposobnost delovanja prihodnjega obsežnega in celovitega prostotrgovinskega območja;
- ko bo partnerica potrdila močno skupno željo po prihodnjem „obsežnem in celovitem“ prostotrgovinskem območju, in
- ko se bo partnerica sposobna pogajati o obsežnem in celovitem prostotrgovinskem območju in izvajati zaveze na trajnosten način.

V skladu s sklepi Sveta z dne 14. in 15. septembra 2009 Komisija sedaj pripravlja smernice za pogajanja o pridružitvenem sporazumu, vključno z ustanovitvijo ali ciljem ustanovitve obsežnih in celovitih prostotrgovinskih območij z vsako od treh držav južnega Kavkaza – Armenijo, Azerbajdžanom in Gruzijo. Na začetku leta 2009 so bile sprejete podobne pogajalske smernice za pogajanja z Moldavijo. S pogajanjem bo mogoče začeti, ko bodo izpolnjeni zgoraj navedeni pogoji.

Z Ukrajino so se pogajanja o obsežnem in celovitem prostotrgovinskem območju začela leta 2008, leto za tistimi o vprašanih iz pridružitvenega sporazuma, ki zadevajo politiko in sodelovanje, kajti Ukrajina se je Svetovni trgovinski organizaciji (STO) pridružila šele maja 2008. Prostotrgovinsko območje z Ukrajino bo del celovitega pridružitvenega sporazuma z Ukrajino, namenjenega krepitvi dostopa Ukrajine na evropski trg in spodbujanju nadaljnjih evropskih naložb v Ukrajini. Prostotrgovinsko območje z Ukrajino bo obsežno in celovito, torej takšno, ki zagotavlja celovit „pristop prek meja“ h gospodarski integraciji in v znatni meri pokriva celotno trgovino z blagom in storitvami. Vsebuje tudi določbe za izvajanje trgovinskih in gospodarskih zavez, vključno s konkretnimi cilji za približevanje zakonodaji EU. Pogajanja so zahtevna in zanje je potrebna visoka raven strokovnega znanja, kar je za Ukrajince in EU resničen izziv. Komisija pričakuje, da bodo pogajanja o prostotrgovinskem območju z drugimi državami vzhodnega partnerstva prav tako zahtevna.

Osmi krog pogajanj o prostotrgovinskem območju je potekal v Bruslju med 5. in 9. oktobrom. Tako EU kot Ukrajina si prizadevata, da bi pogajanja čim prej zaključili.

*
* *

Vprašanje št. 55 predložil Jacek Włosowicz (H-0353/09)

Zadeva: Civilna vlada v Pakistanu

V Pakistanu je bila izvoljena civilna vlada. Ali Komisija meni, da ima civilna vlada popoln nadzor, ali pa je po njenem mnenju oblast dejansko v rokah pakistanske vojske, kot se je že izkazalo v preteklosti?

Odgovor

Evropska komisija si prizadeva za vzpostavitev močnega in dolgoročnega odnosa s Pakistanom. Komisija je prepričana, da bi morala EU s Pakistanom tesneje sodelovati na različnih področjih skupnega interesa, tudi na področju političnih in regionalnih vprašanj, demokracije in človekovih pravic, vprašanj varnosti, trgovine in razvojne pomoči.

Ključna elementa tega pristopa sta krepitev upravljanja in demokratičnih laičnih institucij. To je bilo poudarjeno na vrhu med EU in Pakistanom junija 2009. Skupno sporočilo vrha predstavlja načrt za nadaljnjo krepitev odnosov.

Prvič po mnogih letih imamo opravka z demokratično izvoljeno vlado v Pakistanu. Glavni cilj Komisije je zagotavljanje politične in materialne podpore demokratični vladi države.

Prišlo je do pozitivnih premikov. Pakistanska vlada je sedaj odločno ukrepala proti upornikom na območju Malakand, vključno z dolino Swat, kar bi moralo prispevati k stabilnosti v širši regiji.

Izziv, s katerim se je treba spopasti takoj, je izpolnjevanje zavez Komisije glede pomoči pri sanaciji in obnovi območja Malakand. Poleg 72 milijonov EUR za humanitarno pomoč je Komisija do sedaj namenila 52 milijonov EUR za sanacijo in obnovo. Prav tako povečuje svoje sodelovanje na področju reforme varnostnega sektorja, volilnega okvira in spodbujanja dialoga o človekovih pravicah.

Komisija spodbuja Pakistan, naj utrdi prehod na stabilno demokracijo, tako da bo enkrat za vselej konec obdobja vojaške vladavine. Sprejeti so bili pomembni ukrepi za krepitev neodvisnosti sodstva. Nujna je večja institucionalna krepitev v vladi, vključno z odgovornostjo parlamenta samega.

Po volitvah februarja 2008 je Komisija je pripravljena podpreti ta proces v skladu s priporočili misije EU za opazovanje volitev.

Odločnost Pakistana, da pokaže, da država lahko zagotovi učinkovito in nepristransko pravičnost in premaga korupcijo, bo bistvenega pomena pri njegovih prizadevanjih za poraz skrajnežev in utrditev demokratičnega načina vladanja.

*
* *

Vprašanje št. 56 predložil Tadeusz Cymański (H-0355/09)

Zadeva: Pandžab

Indijska država Pandžab je zgled liberalne družbe številnih religij, ki se bori proti terorizmu in si prizadeva za demokracijo. Ali (in kako) namerava Evropska komisija vplivati na evropske države, da te ne bi podpirale ekstremističnih skupin s Kalistana, ki poskušajo s sklicevanjem na vero destabilizirati indijski Pandžab?

Odgovor

Omeniti je treba, da se je indijska zvezna država Pandžab, ki je več kot 15 let trpela zaradi nasilja v osemdesetih letih dvajsetega stoletja, vrnila v normalno stanje, potem ko je sredi devetdesetih let prejšnjega stoletja uspešno obračunala z gibanjem. Po letih neposrednega vladanja iz New Delhija je prišlo do uspešne oživitve demokratičnega procesa z demokratično izvoljeno vlado leta 1997. Po zadnjih volitvah v zvezni državi leta 2007 je na oblast ponovno prišla stranka Akali Dal (ki zastopa zgolj interese sikhov).

Kljub nerednim poročilom o nevarnosti preživetja sikhovskega aktivizma analiza Komisije kaže, da so prebivalci zavrnil ideologijo, ki je spodbudila desetletje in pol nasilja v Pandžabu.

Zato ni treba prepričevati evropskih držav, naj ne podpirajo skrajnežev v Kalistanu. Vsekakor mora Indija prva ukrepati v primeru morebitne nevarnosti, povezane s tem vprašanjem. Opozoriti pa je treba, da je nedavno Indija takratno solidarnost držav članic EU označila kot hvalevredno in koristno.

*
* *

Vprašanje št. 57 predložil Ryszard Czarnecki (H-0356/09)

Zadeva: Svoboda izražanja in separatistične težnje v Indiji

Kakšne ukrepe namerava sprejeti Evropska komisija, da bi v obmejnih indijskih provincah zagotovila svobodno javno izražanje nasprotovanja in različnih političnih pogledov na tak način, da to ne bi služilo podpiranju separatističnih in odcepitvenih teženj, usmerjenih proti indijski državi?

Odgovor

Svoboda izražanja je ključna pravica, ki jo priznava tako EU kot Indija. Odgovornost za zagotavljanje, da se pravice do svobode izražanja ne zlorablja za podporo separatističnih gibanj v Indiji, pa je predvsem na strani indijske vlade in znotraj nje na strani indijskega ministrstva za notranje zadeve.

*

* *